

העונות

הסיפור

מאחורי

הקלעים

על

התפטרות

של אריק

עם שובו מסיר בארה"ב מסר השר לעיתונות:

חוגים בצבא ארה"ב ובצנרת - המימשל מבטיחים המשך תמיכתם

בנוסף לכך קיים השר סידרת-פגיי שות עם שרברכים בכירים בצנרת המימשל האמריקאי ואף הם הביעו את תמיכתם בעמדתנו: "מי כמונו יודע, הסביר דובר השרברכים, כי פאקונג רעוע אחד עלול לגרום לשיטפון עצום. אל תוותרו להם!"

השר הודיע שלמרות המצב הפסימי הוא אופטימי במידת-מה.

"עליאף הלחצים המופעלים עליידי מדינות ערב ותומכיהן, שמחתי למצוא בארצות-הכברית ידידי-אמת אשר לא הושפעו מן הסחטנות." כך אמר אמוש השר (בלוי תיק) עם שובו ממסע מרתק ברחבי ארה"ב.

אות בדבריו של הגנרל בראון סוף-פסקו!

הממ"כ, קורפוראל סטיב רובינ-שטיין, הודיע בשמו ובשם כל הצבא האמריקאי כי ארה"ב לא תראה בעין יפה את המשך הסחטנות הערבית.

השר קיים במשך סיורו שיחות מקיפות עם אישים שונים בנוגע למצב באזורנו, והוא מגדיר שיחות אלו כי "קונסטרוקטיביות ומועילות". בין ה"שאר נפגש עם מ"ל מן הדיביזיה הרמוצנתת 238, אשר אמר כי "אין לר"

הוא זהו הזוכה המאושר אליעזר בן יעקב ומרים אורנשטל (המבקש לשמור על עילום שמו) ת.ז. 317918, בעל קונדיטוריה בוטיק העוגה ברח' העמק 17, כניסה ב', רגיש במיוחד לחניקות, סכין בגב, אקדח בקליבר 0.45, סלעים מתורר-דרים ונשיכות בולדוגים משתוללים. אוהב את אישתו, ילדיו, דירתו ומכוניתו.

מגלצ'ה במעלה האדומים

קבוצת מתגלצים שהגיעה בשקום ליס-המלח מימין: גדוד האבטחה

ערו ובית ספר למתגלצים. נביא שתיים-שלוש חטיבות ל- אבטחה מפני ערבים זידונים. ונוכל להתגלץ' ערב/ ובוקר וערב. יהיה נחמד. אתם תיראו.

למה לעשות במעלה-האדומים איזור תעשייה?

זה הרי רחוק ושומם. אתם יודעים מה זה לנסוע כל בוקר באוטובוס עשרים דקות באמצע המדבר, רק בשביל תעשייה. ובכ-ל, איזור תעשייה כבר יש, על יד הבית.

אוקיי, צריך איזו סיבה הג-יונית בשביל לספח את השטח לעיריית פרודור ירושלים.

אז קחו סיבה:

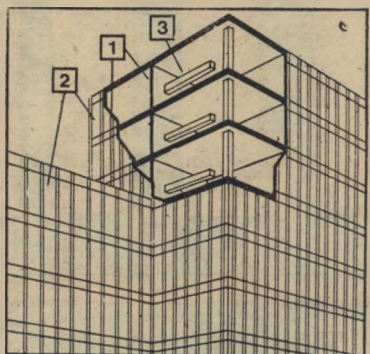
אתר-תיירות. יופי של רעיון. אין שלג, אין גלים כמו בהוואי - אבל יש מדרון נפלא ולמטה שוכן ים המלח הקריר והרענן.

נבנה מגלצ'ה. מגלצ'ה ענ-קית! מגלצ'ה נה-דרת!

כל קייטני ישראל יוכלו לבוא בשבתות ובחגים למעלה-האדו-מים, לשבת על הטוסיק ולהת-גלץ' עד למטה. נפתח גם קיוסק, אכסניית נו-

אשתו זוהי אישתו המאושרת של הזוכה המאושר אליעזר אורנשטל (המבקש לשמור על עילום שמו). בעלה אוהב אותה מאוד ואם תעלם לפתע, הוא ממש לא ירגיש טוב. נסו ותיווכחו.

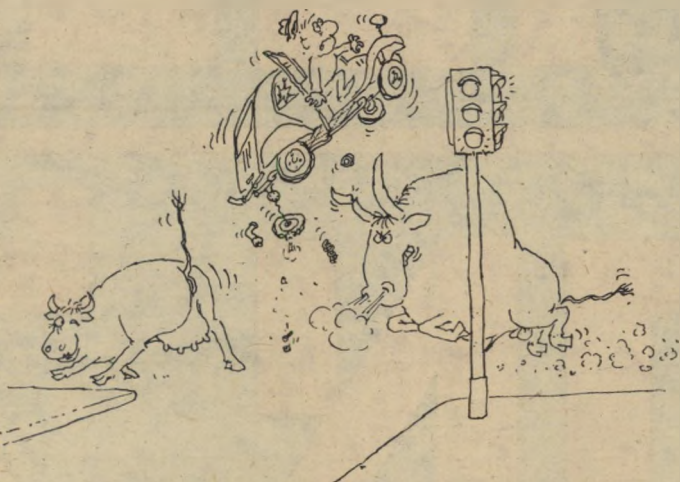

ביתו זהו ביתו של הזוכה המאר-שר אליעזר אורנשטל (המבקש לשמור על עילום שמו) ברחוב זר-כ"ה מס' 27 קומה 7, דירה שלישיית מימין. **מקרא:** 1. סלון האורחים. עשוי עץ ודליק להפליא. 2. מסדרונות וחדרי מדרגות המו-ליכים אל כל חלקי הדירה. ניתנים לחסי-מה בעשן ומהווים שטח הריגה נפלא לכלואים בדירה. 3. חדר הילדים. בציי-דם האחורי פתח ליציאת חירום. נוח במיוחד לחטיפות מהירות.

(המשך בעמוד 3 טור 4)

משנתו של מייסדו:

לא תחסום שור בדהי-שבו!

יום ד', 18.12
אזרחות ג'ד': ביטחון ישראל (המורה: מ. דיין)
ארכיאולוגיה ב': איך לחפור כדים עתיקים. (המורה: מ. דיין)
חקלאות א': העבניה וניה. (המורה: מ. דיין)

יום ה', 19.12
עברית ולשון ז': (באנגלית) "כיצד נדבר בלי שגיאות." (המורה: א. אבן)

ממישנתו של מייסדו -
כל ציון לגלולה!
מר"ן זוארץ זצוקל"ד
(מתוך ספרו "פרייה ללא רבייה")

דוגמא אישית

ילדי

אלו הם שלושת ילדיו ה"מאושרים" של הזוכה המאושר אליעזר אורנשטל (המבקש לשמור על עילום שמו). מימין לשמאל: פדית - בת שמונה, יוצאת כל יום מהבית בשעה 7.50 והולכת לביה"ס טשרניחובסקי, המצוי במע"לה רחוב זוכי'הטוטו. חזרת הביתה באותו מסלול בשעה 12.05. יעקב - עונה לשם "קובי", לומד כנ"ל באותו מסלול. שעת יציאה - 7.55. שעת חזרה - 13.45. חבית - לומדת בגנון תמר ברחוב פרטי'הלוטו 52. מוסעת לשם מדי יום על-ידי אימה בשעה 8.15 בדיוק ומחזרת באותו מסלול בשעה 11.50.

מכוניתו

זוהי מכוניתו המאושרת של הזוכה המאושר אליעזר אורנשטל (המבקש לשמור על עילום שמו). מיספר המכונית 747-361. רגישה להצתות ולניתוק ברקסים.

נ.ב. למסודות צדקה, כלות עניות, יתומים, חולים, ישיבות, תיבת-הדואר של הזוכה האלמוני היא 7174 ת"א וניתן לפגשו בביתו כל יום בין השעות 3-1 אחה"צ.

פעם הציץ בשעונו בתנועה קצרת-רוח, וחיך אל מצלמות הטלוויזיה. טרטרו המתקרב של מנוע בישר את בואו של האוטובוס. ראשונים הגיעו האופנועים. ארבע שלשות של אופי-נועי-מישטרה, מבחירי הרוכבים, שנסעו במיבנה מושלם, תוך הפעלת פנסים מהבהבים וצופרים. המראה היה מרגש. ומייד אחריהם - האוטובוס. אותו ענק הסכוני עם השסגור, המסמל יותר מכל את מצבנו הכלכלי. היה זה אוטובוס רגיל בתכלית, שנצבע בצבעי הדגל הלאומי, כסאותיו הורחקו ופינו מקום לכורסא נוחה, מערכת מיוזג-אוויר, בר צנוע ומקרר שהכיל מנות-ברזל של דיאט-רבין.

האוטובוס, בו נהג נהגו האישי של ראש-הממשלה, עצר בתחנה, הדלת נפתחה בחריקה המקובלת במיקרים כאלה, ומר רבין עלה במדרגות לקול תשואות ההמונים. הוא ניגש כבקיא ומנוסה לנהג, וחתם על החשבון שהלה הגיש לו. הנהג קרא: "לא לעלות יותר" ר, "להיכנס פנימה בבקשה" ונסע.

בתוך האוטובוס כבר המתינו שני פרחחים שעברו בדי-קוט ביטחוניות קפדניות, ומייד עם כניסת רה"מ, החלו לשי-רוק, לפצח גרעינים, להידחק, לשרוף בסיגריותיהם את הרי-פוד ולחרוט את שמותיהם על הפורמייקה. ב"נ.צ. שתואם מראש הם הניחו ליצחק לנווף בהם קשות, ולאחר שניים-שלושה - "יאללה, יאללה, טיליגנט", התיישבו בשקט והמי-תינו להוראות מגבחה.

בתחנה של אוסישקין עלה מבקר המדינה, הד"ר נבני-צאל, נטל את כרטיסו של מר רבין ושיבחו על שלא הר-ציא ראש וידיים מן החלון. משהגיע האוטובוס לבנין ראש-הממשלה צילצל מר רבין והנהג עצר בדיוק בתחנה. היה זה יום גדול לדמוקרטיה. יום גדול. וגם ד"ר רובינשטיין הצטרף לקואליציה.

הלחץ הציבורי עזר. ראש-הממשלה, מר יצחק רבין, החליט לנסוע יום אחד באוטובוס ציבורי לעבודתו. יום שלישי נבחר כיום הרשין, ובשעה 7.54 עמד יצחק בתחנה והמתין לאוטובוס מס' 9 שיובילו למישרד-ראש-הממשלה, כי שם הוא עובד.

הרחוב היה שומם. רק פה ושם נראו קבוצות ילדים על מורותיהם, מנפנפים דגלי כחול-לבן וצועקים "רבין, רבין". מחסומי המישטרה הרחיקו את הסקרנים שהתגודדו בכניסות-הבתים ועל המרפסות, ורק מוכר-תירס, שעל דשו התנוססה התווית "מעבר-חופשי - מטה המיבצע" הת-רוצץ סביב התחנה וניסה להתפרנס. יצחק (רבין) עמד והמתין. כאחדיהעם בשעתו. מידי

מיבצע "אופובוס" בעיצומו במושב האחורי (קם לזקנה) י. רבין

לא ימים יפים לישראל כימי חגים. ויפים שבהם הם ימי חגים שזכר הם למילחמות. שיוצאים תלמידי חכמים ועומדים על ראשם להשוות, להקיש ולקשקש, כי כאז - כן עתה, ומאום לא השתנה, וסדנא דארעא חד הם (מה זה?). ובכלל, מצבנו היום הוא העתק מדוייק של מצבנו בימי החשמונאים. והראייה: היוונים - קומוניסטים, פך-השמן - משבר הנפט, אנטיכוס - פייסל, חנה ושבעת-בניה - משל לאונסק"ו. הכל כשר ופתוח למישחק. אז בואו נשחק:

רבי-שיח לחג האורים:

האם אנו 'ורשי' החשמונאים?

חזקה מכל. בחשאי מוקמים תאי מחתרת המבקשים להגיע ליישות לאומית. קרבות קטנים. פיגועים... אסטרטג: ...בהחלט, אנו שמים לב כי הם נמנעים מהתכתשות עם כוחות צבא גדולים. הפעילות היא פעילות גרילה בתוך מרכזי האוייב, כשיטת פגע וברח. הם מתבצרים בהרים...

כותה-הפרשיות לימינו-אנו מדהימה ממש. עם קטן, שארצו נכבשת בידי זרים, שליטים ליבראליים אמנם, הזוכים לתמיכת המנהיגות המסור-רתית המשתפת איתם פעולה - אך למרות הכל כובשים... פוציולוג: ...אולם רוח החרות

מנחה: חג החנוכה - חג החרות, חרותו של עם המתנער מכובשיו, זוקף קומתו וקונה בדם ואש את עצמאותו. האם, אתה, ההיסטור-יון שבצוות, רואה את המשותף בין הימים ההם לזמן הזה? היסטוריון: בוודאי. ודומני שסמ-

נזדהה כולנו עם ישובי-הספר במאבקם בפעם הבאה

כינור-דוד בתל-אביב

להידוק הקשר עם החשופים לטרור

איגוד אמרגני ואומני ישראל.

לאסי, הקדחת תבשילך שובי לביתך!

יעקב פודל, עורך-דין. מקבל כל מיני תיקונים (תיקוני-חוק, פיצויים, משפטים באחריות). שעות הקבלה: ימים א' - ה' 16.30-08.30.

ארכיאולוג: ...מאבקם זה זוכה לתמיכה גוברת מצד המעצמות. רומי האדירה תמכה אז ביהודה המכבי והיום ברית-המועצות תומכת בנו. הסיוע הבינלאומי גובר, והאוייב אינו מצליח להסל את תנועת ההתנגדות... הומאניסט: ...ובתוך החושך בוקע אור קטן. אור קטון שיהפוך ללהבה גדולה. להבת הנפט שתאיר עולם ומלואו... נו, באמת!!! מה הם מקשקשים ה-פלסטינאים האלה... להתראות בפורים (המן - סאדאת).

אולם אחרים מחברי מועצת-העיר טרם ענים, כי ההוצאה העצומה היתה ראויה נית ולא במקומה, ודורשים מאזמוגי הסכר רים על כך.

מונהל-עיר

לח"פה

ראש-עיריית חיפה, יוסף אלמוגי, עומד לקבל את התפטרות מזכיר העיר, הווחיק, משה רופא. במקומו יתמנה "מונהל עיר". המועמד: אלי פו, מי שהיה עוזרו של אלמוגי במיש"ר-העבודה, והנמצא עתה בארצות-הברית כשליח הסוכנות.

טוניק יבחר שוב

כנשיא הלישכה

המועמד העיקרי בבחירות הקרובות לכנישת עורכי-הדין, כחודש פברואר, הוא שוב עורכי-הדין יצחק טוניק, הנשיא הנוכחי שלה. המועמד הנגדי העיקרי הוא אריה פינצ'וק.

שמו של יצחק טוניק הוזכר בהכנות שנעשות מאחורי הקלעים על-ידי הגוש הימני, השולט בליש"כ. פלג של עורכי-דין צעירים יתמוך שוב בטוניק, בתנאי שאחרי בחירתו לתקופה נוספת יתוקן התקנון, ועורכי-הדין אמנון גולדנברג יכהן כממלא-מקום הדין. מתוך הנחה שטוניק יתפטר אחרי זמורה וימ"ר סור את הנשיאות לידי גולדנברג.

גולן איים להסריט

בדרום-אפריקה

המפיק והבמאי מנחם גולן איים לבטל את הסרט "סירטו הבינלאומי המתוכנן בישראל, ולהעתיק את הצילומים לדרום-אפריקה, המעניקה קלות גי"כרות למפיקי סרטים זרים. זאת, אם לא יתמלאו כמה מהתביעות שתבע מייסד המיטחר והתעשייה. נראה כי האיום השפיע, וכי כמה מההק"רות שתבע גולן אכן ניתנו לו, שכן בשבוע שעבר חזר בו גולן מכוננתו והוא מתכנן את תחילת צילומי סרטו לחדש ינואר הקרוב.

חיסול סוכני הביון

עוד סרט שיצולם בישראל: החיסול. בהפקת יצחק שני ויוסף דיאמנט מאלופני ברקי פאטה האמפריט, בשותפות עם חברת האחים וורנר מהוליווד, בהשרת תחפות אנתוני קווין ובבימויו של ג'ון (הגיב האיי-טלקי) קולינס. את הסרט יעבד ג'ון קימברג, מרצה לקולנוע באוניברסיטת תל-אביב. הנושא: הסכם בין האמריקאים והרורים עם על חיסול 35 סוכנים בשירות-הביון של כל צד, במיסגרת הדיטאנט.

מחסור בנושק

הביקוש הגואה והולך לאקדחים אישיים מצד אזרחים, במיוחד מיישירי כי הספר ועיירות הפיתוח, גרם לחיי סוד כל המלאי שהצטבר במחסני סרי חרייהנשק האזרחיים. בעוד המונים צובאים על פתחי בתי-המסחר לנושק ומבקשים לרכוש אקדחים, מוכבחת אספקתם של אלה רק בעוד ארבעה חמישה חודשים.

מחירי האקדחים עלו לאחרונה פי ארבעה, הן בגלל התייקרותם בשוק העולמי, הן בגלל הפיתוח והן בעיקר בות מוס נוסף שהטיילה הממשלה על רכישתם. אקדחים שעלו בשעתו כי 300 ל"י עולים עתה 1200 ל"י, ואק"דח משוכת מסוג "סמית אנד ווס", למשל, עולה כיום 1700 ל"י.

ההתנדבות

עסק משתלם

גובר והולך מיספר המועסקים בשכר בשורות המישמרה-האזרחי, שאמור היה להיות גוף וולונטארי.

אזרחים רבים מועסקים עתה במשכורת במיליציה המתנפחת והולכת, כשהם רואים בכך מקור-הכנסה נוסף, מילבד עבודתם הרגילה. ככל הנראה ינתנו הקלות-מס למקבלים שכר מהמישמרה-האזרחי, כך ש-התעסקה-בשכר בשורותיה תהיה לעסק משתלם.

עיסקה עיראקית

סוכמה בישראל

הסכם לאספקת צינורות עמידים בפני הפרשי טמפרטורות גבוהות, עבור שדות-הנפט של עיראק, סוכם לא מכבר על-ידי מתווכים שנפגשו וכיצעו את העיסקה בישראל.

באמצעות סוכן ישראלי, המייצג מיפעל אוסטרי שהוא מן הבודדים בעולם המייצר צינורות מסוג זה סוכמה, על-ידי מתווכים זרים, עיסקה שלפיה יספק המיפעל האוסטרי לעיראק מאות קילומטרים של צינורות אלה.

ימונה מפקח

כללי לצה"ל

הודעת ומתגבשת הצעה למנות מפקח כללי לצה"ל, שימלא תפקיד נכבי צה"ל תפקיד הומה לזה של מפקח-המדינה במנגנון האזרחי.

עדיין לא ברור אם המפקח יהיה משולב במטכ"ל, או במישמרה-הביטחון (כפי שהציע בשעתו שריה-הביטחון פינחס לבק) או שיפעל כגוף עצמאי מטעם הכנסת (כפי שהציע בשעתו אורי אבנרי).

סערה מישפחתית

בבית הרב הראשי

הרב הראשי שלמה גורן נאלץ לתמוך במועמדותו של גיסו, הרב שאריישוב כהן, כרב הראשי של חיפה.

החלטה זו נפלה לפני כשלושה שבועות. אחרי שהרב גורן נלחץ לקיר על-ידי רעייתו, אחותה של הרב כהן, לפני כן הבטיח הרב גורן את תמיכתו לרב יעקב רוזנטל, אב בית-דין הרבני בחיפה. שחתם בשעתו על מיסמך שטיהר את "זוג הממזרים" לפי בקשתו של גורן. הרב רוזנטל עבר למחנה של הרב עובדיה יוסף, כדי למנוע, בדרך זו, את בחירת גיסו של גורן כרב הראשי בחיפה.

שערורייה חדשה

בעיריית חיפה

שערורייה חדשה, הקשורה בראש-עיריית חיפה, עומדת להתפוצץ בימים הקרובים. המדובר הוא ב-הוצאה של למעלה מרבע מיליון לירות, אשר נעשה תה על-יפי הוראתו הישירה של אלמוגי לצורכי-שי-פוך אולם מועצת עיריית חיפה. אחד הצעדים הראשונים שעשה אלמוגי כאשר נכנס לתפקידו כראש עיר היה לשפץ את אולם הירמועצה, להחליף את הריהוט, התאורה והשילוט ביריהוט יקר ביותר. עם תום השיפוץ אמר אלמוגי כי אולם-המועצה של העירייה יפה יותר מאולם מליאת הכנסת.

תשקיף

העלמות-המס

15 מיליארד ל"י!

דו"ח סנסציוני שהוגש למוכ"ל ההסתדרות, ירוחם משל, עורר עזיזוע ומכוננה בקרב צמרת ההסתדרות, שאינה יודעת כיצד להתייחס למשמעויות הנובעות ממנו.

הדו"ח הוא מחקר מדוקדק ומקיף, המשתרע על פני כמאה עמודים, והעוסק בהעלמות המיסים בישראל. מסקנת המחקר, המסתמך על נתונים חשאיים של שירותנות מסייה-הכנסה, היא שהיקף העלמות מסייה-הכנסה בישראל מגיע ל-15 מיליארד ל"י, וכי במקום 20 מיליארד ל"י, שיכזו שירותנות מסייה-הכנסה לגבות בשנת המס 73/74, הם נכו למעשה רק 5 מיליארד ל"י בשל ההקלות, הפטורים והזכוי יות המיוחדות שהוענקו בעיקר לשיוככות העשירות והאמידות בישראל.

המחקר בוצע בידי העיתונאי ברוך נאדל, ביומתו הפרטית, והוא מהווה כתב-אישום חריף נגד שיטת המיסוי הנמוגה בארץ ונגד מישמרה-האוצר. העתקי הדו"ח נמסרו לשמואל בהט, חבר הוועדה המרכזת של ההסתדרות, לעדי אמוראי, חבר ועדת-הכספים של הכנסת ולמייכה חריש, חבר ועדת-הכלכלה, וכן לוועד-דתי-המיסוי של ההסתדרות, שבראשה עומד יהושע וושצ'ינה.

בדיקות שערכו לכדני ההסתדרות בי מימצאי הדו"ח הביאו למסקנה שלמרות ניי סוהו החריף — חקק ניכר מהעובדות והמסי קנות שבו נכון ומבוסס.

המבוכה כיצד לנהוג במחקר נובעת מהעובדה שפירסומו עלול להיות בבחינת חומר-נפץ שיסעיר את המדינה על-ידי הוכחת העויות, הרשלנות וההפלייה, שעליהם היתה מבוססת עד כה שיטת המיסוי.

ספיר ימחן

מסעותיו לחו"ל

פינחס ספיר עומד לקצץ בתוכנית מסעיו תיו סביב העולם ולשהות בחודשים הקרי ביום תקופות-זמן כמושכות בארץ, כדי לארי גן מסע תעמוותי נרחב לשיפור תדמיתו, שנפגעה כתוצאה מהמפלות הכלכליות ופרי שיות השחיתות.

ספיר יקיים בזמן הקרוב מגע רצוף ועקבי עם אמר צעיה-התיקשורת, יעניק ראיונות בשפע לעיתונות ולרדיו, וינסה לתקן את מעמדו. הוא גם עורך עשרות פגישות עם חבריו למפלגה, כדי לשקם את עמדות הכוח שלו שם.

בינתיים טרם אותה הקרע בין ספיר לבין שריה-האוצר יהושע רבינוביץ, בהתייצב בותו של זה לצד נגדו בנקי-ישראל, מושה זנבר, רואה ספיר כגידה.

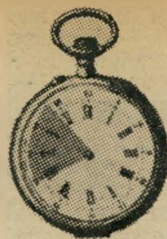
מה חושבים חיילים

על מפקדיהם

בימים אלה סיימה קבוצת פסיכולוגים מאוניברסיטת ירושלים סקר על מידת ההערכה שרוחשים חיילי צה"ל כלפי מפקדיהם. תוצאות הסקר קובעות כי אמינות מפקי רים, עדי דרג מוג'רים, דומה לזו שהיתה קויה מת לפני מידחמת יום-הכיפורים. מפקדים גבוהים יותר אינם מוכרים דיים בשמותיהם, ככינוייהם וברצף פעולותיהם, עד הגיי עם לתפקידם הנוכחי.

הוחלט כי בחודשים הקרובים ירבו מפקדים בכיר רים לסיר בחיירות ולקיים שיחות חופשיות עם החיילים, כדי שדמות המפקדים הבכירים תצטייר אצל החיילים בצורה יותר ברורה.

עכשיו הזמן

עכשיו הזמן להשתמש
בתחבורה הציבורית!

עשה לך חשבון פשוט:
השימוש במכוניתך הפרטית
הנו "תענוג" יקר מדי.
מחיר הדלק, מחיר החלפים,
הצפיפות והסיכונים בכבישים,
כל אלה נחסכים ממך
בתחבורה הציבורית.

אגד מעמיד לרשותך
אוטובוסים במשך כל שעות
היום לכל מקום בארץ.
חסוך כסף, עצבים וזמן

סע באגד

להגה

המומחים
לניקוי בגדי
זמש ועור
חידוש, צביעה

טל. 445629

דיזונוף 263 ת"א
פינת רח' ירמיהו
פתוח מ 7 - 19

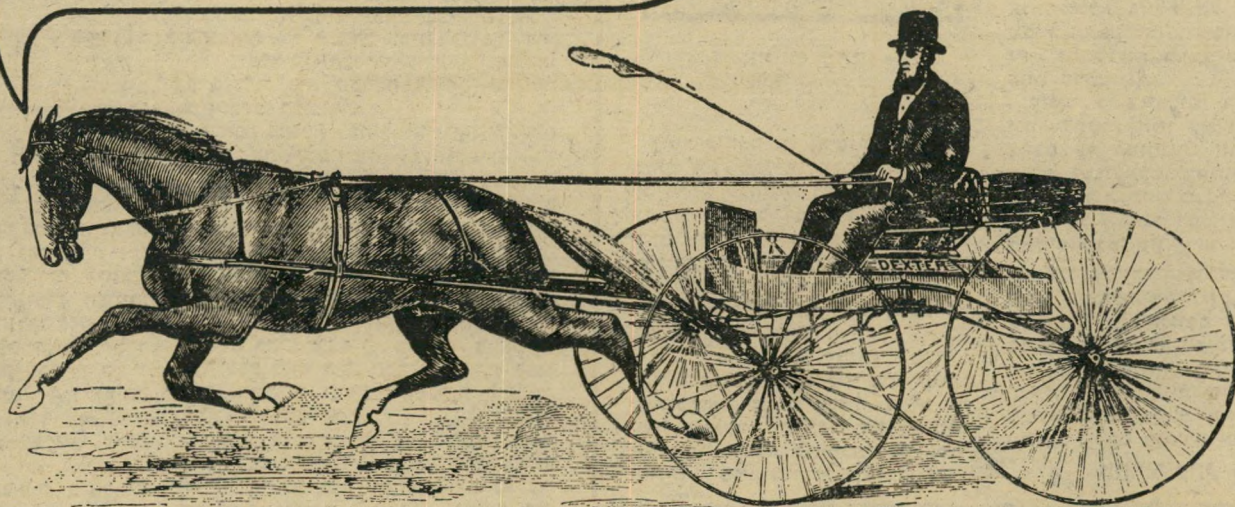
בסיטונות

שמלות הריון
מכנסי הריון
טוניקות הריון
חליפות הריון

כהן מודל

חל-אביב, רח' נחלת בנימין 4
קומה ב', דרך ותוצר
פתוח עד 7 בערב
(סגור בשעות 4-2)
להזמנות צ"י סוכן: טל. 50344, ת"א

-זמנך יקר לך?
נסה טופס לוטו רב-שבועי.

מיסמני ברן

עם כל הכבוד והלחצים, אני חושב שאתם נוקט... מכתבים

הכתבות שהתפרסמו בשבוע האחרון ב... מכתבים

האם, בעיקבות כל מה שקרה, אין זה... מכתבים

אם לא יחקרו מייד את כל מה שאירע... מכתבים

ב. לחמי, ראשון לציון

חשבון הוצאות

הובאה לתשומת-לבי כתבה שהופיעה ב... מכתבים

הדברים הנ"ל בשקר יסודם. לא הגשתי... מכתבים

המילחמה בצביעות - תפקיד סאניטרי

מו בועם: לך דבר איתו, עם הגוי, כשהוא מסוגל בכלל להשוות צלב ל- מיוזה!..

דומה כי ביחד עם קוצר-המשגיח... מכתבים

יש להוסיף ולטפל בכך ללא לי- אות, וללא פזילה אל אלה שנגדם מכוון מאבק זה. רשימותיכם העניי- ניות והשקולות בנושאים אלה חשי- בותו מרובה.

דומני, כי באחרונה הינכם מרבים יותר להטות אוזן לעצת ידדיים, ל- צמצם עד למינימום אותו סוג של חומר בשבועותכם, בתמונה ובטכסט, שלא אחת טענתם כי, "זהו מחירי-הד- פטתו של החומר הפוליטי הרציני ו- החשוב שבשבועון."

ייתכן שבתקופה זו של משבר פו- רות התפוצצה בשל חקששים הכלכי- ליים (לעיתו התלולה של מחירי ה- שבועון, כמחירי כל העיתונים). אך על סמך הניתן לשמוע מקוראי, העולם שבועון אינה פוגעת בתפקיד שהוא ממלא, כי-אם מגבירה אותו.

אהרון כהן, שער-העמקים

בכמה תקופות - כמו זו שבין ששתי- הימים ליום-הכיפורים - אף תפך המאמץ של מניעת כל ביקורת למלאכת-קודש ממש.

קרב רפיח של אוגדת טל הוא גן- עדן למנתחי קרבות. ראשית, החומר המכסה אותו רב, כמ- דומני, משל כל הקרבות האחרים בששתי- הימים. שנית, הקרב עצמו מלא בהתפת- חויות בלתי-צפויות ובשינויים בלתי- חזויים מראש - אך בכל זאת השיג במ- לואו את תכליתו המוצהרת-מראש. "ני- גוד" זה הוא פרובוקטיבי ביותר. שלישיית. מפקדה של אוגדה זו היה מפ- קד חילי-השיריון.

לכן בתוכה נתגלמו המושגים של "שיריון" ו"לוחמת שיריון", כהתיישמותם המעשית בצהל של או, בו כבר ב-1967 שימש השיריון כאלמנט המרכזי וה"בכיר" של עוצמת-הייבשה.

קרוב הבודד הגדול והחשוב ביותר של ששתי-הימים, וכזה שפתח או- תה ביבשה - והרבה שעות לפני כל האחרים - מן ההכרח שיימצאו בו אס- פקטים מוראליים ומיצעיים, שנעדרו מ- כל הקרבות שבאו אחריו.

אך כמסתבר גם בכל אלה לא היה די, ככל שצה"ל נוגע. במקום להדור לעומק המחשבות, השיקולים, או ההתפתחויות, אשר קבעו את תוכנו, והיחולו והתנהלו- תו, מצאו "הרשויות" להפיק רק אותם "לקחים" כביכול שנראו על פני השטח וכ- פי שנראו וליישמם כך, באורח מיכני ביותר, לצורך המילחמה הבאה.

אבל טוב מאוחר מבכלל לא. צריך כי לפחות מעתה ואילך - כלומר, מיזם הכיפורים והלאה - ירכוש צה"ל לעצמו את המינהג הרווח, כמו-בן-מאליו חיוגי וראשוני, בכל צבא מתוקן, צריך שצה"ל יוציא את רק "היסטוריה: רשמית" מוסי- מכת וגם מפורטת (ככל שרשימים סייגי הביטחון, והם מגבילים הרבה פחות משר- חונכנו לחשוב); וחשוב עוד יותר - ש- יחל ליוזם ניתוחי-קרבות של ממש, במ- קום אותן קבצי-עובדות-גרידא, שהם לכל היותר חומר-גלם היסטורי, הנצבר, ללא שימוש אפקטיבי, מאז מלחמת-העצמאות, אי-שם בארכיונים.

השוארות בין-מבטחניות אחרות יראו איפה טעינו בתפיסותינו, בתורותינו או במעשינו. מה שורש הטעות - האם התפיסות עצמן, או שמא אי-הבנתן על- ידי המפקד המסויים? - ואיך לתקנם. או - בהפעלתן את הטכניקה של "האור- ייב האידיאלי", נוכל לתחלף אותו באור- ייב כפי שהוא ידוע לנו כעת. אחרי שחל- פו כמה שנים (או חודשים) מן המילחמה האחרונה, ובמהלכם התעצם צבאו וגם השתכלל, עתה נוכל "להליחם" נגדו כפי שלחמנו במלחמה האחרונה וכן נוכל לברר מה אצלנו יכול להישאר בעינו, ומה צריך שינוי ועידכון.

בניתוח קרב רפיח של טל ניסיתי להפי- עיל את כל קני-המידה האלה, ככל ש- יכולתי במיסגרת זו. לצורך זה נכנסתי לפירוט רב מזה שהופיע בניתוחי הקר- בות עד כאן, אבל על הקורא לדעת ש- אין הדבר נעשה כתרגיל אקדמי בלבד. כימעט כל הנושאים המטופלים הם אק- טואליים בתכלית, והלקחים העיקריים מאותו קרב עדיין לא נס ליחס.

קרב זה חשפיע יותר מכל קרב בו- דד אחר על האורח בו נבנה אורגנו ו- אומנו כוחות היבשה של צה"ל, כמו על מושגי ותפיסות-הלחימה שהנחו אותם. הקרב עצמו היה, ללא ספק, מוצלח ביותר והשיג את יעדיו כפי שתוכננו, למרות שהיו נועזים ביותר, ואולי אף יומרניים. אבל ניתן למתוח קו ישר בין הצלחות הקרב הזה, ובין כמה מן הלקחים היותר-בסיסיים והרי- הוצאות של יום-הכיפורים. כלומר, דווי- קא מוצלחותו הבלתי-מעוררת של ה- קרב הזה היא שתרמה לאותם הכישל- ינות ביום הכיפורים.

הסיבה פשוטה: צה"ל לא ניתח אף פעם כראוי את קרב-רפיח '67, וממילא אי- אפשר היה-לו להסיק ממנו את המסקנות הנכונות ולמצות מאירועיו את הלקחים האמיתיים. מפני חוסר תשתית אינטלק- טואלית-מיקצועית מספקת, ומפני הברות בהיסטוריה צבאית - שלימודה שהוא התנאי העיקרי והמכשיר הראשי לקיומה של תשתית כזו - לקוי כל-הלהיך על- מוד הלקחים בצה"ל. מיסודו. מראשיתו ועד עצם היום הזה, חסר צה"ל את המני- גנון, הנהלים ובעיקר המסורת ללימוד- אמת של לקחי-אמת.

האשם העיקרי בכך הוא בצמרת הצ- בא; ובנסיבות צה"ל, משמע ברמת-כלים. לפחות עד מלחמת יום-הכיפורים לא ער- דד צה"ל ביקורת, בשותרותיו ומחוצה להן.

ישר כוחכם על הרשימה "צביעות בכתב ובעל-פה" (העולם הזה 1944), בעת היחס לבישה בעניינים אישיים אינטימיים של רמיזרג, זרים ובני- תיים. יחסם של כלי-התקשורת ושל דעת-הקהל הישראלית בעניינים ש- הגדרתם כצביעות והתחסדות, מזכי- רים לעיתים קרובות בדיחות על וי- כוח בין יהודי ונוצרי: שואל יהודי את עמיתו הנוצרי: כיצד ייתכן שאנשים בני-ימינו ינסקו לחתיכת-עץ בצורת צלב? משיב ה- נוצרי בשאלה: וכיצד ייתכן שאנשים בני-ימינו ינסקו לחתיכת-קלף (צב- מזוזה)? טניב היהודי, באוטרו לעצ-

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהל: תל- אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 • מוען מוכרי: "עולמפרים" • מודפס ב"רפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן- אביגדור • הפצה: "גו" בע"מ • גזופות: "צינקונרפיח כספי בע"מ" • העורך הראשי: אורי אכנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

צאים במקומו ובוחנים את כל שלבי ה- מחשב, התיכון והביצוע אך ורק על פי מה שהיה ידוע למפקד בשעת מעשה, "כאן וכשנין". או נראה את המפקד פו- על כשהוא אפוף ערפל הקרב, ונבחן את אורח פעולת מנגנון-קבלת-ההחלטות שלו. מיבחן זה הוא גם היחיד, שלפיו מותר לנו לשפוט את כישוריו האישיים של ה- מפקד, ואת אחריותו האישית למעשים או למחדלים שונים שבמהלך הקרב. נאמר "אל תשפט חברך" וגו'; "למקומו" - משמע בהיותו נתון בערפל הקרב.

עתה עלינו לערוך השוואות בין המיב- חנים השונים. אם נשווה את מימצאי מיבחן "ערפל הקרב" לאלה של "התכנה- שלאחר מעשה", נוכל לעמוד על הפרובל- מטיקה של המפקד. בנסותו להבקיע את הערפל - וכן עד כמה ומדוע הוא מצ- ליה או נכשל בכך. לקחי השוואה זו צריך ליישם בחינוך מפקדים ובאימונם.

השוואות בין-מבטחניות אחרות יראו איפה טעינו בתפיסותינו, בתורותינו או במעשינו. מה שורש הטעות - האם התפיסות עצמן, או שמא אי-הבנתן על- ידי המפקד המסויים? - ואיך לתקנם. או - בהפעלתן את הטכניקה של "האור- ייב האידיאלי", נוכל לתחלף אותו באור- ייב כפי שהוא ידוע לנו כעת. אחרי שחל- פו כמה שנים (או חודשים) מן המילחמה האחרונה, ובמהלכם התעצם צבאו וגם השתכלל, עתה נוכל "להליחם" נגדו כפי שלחמנו במלחמה האחרונה וכן נוכל לברר מה אצלנו יכול להישאר בעינו, ומה צריך שינוי ועידכון.

בניתוח קרב רפיח של טל ניסיתי להפי- עיל את כל קני-המידה האלה, ככל ש- יכולתי במיסגרת זו. לצורך זה נכנסתי לפירוט רב מזה שהופיע בניתוחי הקר- בות עד כאן, אבל על הקורא לדעת ש- אין הדבר נעשה כתרגיל אקדמי בלבד. כימעט כל הנושאים המטופלים הם אק- טואליים בתכלית, והלקחים העיקריים מאותו קרב עדיין לא נס ליחס.

קרב זה חשפיע יותר מכל קרב בו- דד אחר על האורח בו נבנה אורגנו ו- אומנו כוחות היבשה של צה"ל, כמו על מושגי ותפיסות-הלחימה שהנחו אותם. הקרב עצמו היה, ללא ספק, מוצלח ביותר והשיג את יעדיו כפי שתוכננו, למרות שהיו נועזים ביותר, ואולי אף יומרניים. אבל ניתן למתוח קו ישר בין הצלחות הקרב הזה, ובין כמה מן הלקחים היותר-בסיסיים והרי- הוצאות של יום-הכיפורים. כלומר, דווי- קא מוצלחותו הבלתי-מעוררת של ה- קרב הזה היא שתרמה לאותם הכישל- ינות ביום הכיפורים.

הסיבה פשוטה: צה"ל לא ניתח אף פעם כראוי את קרב-רפיח '67, וממילא אי- אפשר היה-לו להסיק ממנו את המסקנות הנכונות ולמצות מאירועיו את הלקחים האמיתיים. מפני חוסר תשתית אינטלק- טואלית-מיקצועית מספקת, ומפני הברות בהיסטוריה צבאית - שלימודה שהוא התנאי העיקרי והמכשיר הראשי לקיומה של תשתית כזו - לקוי כל-הלהיך על- מוד הלקחים בצה"ל. מיסודו. מראשיתו ועד עצם היום הזה, חסר צה"ל את המני- גנון, הנהלים ובעיקר המסורת ללימוד- אמת של לקחי-אמת.

האשם העיקרי בכך הוא בצמרת הצ- בא; ובנסיבות צה"ל, משמע ברמת-כלים. לפחות עד מלחמת יום-הכיפורים לא ער- דד צה"ל ביקורת, בשותרותיו ומחוצה להן.

השוואות בין-מבטחניות אחרות יראו איפה טעינו בתפיסותינו, בתורותינו או במעשינו. מה שורש הטעות - האם התפיסות עצמן, או שמא אי-הבנתן על- ידי המפקד המסויים? - ואיך לתקנם. או - בהפעלתן את הטכניקה של "האור- ייב האידיאלי", נוכל לתחלף אותו באור- ייב כפי שהוא ידוע לנו כעת. אחרי שחל- פו כמה שנים (או חודשים) מן המילחמה האחרונה, ובמהלכם התעצם צבאו וגם השתכלל, עתה נוכל "להליחם" נגדו כפי שלחמנו במלחמה האחרונה וכן נוכל לברר מה אצלנו יכול להישאר בעינו, ומה צריך שינוי ועידכון.

בניתוח קרב רפיח של טל ניסיתי להפי- עיל את כל קני-המידה האלה, ככל ש- יכולתי במיסגרת זו. לצורך זה נכנסתי לפירוט רב מזה שהופיע בניתוחי הקר- בות עד כאן, אבל על הקורא לדעת ש- אין הדבר נעשה כתרגיל אקדמי בלבד. כימעט כל הנושאים המטופלים הם אק- טואליים בתכלית, והלקחים העיקריים מאותו קרב עדיין לא נס ליחס.

קרב זה חשפיע יותר מכל קרב בו- דד אחר על האורח בו נבנה אורגנו ו- אומנו כוחות היבשה של צה"ל, כמו על מושגי ותפיסות-הלחימה שהנחו אותם. הקרב עצמו היה, ללא ספק, מוצלח ביותר והשיג את יעדיו כפי שתוכננו, למרות שהיו נועזים ביותר, ואולי אף יומרניים. אבל ניתן למתוח קו ישר בין הצלחות הקרב הזה, ובין כמה מן הלקחים היותר-בסיסיים והרי- הוצאות של יום-הכיפורים. כלומר, דווי- קא מוצלחותו הבלתי-מעוררת של ה- קרב הזה היא שתרמה לאותם הכישל- ינות ביום הכיפורים.

הסיבה פשוטה: צה"ל לא ניתח אף פעם כראוי את קרב-רפיח '67, וממילא אי- אפשר היה-לו להסיק ממנו את המסקנות הנכונות ולמצות מאירועיו את הלקחים האמיתיים. מפני חוסר תשתית אינטלק- טואלית-מיקצועית מספקת, ומפני הברות בהיסטוריה צבאית - שלימודה שהוא התנאי העיקרי והמכשיר הראשי לקיומה של תשתית כזו - לקוי כל-הלהיך על- מוד הלקחים בצה"ל. מיסודו. מראשיתו ועד עצם היום הזה, חסר צה"ל את המני- גנון, הנהלים ובעיקר המסורת ללימוד- אמת של לקחי-אמת.

האשם העיקרי בכך הוא בצמרת הצ- בא; ובנסיבות צה"ל, משמע ברמת-כלים. לפחות עד מלחמת יום-הכיפורים לא ער- דד צה"ל ביקורת, בשותרותיו ומחוצה להן.

השוואות בין-מבטחניות אחרות יראו איפה טעינו בתפיסותינו, בתורותינו או במעשינו. מה שורש הטעות - האם התפיסות עצמן, או שמא אי-הבנתן על- ידי המפקד המסויים? - ואיך לתקנם. או - בהפעלתן את הטכניקה של "האור- ייב האידיאלי", נוכל לתחלף אותו באור- ייב כפי שהוא ידוע לנו כעת. אחרי שחל- פו כמה שנים (או חודשים) מן המילחמה האחרונה, ובמהלכם התעצם צבאו וגם השתכלל, עתה נוכל "להליחם" נגדו כפי שלחמנו במלחמה האחרונה וכן נוכל לברר מה אצלנו יכול להישאר בעינו, ומה צריך שינוי ועידכון.

קרא קרי

הארוע הבידורי הגדול בתולדות המדינה

היכל החלומות

חלום של מופע

70 משתתפים מחו"ל * תפאורה ענקית ומפוארת * תאורה ססגונית * פעולים מרהיבים * 35 אמני קרקס בינלאומיים * 30 בובות ענקיות מסרטי הילדים * מצעדי ראווה של להקת המזורט מפאריס בתנועה, קצב וצליל

ב"היכל הספורט" ת"א - 4 ימים אחרונים!

היום, יום ג', 17.12, בשעות 4 אחה"צ; 7.30 בערב

מוצ"ש 21.12
בשעה 8.30 בערב
נעילה חגיגית

יום ה' 19.12
בשעות 4 אחה"צ;
7.30 בערב

יום ד' 18.12
בשעות 4 אחה"צ;
7.30 בערב

כרטיסים במכירה מוקדמת ב"רוקוקו" וביתר המשרדים בארץ.

תחבורה להצגות ואחרי ההצגות מובטחת.

תקליט "היכל החלומות" ותוכנית נישאת פרסים לחשיג ב"היכל הספורט" לפני המופעים.

ילדי היכל החלומות אוהבים מסטיק "צ'פיז"

הוענקה * עליידי מועצת עיר ריית פתחתיקוה, אורחות הכבוד של העיר, לראש עיריית פתחתיקוה לשעבר **פינחס רשיש**, על תרומתו לעיר במשך 50 שנה. רשיש, שנולד בקוניג, הצטרף בגיל 13 לתנועת צעירי ציון, למד באוניברסיטה האודיסאית בפקולטה ההומניטרי-ריתציבורית, עבר ב-1922 לוארשה ועמד בראש החלוץ בפולין. בסוף 1924 עלה לארץ והצטרף לפלוגת עין-הרוד. שימש במשך מספר שנים מזכיר המרכז העולמי של החלוץ, ועם פרוץ מלחמת העולם השנייה הפך פעיל במועצת פועלי פתחתיקוה, נבחר ב-1950 כראש העירייה.

זכה * בתואר אלוף ישראל בשחי מט לעיוורים, בתחרות שנערכה במרכז לשיקים עיוורים מוגדל אור בקריית-היים, בהשתתפות 11 מיתחרים ומתחרות אחת, הפסיכולוג התל-אביבי **ארז ביטון**, ש-עסק בעבר בעבודה סוציאלית בקרב עיוור רים, השלים את לימודי התואר השני ב-פסיכולוגיה באוניברסיטת תל-אביב. זוכה בתואר זו הפעם השלישית.

מונה * עליידי מנהל הרדיו משה חובב, לתפקיד האחראי לרצף השידור ברשות השידור **ליאור טל**, קריין אחר ראי באולפן הרדיו בתל-אביב. עיקר תפידו החדש יהיה לעקוב אחר השידורים ברדיו, לדווח על טעויות ותקלות של קריינים ועורכים ולהמליץ על שיפורים.

מונה * לתפקיד סגן המנהל הרכללי במישרד-החוק, ממונה על המערך הכלכלי ושיתוף הפעולה הבינלאומי ויועץ לענייני כלכלה לשר-החוק, **מושה ארון**, אשר כיהן עד עתה כשגריר ישראל בבלי-גיה וכראש מישלחת ישראל ליד הקהי-ליות האירופיות.

מונה * לתפקיד מחזיק התיק הר יהודי בבית הלבן, במקומו של ליאונארד גארמנד היהודי הניו-יורקי שריכוז בימי הנשיא ריצ'ארד ניקסון את הטיפול בנושא המיעוטים בארצות-הברית, ו**ליאם בארדוי**, אמריקאי ממוצא ערבי, קרובו של נציג סעודיה באו"ם ג'אמיל בארדוי.

נולדה * לכוכב סידרת הטלוויזיה זיה ניקוי ראש, **טוביה צפיר**, המחקה

טוביה צפיר בת חדשה

את ראש-הממשלה רבין יותר טוב מהמקור, בת: **שולמית**. לצפיר יש בן, נוסף.

נפטר * בפריז, משבץ-לב, בגיל 52, העיתונאי הוותיק פרז **גודרשטיין**, ששימש בזמנו כתב בכיר של תחנת הרדיו אירופה מיספר 1, עבר להיות כתב ה"ארור הצרפתי והגויאיש אוברוור הר לונדוני בירושלים.

נפטר * ברומא, בגיל 69, מסרטן הכבד, הבמאי האיטלקי **פייטרו ג'רמי**, שזכה ב-1961 בפרס האוסקר עבור סרטו גירושין נוסח איטליה.

נפטר * בחיפה, בגיל 84, **ראובן ביניאק**, שעלה לארץ מוילנה ב-1923, מונה לתפקיד מנהל קופת-החולים ההסתדרותית בחיפה, עבר ב-1934 לנהל את אגף כוח אדם בחברת החשמל וב-1945 החל לנהל את ועד הדר הכרמל. היה בזמנו חבר מועצת עיריית חיפה וניבחר לפני מספר שנים לאזרח-כבוד של העיר.

נפטר * בירושלים, בגיל 85, הרב מאיר יהודה **קראוס**, שהיה רב הקהי-לה היהודית בבלאו שבטרנסילבניה.

לא בי האשם!

נוסע נכבד

יש לך שאלה?
או טענה?
לא הנהג אשם
אחריות עצומה רובצת עליו.
פנה ישירות ל"דן"
בניני הדר דפנה
רחוב שאול המלך 39, תל-אביב

בתודה
המחלקה ליחסי צבור

ברכה מהפמיניסטיות

התנועה הפמיניסטית (שיחרור האשה) בישראל, שלחה לפרנסואז ז'ירו, השרה לענייני נשים בממשלת צרפת, מיברק-ברכה על סירובה להשתתף בפגישה ב"נושא" תפקיד האשה בעולם העתידי, ש"אורגנה על-ידי אונסק"ו. אשר לעמדתה האוהדת של פרנסואז ז'ירו כלפי ישראל, מציינות הפמיניסטיות הישראליות כי, ככלל, אין עוינות כלפי ישראל בתנועות הפמיניסטיות בעולם. מצב-עניינים זה חשוב במיוחד, מאחר

פרנסואז ז'ירו
כוח פוליטי עולה

שהתנועות לשוויון-האשה הינן כוח פוליטי עולה בכל ארצות העולם. בתנועות הפמיניסטיות אין כל השפעה לגוש ה"מזרחי" או למדינות-הגפסט הערביות. התנועה הפמיניסטית בישראל, תל-אביב

חיים של שייכים

למיקרא ולמישמע התוכניות בקשר ל- צימצומים וחסינות במישור-הממשלה, וכן בקשר לקימוצים וחסינות באורח-חיייהם של השרים, סגני-השרים, המנכ"לים וכל שאר נושאי התפקידים הממשלתיים, מת-קבלת תמונה קשה ועגומה בקשר לאורח-חיייהם. התמונה המתקבלת היא שאותם נושאי תפקידים ניהלו ומנהלים אורח-חיים שלא נופל מזה של השייכים בדובאי ובסעודיה. איך? על חשבון מי? מגיין הם לוקחים את הכסף לנהל אורח-חיים מפואר כזה? כל היהודים הטובים בארה"ב, התורמים

נהג אכל תהיה פרייר * ואכל תדחה הצעה זאת

ש.מ.ג.ר החברה הגדולה ביותר בארץ למתן שירותי גרירה. מציעה לך הנהג, תכנית משולבת במלאת - 3 שנים לבעילותיה. תמורת דמי מינו שנתיים תעניק לך חברת ש.מ.ג.ר מכלול שירותים שלא ניתן לקבלם בחברות אחרות!

- גרירת רכב מכל מקום ולכל מקום ללא הגבלה וללא תשלום.
 - גרירה לאחר תאונות.
 - מוקדי קריאה ארציים לנוחות המנויים.
 - שירותי חשמל והתנועה ע"י החשמלאי שלך או כל חשמלאי מורשה מתוך 280 חשמלאים ברחבי הארץ.
 - בטוח תאונות אישיות בסך - 10,000 ל"י לכל מנוי - ללא תשלום.
 - ג.נ. הנהג בכל סוגי בטוח הרכב. וזאת בנוסף להנחות מהערך תביעות
- בדיקת מערכת החשמל ומערכת ההצתה חנם אחת לשנה בכל 280 המוסכים המורשים לחשמלאות רכב.
 - 20% הנחה על מנוי שנתי לעתוני החבורה בארץ.
 - 10% הנחה על אביורי רכב ברוב חנויות אביורי הרכב בארץ.
 - 10% הנחה בבדיקת רכב בכל המכונים בארץ.
 - השירות הבינלאומי - גרירת רכב בכל העולם.
 - בדיקת מצבר חנם ומערכת הפעילה בכל המוסכים לחשמל המורשים בארץ.

● 10% הנחה בשכירת רכב.

תכנית משולבת ומגוונת זו תמורת 93 ל"י בלבד לשנה!

נהג וכבוד, רק חברת ש.מ.ג.ר נותנת לך תמורה מלאה לכל אגורה מכספך!
ועוד פרט שחשוב לך לדעת - רק לחברת ש.מ.ג.ר יש "כיסוי" מלא לבעילותיה, כי רק חברת ש.מ.ג.ר פועלת באישורו ובפיקוחו של איגוד המוסכים בישראל.

* +75 דמי הרשמה חד-פעמיים

פרטים והרשמה:

ש.מ.ג.ר - שירותי מכוניות גרר בע"מ רח' צחק שדה 36 ת"א, פל. 30440, 30413, 36936 ובכל תחנות ההרשמה ברחבי הארץ ובכל המוסכים המורשים לחשמלאות רכב.

* אדם המועד ליפול בפיח, המועד להונאה לפי מילון עולמי לעברית מדוברת

דרגות

ככלי

עבודה

יורשה לי להתייחס למידע של כתבתם הצבאי, המדבר על הקשיים בשיבוץ קציי-נים רבים למשרות-פיקוד מעטות. כל זאת, עקב אי-התאמת הדרגות, כאשר אין כימעט איש הכופר בכישורים, אם-כי יש צורך להבהיר שמי שנכשל, ואפילו יצא שלם, כתוצאה מיחס-ייצבור משופרים, ספק אם ההזרתו תהיה לתועלת. מצד שני, יש בעייה של פיקוד חדש שאולי יכתיב שיטות-לוחמה טובות יותר מאלו שהיו במלחמת יום-הכיפורים, ואשר נכשלו כליל! קיימת סכנה רצינית שמספר-דים בכירים החוזרים לשירות - ינסו בכל כוחם; השפעתם ואמצעייהם - לנסות ל- הוכיח את כשירות תורותיהם הישנות, ו- מזה - יש להיזהר בכל מחיר!
כי המחיר עלול להיות חמור מאד. לחזור לשירות יכול וזכאי רק מי שנשאר עם ראש פתוח ונכונות ללמוד וליישם את כל הלקחים, ואלה רבים מאד!
מצד שני פורסמה בעיתונים קריאתו של ראש אכ"א במטכ"ל אל נכיימילחמה להתנדב ולתרום מניסיונם. במיסגרת זו

מלכת היופי הובאה לתחרות בארגז

הקהל הריע ממושכות למלכה הבלתי שיגרתית.

ביקש לערוך את ההצבעה ואמנם לא היה ספק בדבר. לידי קריסטל נבחרה למלכת היופי — פה אחד. בקול נרגש הציג המנחה את המלכה החדשה: לידי קריסטל, עולה מצרפת עור סקת בשטח הכביסה מזה שנים רבות ובעלת נסיון ומוניטין רב. מידותיה איי דיאליות 60x40x80. תוכניותיה — כל תוכניות הכביסה האפשריות.

למחרת הטכס פורסמו בכל העיתונים פרטים נוספים על מלכת היופי החדשה. מכונת הכביסה לידי קריסטל היא בעלת כל היתרונות: הרתחה עד 100 מעלות, ציפוי אמאיל משובח ועיצוב מרהיב עין. אוטומטית לחלוטין ונוחה בהפעלה. אין יתרון שאינו נמצא בלידי קריסטל — מכונת הכביסה הטובה והחסכונית מכולן — שנבחרה פה אחד גם למלכת היופי.

הפתעה גדולה נכונה לצופי תחילת מלכת היופי, כאשר לפתע, ממש ברגעי השיא של טכס הכי חירה, הובאה מלכת היופי להיכל בתוך... ארגז.

המנחה כבר החל לקרוא לבמה את המועמדות הסופיות. כאשר ניגש אליו מנהל הטכס ולחש דבר מה על אוזנו. לרגע עבר רחש של הפתעה בקהל, והמנחה פנה למיקרופון ואמר: „נמסר לי ברגע זה כי מלכת היופי תגיע ברגעים אלה לבמה.“ הקהל החל למחוא כפיים ואל הבמה הועלה ארגז עץ מסתורי שהעלה לשיא את המתח בקהל. המנחה נתן איש ושוני גברים הסירו במהירות את מחסה הקרשים ואז נתגלתה לעיני כולם לידי קריסטל במלוא יופיה. מחיאות כפיים וקריאות סוערות ליוו את המנחה כאשר

חשובה לד"ר

אמנון רובינשטיין

מקסים גיין
שחקן תפק

כיוון שאין כנראה בישראל מי שמעונין לענות על מאמרו הטוטאלטרי של מר אמנון רובינשטיין אודות „פרשת שחק“ בהארץ יורשה לי לציין:

(1) פרופסור שחק דיבר באמסטרדם בפני אסיפה של אגודת הולנדי-פלסטין, שאינה לא חלק ולא סניף של אש"ף. עת דיבר, תקף הפרופסור שחק לא רק את עיוותי הכיבוש הישראלי ברצור עת עזר ובגדה המערבית אלא גם את גישת אש"ף למדינה פלסטינית ש' תבוא, כרצונם, במקום מדינת ישראל. במילים אחרות — אף בפורום פור פלסטיני זה הביא הו"ר של הליגה לזכויות האדם והאזרח בישראל את דבר דיריגקים בין שתי המדינות ושני העמים.

(2) ד"ר שחק הביא לפירסום בינ לאומי עובדות רבות, שהוכחו בתריסר דו"חות של אירגונים בינלאומיים, מהם האוהדים את ממשלת ישראל הנוכחית. שעובדות אלו פוגעות בתעמולת ישראל — אין ספק, אם מר רובינשטיין ור אנשים מסוגו אינם רוצים שעובדות כעיווני-חשודים ומעצר אדמיניסטרטיבי במשך שנים, הריסת בתים ור הגליית אנשים מבתיהם יזיקו לשמה הר טוב של מדינתנו — אין להם אלא להילחם נגד העובדות, לא נגד מפרר סמיהן.

ככל שירבו הישראלים הנלחמים נגד עובדות מרות אלו, יפחת ערכה של תעמולת-ההרס האמיתית, זו היוצאת מפיהם של מתנחלים ושלולי זכויות הוולת — וכך מספקים עליה חוקית לאנטי-רובינשטיינים שמעבר לגבולות, הטוענים אף הם „כולה שלי“.

(3) לשיא מגיע מר רובינשטיין, הר אקדמאי ההגון, בתביעתו הפחדנית שאוניברסיטת ירושלים תשלול מד"ר שחק את הזכות להרצות. אינני יודע אם ברור למר רובינשטיין שלד"ר שחק זכויות מדעיות, אישיות ולאומיות החורגות — לאין שיעור — מאלו של מרצים-מטעם מסוגו שלו.

ד"ר שחק הוא ילדה-שואה וגדל בגיטו ורשה; ד"ר שחק לחם בשורות צה"ל, ככל אורח; ד"ר שחק הוא מדען טוב ומרצה מחונן בתחום המדעי שלו — שאין לו ולא כלום לפוליטיקה; ד"ר שחק הוא גיבור אורח, שהרי הקריב את בריאותו וסיכן את חייו כדי להציל חברים לעבודה בתאונת-מעבדה, לפני שנים. בקיצור, מופת אישי ומר סרי, ואיש כזה תעזו לכנות בפרהסיא בוגד ודמאגוג?

מקסים גיין,
עורך ישראל ופלסטין, פאריס

מקבלים הזמנות

לארונות מיטבח — חדרי שינה — חדרי ילדים — ציפוי קירות ותקרות ועבודות נגרות מיוחדות.

חב' לעבודות נגרות ושיפוצים בע"מ
רחוב יצחק שדרה 32, תל-אביב. טל. 39561

ביקור
וייעוץ
ללא
התחייבות

הליכוד והמשבר

מבחינה כלכלית, הפיחות כשלעצמו אינו אלא מעשה הסרת-ועלת. אם רצון הממשלה הוא להבריא את המשק, עליה לנקוט צעדים משמעותיים יותר. כידוע לכל, עלייה זו פוגעת בשכבות הנחשלות מבחינה כלכלית, וכאשר לי מישוה כואב משהו, הוא מאבד לעיתים את ה„אוימוט“. חששי היה שמחנה-הימין, כלומר הליכוד, ינהל תעמולה כנגד הר ממשלה, ואז הופיעה לנגד עיני מיפלגה אחרת, במדינה אחרת, שעלתה לפני 41 שנה לשלטון.

מיפלגה זו ניצלה את המצב הפוליטי והכלכלי המעורער בארצה ואת חולשת השמאל, והביאה למילחמה בת שש שנים, שבמהלכה נרצחו מיליוני אנשים. ייתכן שאצלנו זוהי ראייה פסימית קיצונית בר יותר, אבל על מחנה-השמאל שלנו לקחת בחשבון גם אפשרות זאת. כולנו יודעים היטב מה יעלה בגורלה של מדינת ישראל בהנהגת הליכוד, מה יעלה בגורל העם הפלסטיני, ומה יעלה בגורל מחנה-השמאל בכלל ואלה שאינם ציונים בפרט.

ליאור גורפינקל, ראשון-לציון

טעות לעולם צודקת

גן בין נהג ונס לאור זית
הלידה, שנמשכו 46 דקות, אירעו לאחר
27 חודשי הריח. המועד המשוער ללידה בעיתה
הל ב'13 במארס 1973.

ידיעות אחרונות, 9.12

חנה רותם, תל-אביב

שירת הכרבור לאו"ם ז"ל

עם ענף של זית ואקדח על הצד / הוא נושא בגאון נאומי בעצרת / ומפעם לפעם קוראים לו הידד / בעוצמה רגשנית שהולכת וגוברת. / הכולם נתעוררו או כבדה שמיעתם / שהבדל לא יוכלו בין רוצח צמאידם / לגיבור הלוחם לחירות של העם, / בין אמת כה פשוטה לדברי לה"ד"ם?

ועל כן, ידידי, אם עודכם אנשים / שעינכם לא כבתה לא כבדו אוזניכם / ושריח הנפט לא היכהה החושים / ושצלם-אנוש עוד מצוי אצלכם. / אם כאלה

(המשך בעמוד 12)

מכספם לארץ, לא תמיד הם עשירים מופלגים, ואם יש רבים כאלה התורמים הם עושים זאת מחסכונות אישיים שהם גוזרים על עצמם, ולעיתים לוקחים את הכסף גם מחיי היום-יום שלהם. וכאן באים כל הגראפים והגראפיקות של המדינה, ובעזרת-מצח תופרים לעצמם סטנדרד של חיים עשירים ומנקרי-עיניים. אפשר לחשוב שהמדינה כבר יר שבת וקיימת בשלווה ובביטחה ואין מאי-יימת עלינו סכנת מילחמה, והדאגה העי-קית של אותם „שייכים“ ישראלים היא איך לחיות יותר טוב, ואיך לקיים נכון את האימרה „חיה חיים טובים, עשה חיים משוגעים“.

ציפורה יודיאן, חולון

שיגרת לראש אכ"א במטכ"ל את הצעתי: דרגות-פיקוד זמניות — ככלי-עבודה! משמע — כל מפקד ותהיה דרגתו הקבועה אשר תהיה בקבע, במילואים או בדימוס, יוכל להשתבץ בכל תפקיד פיקודי — עם דרגה זמנית — אותה יחזיר למחסן כליה-עבודה" עם סיום הגיבוב הקונקרטי אשר לשמו קיבל אותה. המדובר — בדרגות זמניות כלפי מעלה.

מפקדים-זוטרים המתגלים כבעלי יכולת מיוחדת תוך קרבות — יקבלו דרגות בכירות ביותר בהתאם לכישורים שגילו — עד לסיום המיבצעים. לאחרי-מכן יחזירו את דרגותיהם הזמניות, כפי שמחזירים כלי-עבודה לאחר השימוש.

מאידך תפתור הצעתי את בעיותיהם של אלפי קצינים בדרגות בכירות ובינוניות, המצטופפים בעת חירום במפקדות — ורק מפריעים. יחד-עם-זאת, הרגשתם האישית היא שלילית ביותר, כי הם רוצים למלא תפקיד מועיל יותר, והסיבה היחידה לאי-הפעלתם היא דרגתם הבכירה מדי.

לכן, גם כאלה יוכלו — אם יתנדבו לכך (כשם שמבקשים את התנדבותם של בני צה"ל לתרום מיכולתם) לקבל דרגות פיקוד זמניות וממוכות יותר מדרגות-הקבע שלהם. אלפי קצינים אלה יוכלו לצוות יחידות מבחרות רבות ובעלות ניסיון עשיר, אשר ישלבו אורגנית ביחד עם החיילים הצעירים והסריהניסיון, שקשייהם בקרבות הראשונים ידועים היטב וגם נתגלו במילחמה האחרונה.

עמי ליבנה (נכה מילחמת-העצמאות), עין-חרוד מאוזד

חינם

ספר דניאל עם פירושים והסברים בשפות: ערבית, רוסית, אנגלית.

ספר התנ"ך בשפות רבות

לימוד תנ"ך בהתכתבות — 44 קורסים בשפות: עברית, אנגלית, רוסית, ספרדית, יוונית, צרפתית, רומנית וגרמנית.

כתוב מיידי ל:

ת.ד. 568, ירושלים.

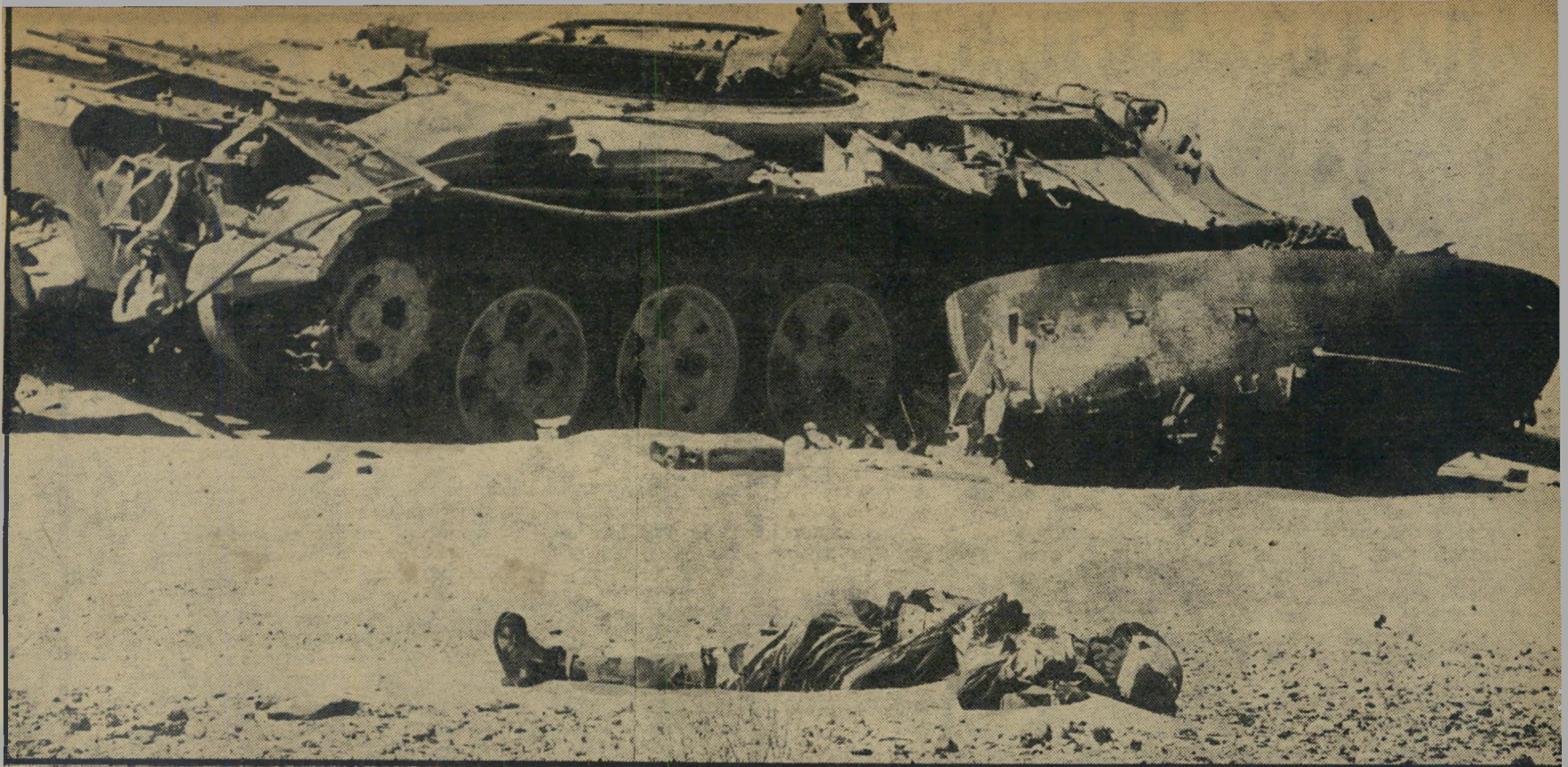
מיבצע מיוחד לחיילים

כל חייל שיחתום בחודש דצמבר מנוי על

„העולם הזה“

יקבל הנחה של 40 אחוז

השבועון ישלח רק לדואר צבאי

אריק וטליק אינם שונים רק באופיים - ב-6 ביוני עמדו

בפניהם בעיות שונות, והם פתרו אותן בדרכים שונות

המירוץ לאל-עריש

היה שיקרה, בעיקר מפני שחיה עלול למנוע או לצמצם את סיכוייה של מכת'המוות שתיכנסו חיל-האוויר ושהי תח מבוססת כולה על "חורים" בכוננות המיצרים. הסיכון שבהתקפה על מיתחמים מבוצרים ובהם כוחות שעוצמתם והיערכותם אינם ידוי עים כראוי, היה ברור מלכתחילה. אבל כל הי נוגעים קיבלוהו, לאחר שהאלוף טל הסביר כי לדעתו הסיכון סביר, וכי יוכל למלא את המי שימה, אפילו לא בקרב לידה, "פדור וערוך" - כגון זה של אריק שרון או של חיים לסקוב ב"קדש" - אלא בקרביום ניר, שבמרכזו הי מנק.

..הסתערו בכל אחר

נ וסף ל"מחדל המתוכנן" המודיעיני, הושפעה לחימתו של טל מכו, שגירתו הייתה רחבה ועמור קה מזו של שרון, ו"בידודה" השלם עוד קודם לתחילת השלב המכריע - כדרך שעשה שרון ביחס למיתחם אוסיכתף - לא בא בחשבון, מפני שאו היתה מתעכבת ההתקפה העיקרית הרבה מעבר למותר, וגם נדרשו לכך כוחות ניידים ומשוריינים נוספים, שלא ניתן לצה"ל להעמידם לרשותו של טל. אוסי הגיורה, כשלעצמה, הוי סוף הרבה לאי-הוודאות, או ל"ערפל" שבתוכו פעל טל כבר בשלב התיכונן.

גורם שלישי, סובייקטיבי, שהשפיע מאוד על תפי שת הקרב ועל ניהולו, היה הגורם המוראלי. בניתוח לחימת שרון באבועיגיליה לא הוכרנו כמעט את המיכר שול הפסיכולוגי שעליו היה צריך שרון להתגבר. לאחר הכישלון החרוז ב"קדש" נוצרה בצה"ל ביחס לאביר עגיילה גישה טראומטית שאמרה כי זהו, כביכול, מיצר שאין להבקיעו. אין ספק כי המחשבות להימנע מהבקעה שם הושפעו מאוד, ואולי בעיקר, מטראומה זו. בעייתו של טל הייתה שונה, אך לא פחות חריפה.

אם ביוסי-הכיפורים יצא צה"ל לדהימה כי תחושה של עליונות, הרי לששת-הימים נכנס בחשש עמוק שבין "קדש" ליוני '67 קפון הי פער שבינו לבין המצרים לטובתם, וכי המידי חמה הפעם תהיה קשה, איפית ומרובתי-אביר דות ביותר.

התקפתו של טל חיתה המכה הראשונה שעמד עליה לחנית ביבשה, וברור היה כי מידת הצלחתה תנח לא

בסידרה זו משתדל הפרשן הצבאי בנימין עמידור לחשוף את השורשים העמוקים יותר להתמוטטות מערכת התפיסות והמושגים של צה"ל ביוסי-הכיפורים.

בהקדמה קבע עמידור כי ה"מחדל" המפורי-סם של יוסי-הכיפורים מילא רק תפקיד קטן באסון שאירע באותו יום, וכי למעשה היו סי-נותיו עמוקות הרבה יותר: אי-הכוננות להבחין בכישלונות, מיסוד השגיאות שגרמו לכישלונות אלה, וקידוש תורות-לחימה פסולות ומוטעות לחלוטין, שהפכו לניכסי-צאן-ברזל.

כמו כל המאמרים החתומים ב"העולם הזה", משקף גם מאמר זה את דעתו הבלתי-מצונזרת של הכותב. מובן שהוא לבדו אחראי לה.

גאח בנימין עמידור

כוח האויב ומצבו, חיבתו גדולה עדידי-כך שאיר אפשר כלל להפריז בה. בלא שניקחנו בחשבון, לא נוכל כלל להבין את אורח ניהולו את הקרב לכל שלביו, מתחילת התיכונן ועד גמר הביצוע.

מבחינת למידת בעיות הפיקוד בשדה-הקרב, ניתן להפיק הרבה מניתוח קרב רפיה, משום שבדרך-כלל יפעל כל מפקד במצב כזה בדומה לישראל טל, אשר "ערפל הקרב" החל אופף את לחימתו עוד קודם שנודה הכדור הראשון.

הסיבה הישירה ל"מחדל מודיעיני" זה היי תה הצורך לשמור על גורם ההפתעה ובהכרח לזוהר, למען שמירתו, על סוורים קרקעיים ובמיוחד על סוורי-אוויר.

בניגוד לגיורת אבועיגיליה, שבה הכינו המיצרים מערך חפור משולם עוד הרבה קודם המלחמה, הרי בי גיורת רפיה-אל-עריש נמצא, קודם לכניסת הכוחות הי מצריים לסיני, ב"המתנה", מערך מוכן מצומצם בלבד. בלא סוורי-אוויר וצילומי-אוויר עדיניים, מדיי-יוסי-ביומו משם, לא ניתן היה לקבל, ולו בקירוב סביר, את כל נתוני היערכותם והתבצרותם של הכוחות החדשים שורמו לשם. ביצוע צילומי-אוויר, ולו בתכיפות תמיר-עריית ביותר, עלול היה לתגבר את עירנות המיצרים לסכנת מהלומת ישראלית פותחת ומפתעת. דבר זה אסור

ל שה להעלות על הדעת שתי דמויות שונות יותר מאשר האלופים ישראל טל ואריק שרון. טליק הוא נמור-קומה וצנום, אריק הוא מאסיבי. טליק הוא איני-טלקטואל, ואריק הוא איש האינטואיציה. הם שונים ב"דיבורם, בתנועותיהם, בסיגנונם.

ערב מילחמת ששת-הימים, עמדו השניים גם מול בעיות שונות לחלוטין. גיורת רפיה הייתה שונה לחלוטין מגיורת אבועיגיליה - לא רק מבחינה טופוגראפיה, אלא גם מבחינת הייעדים, המרחקים, לוחי-הזמנים וסדר-הגודל של הכוחות.

כל אחד מן השניים התייצב מול הבעיה שרו - ומצא לה פיתרון משלו.

אריק שרון העדיף לתקוף את מערך אבועיגיליה בקרב "סדור וערוך", מתוכנן מראש בדקדקנות לכל פרי-טי, כאשר מהלומת החי"ל פותחת את הדרך בפני השיריון הפורץ חזיתית להתחבר עם כוחי-טנקים אחר שבא מהעורף, תוך שהם מוחצים ביניהם את מיתחם אוסיכתף (העולם הזה 1943).

תוכנית זו נתפרה בהתאמה מלאה לנסיבות שדה-הקרב שהוא שתייה מוגבל, מוגדר וניתן ל"בידוד" כמעט הרמטי מכל צדדיו. שרון גם הבחין - ומיצה עד תום - את השגיאה החמורה שבהיערכות המיצרים, שאגפיה היו חשופים למעשה, משום שאיזור החולות שמצפון לאוס-כתף - הוא ה"גרעין" של המערך כולו - היוות אולי מחסום בפני תנועה ישירה של רכב, אבל לא של רגלים. כך יכול היה להחדיר את כל חטיבת-הרגלים של קוטי לתוך התעלות הראשיות, ובזאת היסל את האלמנט המרכזי של ההגנה.

מוגבלות שדה-הקרב וידע מדויק ועדכני של כל פרטי היערכותו של האויב, הם שאיפי שרו לשרון להבחין תוכנית כזו, שמלכתחילה חרצה את גורל הקרב ולא נותר אלא להבטיח שלא תופרע - עדידי "עצות" של הרמטי כ"ל משה ריין, למשל - וכן שהפיקוד ימצא בידי מפקד מן הקדיבר של שרון.

..המחדל המודיעיני

ה אלוף ישראל טל הייב היה לנקוט דרך טאקטית שונה לחלוטין. הסיבה העיקרית לכך הייתה, שבי-ניגוד לשרון לא עמדו לרשותו ידיעות מלאות ועדכניות בדבר האויב שממולו והיערכותו. גורם זה, של ידיעת

במעט את המוראל ואת יכולתהביצוע של צה"ל בכלל, לא רק של גייסות האוגדה עצמם — משום שלמיתון זה היו נשואות עיני הכל, משני צידי החזית. ההתקפה הרצינית השנייה, של שרון באומי-כחף, נועדה להיפתח בדיוג, 12 שעות אחרי טל. להבקעה ברפיח היקצה צה"ל את שתי החטיבות ש- נחשבו אז עליות הצבא הסדיר — חטיבתהשיריון הר ווחיקה שבע, בפיקודו של שמואל גונן (גורודיש), והר טיבתהצנחנים הסדירה בפיקוד רסול, שאלה סופח גדוד טנקי פטון שנחשב גם הוא גדוד מובחר. הקצאת העוצבות הניבחרות הללו רק החי ריפה את הבטיחה המוראלית, כי ברור היה

בגלל מחדל אודיעיני מתוכנן - גישש ישראלי של בערפל סמיך

שאם ובמידה שיוכשזו אלו, וראי שכל כוח אחר כצה"ל אף הוא צפוי לזישונו.

טל היה מודע מאוד לבטיחה זו, והדגיש בתוקף את חשיבותה בכל שיחותיו ותדריכויו קודם הקרב. בה נמצא גם את ההסבר — והצידוק — לפקודת ההסתערות בכל מחיר" שלו אשר, בנסיבות אחרות, אסור לתת כמותה. וזו רק אחת הדוגמאות לצורך, שיעלה בכמה הזדמנויות נוספות במהלך ניתוחה של לחימת אוגדת טל, בדבר ההכרח לדון כל קרב וכל אירוע שבו על-פי שלושה קנייהמידה הנפרדים והשונים (ראה מיכתב לקורא).

שרון, אפילו רצה, לא יבזבז היה להזדקק להנחיה כללית דומה, מפני שמיבצעו היה מבוסס על כיצוע המתאים במדויק לתיכנון מפורט מראש, בעוד שפקודה של "התערות בכל מחיר" מניחה מראש מצב של עירפול וני תוק אפשרי מן השליטה המיידית והישירה מלמעלה, ותכליתה לספק לכל מפקדיהמישנה, כולל הזוטרים ביותר, את ההנחיה הנחוצה גם במיקרה כזה.

שאזלי נעלם

היערכות המיצרית בפיתחת רפיח היתה ידועה, כאמור, רק בקוויה הכלליים. מובן כי עתה, לאחר מעשה, היא ידועה לנו לכל פרטיה, וכמותה גם אורח הערכתם של המצרים את דרכיההפעולה האפשריות של צה"ל ואת התפתחות המערכה בכללה, עם הלחימה ב- סיתחתרפיח בתוכה. נביא כאן את הגתונים המדוייקים הללו, אבל בעת תיאור הקרב עצמו נצטרך לשוב ול- הזכיר לקורא כי תמונת האוייב, כפי שנצטיירה בשעת

המערך המצרי הכוח העיקרי מרכזו בדרום, בציפייה מוטעית להתקפת צה"ל שם. 3 אוגדות צה"ל — במקומן.

מעשה לעיני טל ומפקדיהמישנה שלו, לכל דרגיהם היתה שונה במעט או ברב. לפי האורח שבו חזו המיצרים את המידי המה שלאחרימכן היתה "מינחמת ששת-הי מים" היה צה"ל אמור לחזור כאן, בניואנס שונה, על תוכנית "קדש", שבה נעשה המאי מץ העיקרי בניזרת המרכז, כאבועעגיליה, עם מאמץ נוסף, שיעשה דרומית יותר.

בגיורה הצפונית, גיורת רפיח, חזו רק מאמץ מישיני ובמקום שיבקש צה"ל לחזור אל-עריש דרומה, אל ג'בל-ליבני שבעורף אבועעגיליה, חישבו המצרים כי כי כוש אל-עריש יסתיע בכוח שישלח מאבועעגיליה, לי אחר הבקעה, צפונה. כיצוע המאמץ המערבתי העיקרי בחזית הדרום דווקא בניזרת רפיח הפתיע את המיצי רים.

הפעתהבתוך-הפתעה זומנה להם גם למראה עוצמתה של אוגדת טל, אשר היתה כבדה מאוד בטנקים. הפיר- סומים השונים נוקבים במיספר של למעלה מ-250 טני קים, אשר שני שלישי מהם היו דגמי פטון (עדיין עם התותח האמריקאי של 90 מ"מ) ונסטוריון, בעל התותח הבריטי המעולה כן 105 מ"מ, המשמש מאז תותחיהטני

ערב יוסי-הכיפורים שרדה תחושה של עליונות - ערב ששת הימים היו חששות כבדים

קים הסטנדרטי של צה"ל (ושל כל צבאות המערב, לי הוציא הצרפתי). בהתאם להערכתם זו — שעליה ביססו את תוכנית ההגנה בסניי שנקראה, במקורה, תוכנית קאהר — ביצעו המיצרים דילול רציני של עוצמתם במרחב פיתחת רפיח, ממש ערב המילחמה: המג'מועה, או "הכוח הר מיוחד" של ליווא שאולי (רמטכ"ל מיצרים ביוסי-הכיפורים), שהיתה בסדר גודל של דיביזיה קטנה ועם יותר מ-50 טנקים, נמצאה מאז תחילת הזרמת הכוחות לסניי באיזור שיח-זואיד, שעל כביש רפיח-אל-עריש. מחוץ לה, ויחד עימה, הועלתה לשם גם חטיבת טנקים חדישים, ט-54.

בימים האחרונים של חודש מאי — כשבוע לפני פרוץ המילחמה — הורדה המג'מועה כי חיפזון רב הרחק דרומה, אל איזור מישווי ואדייקוריה שמוז כמתש רמון, שם נועדה לבי לום את הדירות הצפונית של צה"ל, וכך להיכוך לפרוץ לכיוון ירדן, במגמה לנתק את הנגב הדרומי מישראל, זמקמה לאחרימכן הורדה חטיבת הטי-54 אל בוריהסנה.

תנועתו של שאזלי הן ששימשו מוקד לפולמוס שחתערור אחרי המילחמה, כאשר נטען כי אלופי צה"ל רימו את ראש-הממשלה והעלימו ממנו שהמצרי הגיב על סכסס צה"ל, והעמידו פנים שהוא עומד לתקוף.

(סופו הבלתי-מכובד של "כוח שאולי" היה, שב- ערב ה-6 ביוני נטש את כל ציודו הכבד, פנה צפונה אל קסיימה ונסוג, בצורה מסודרת יחסית אך ללא קרב, יחד עם חלקה הדרומי של דיוויזיה 2, שעליו "דילג" שרון בהבקיעו הישר אל אבועעגיליה ואחרי-כך איים לנחקה, על-ידי תנועתו לכיוון נחל).

מילחמת ששת הימים לא היתה ביקניק - היו בה קרבות מרים

תיגבורו ולהנחתת מכות-נגד, ישירות ואגפיות, כלפי כל חדירה ישראלית דרכו. המיצרים היו גם הם מודעים, ככל הנראה, ל"חור" שנבע בהיערכותם, ולכן ייעדו חטיבתהגברות מ- כוויית ובה גם טנקים, שתתמקם בערך באותו מקום (חטיבה זו אכן החלה לנוע לגיורתה ב-5 ביוני, בליל ה-6-5 ביוני נתקלה חטיבה 7 בחלוץ הכווייתי והשמי דתו מייד להגיע, לאחר שאחד מאנשיו פנה לברר את מקומו עם אנשי שבט).

מצרים ופלסטינים

אלם, כאמרנו שהמערכים המיצריים באיזור הר פיתחה היו בודאי חזקים יותר אילו רק חזו שהי מאמץ העיקרי של צה"ל ייפול על רפיח, אין הכוונה לקבוע כי העוצמה המיצרית שנמצאה במקום היתה מע- טה. גם בלא כל קשר ישיר לשאלה אם המאמץ הצה"לי שם יהיה ראשי או מישיני, ראו המיצרים צורך לתחזק את פינתו הצפונית-מזרחית של חצי האי בכוח ניכר, ומכמה סיבות.

איזור אל-עריש היה לגביהם איזור-מפתח, הן לצורך הגנת סיני והסימת הדרך הישירה והנוחה ביותר אל התעלה וממנה, והן ככספים העורפי שעניו יישען כז מאמץ התקפי שרצו לפתח מאיזור רפיח — הוא הכספים האידואלי להתקפה אל תוך ישראל.

איזור רפיח — וממילא גם אל-עריש, מישינתו הר הכרחית — ניראו כיעדים שיש לתחזק בס כלל מחיר גם מסיבות מדיניות מובהקות, משום שבהם היתה מות- נית אחיות מצרים ברצועת עזה. הוויתור עליה, מסיבות (המשך בעמוד 26)

תוכנית המיבצע (1) מאמץ עיקרי רפיח-אל-עריש. משם, ירדה אל ג'בל-ליבני. (2) מאמץ מישיני — באבועעגיליה. (3) מאמץ מאבטח ו,מבודד" הדיית — של חטיבת טנקים מאוגדת יפה. (4) בעוד שמצפון יורדות אוגדת טל וחטיבת ישכה מאוגדת יפה, תחזורה למרחב ג'בל-ליבני-ביריסנה גם אוגדת שרון והחטיבה השנייה של יפה. כך יתנקז כל השיריון הישראלי, שמלכתחילה רוכז בגיורה צרה של 50 ק"מ בלבד, במרחב בו רצו המיצרים ליצב את "הקו השני" שלהם. (5) ככונתילה — מאמץ הסחה וחטיעה.

התחזית המצרית כך ניחשו ה- מיצרים את מיתקפת צה"ל: (1) מאמץ עיקרי — בגיורת המרכז, באמצעות הבקעה משולבת, חזיתית ואגפית (מקסימה) על מערך אבועעגיליה, המלווה בהבקעת שריון. (2) מול תמד, אל "ציר הדרום". (3) מאמץ מישיני, שתכליתו גם הסחת כוחות והטעייה — בצפון. (4) כיבוש אל-עריש יעשה אחרי הצלחת ההבקעה של המאמץ העיקרי, ובסיוע כוח שיתקוף מדרום. הערכה זו, אשר לפיה נערכו המיצרים בסניי, קלעה לתוכנית שהיתה אקטוי-אלית, עד שחיסל אותה דיון עם התמנותו לשרהביטחון.

(המשך מעמוד 9)

בכם, ורצוי להאמין / או מדוע תשבו שם חרשים גם אילמים? / כי עם מר עראי פאת או גם אידי אמין / הן יבאש גם ריחו של הטוב בשומים.

כי נניח שזו ישראל תימכר / ונניח שאין זה אסון כה גדול, / אך מחר יהיה עוד אחר ואחר / כי עם כל נגיסה גם יגדל תיאבון. / ולכן קריאתי היא אינה ללבבכם, / אם כי אף בימינו זה לא מיותר. / היא דווקא אל השכל הטוב שבכם / והיום! פן מחר כבר יהיה מאוחר.

רחל כנעניקיפן, ניו יורק

עירום סמוי

גיליתי, שבימים טרופים אלה, כאשר היוקר גואה, מצא העולם הזה דרך איך לא לשלם לדוגמניות עירום. פשוט חודי

חדריההלבשה בהיחבא?

רים בהיחבא לחדריההלבשה של בנות מכבי תל-אביב (העולם הזה 1942), ומייד יש תמונת-עירום.

לעניות דעתי, יש רק שם אחד למעשה כזה, והוא: "מעילה באמון". שניא סימניטוב, חולון

● העולם הזה לא חדר בהיחבא, אלא סקר מישחק נבחרות הבנות במיגרש ומאחרי הקלעים.

תיקונים בתיקשורת

"המיספר שחייגת איננו מחובר," נהגנו לשמוע פעמים רבות למדי.

והנה, בימים אלה חל שינוי דראסטי בגישת משרד-התיקשורת לנושא הלי-קויים בתיקשורת: הנוסח שונה ל"המיספר שאליו הגעת איננו מחובר."

נראה שגם במשרד-התיקשורת תפסו סוף-סוף, שלעיתים קרובות כל דימיון בין המיספר שמחייגים, לבין זה שמגיעים אליו, הוא מיקרי בהחלט.

עפר יונגמן, חיפה

עניין של תאריך

בתשובתה למכתבו של מרדכי שלם מקופנהאגן (העולם הזה 1945) כתבתם דברים שאינם מתיישבים עם הלוח.

נאמר בו כי אורי אבנרי כתב את מיכ-תבו המפורסם ללוי אשכול, בו תבע להי-ציע לפלסטינים מייד את הקמתה של מדי-נה פלסטינית בגדה וברצועה, נכתב ב 14.6.67, והי-ספתם בסוגריים: יום 14.6.67. אם זיכרוני אינו מטעני, ששה הימים התחילו ביום 5.6.67, ונסתיימו ביום 10.6.67.

חנן גבריהו, ירושלים

● בתשובה הקודמת חל שיבוש. המיכ-תב נשלח ללוי אשכול ביום 9.6.67, ופור-סם באותו יום בעיתון-הערב דף, שהוצא זמנית לאור מטעם העולם הזה. העולם הי-זה עצמו פירסם את המיכתב במלואו בגי-ליון שנשא את התאריך 14.6.67.

have a good
TIME

TIME - תוצרת דובק, הסיגריה המוכרת הצועדת בראש, הרחק לפני כל סיגריה אחרת

פרסום ד"ר יעקביון

אילו התייחסו הטייסים לעבודתם כמו רוב

הח"כים, היו הנוטוסים נופלים נוהשנויים כזבובים שיכורים

מצאת נחונשה

כל אחד מן הארבעה נאם על כך הרבה, ובפאתוס רב. כל הכבוד. אלא מה? הנה מסתבר כי לאחרונה, נעשה בכנסת מעשה שאינו מסתדר כדרכך עם הפאתוס הזה. הרחק מן המליאה הריקה, החשופה למצלמות הטל-וויזיה, באחד מהדריי-הוועדות במרתף, החליטו סיעות הד כנסת להגדיל ב-50% את המימון הממלכתי, שהן מעניי-קות לעצמן מכספי משלס-המיסים.

יחידת-המימון? לכל חברי-כנסת הועלתה מי-200 ל-300 אלף לירות. פירוש הדבר, שכל סיעה מקבלת עבור כל אחד מחבריה, ככל הודיש, 15 אלף ל"י נטו. הכסף הזה אינו נתון לביקורת ממלכתית, ואין הי סיעה מוגבלת בהוצאתו. היא יכולה, למשל, להשתמש בכסף זה כדי לשלם דמי אש"ל נוספים לחברי-הכנסת, לממן את טיוליהם לחו"ל, להחזיק להם מכוניות ונהגים צמודים, ולשלם להם תשלומים מכל הסוגים מתחת לי-שולחן — למשל עבור הרצאות, ישיבות ועוד.

האם היתה העלאה זו כאמת חיונית? לסיעתה של שולמית אלוני נותר, מן הבחירות, רווח נקי של 400 אלף לירות נטו. עכשיו היא מקבלת כחצי מיליון לירות לשנה (כן, נטו!) מן המימון הממלכתי. על מה מוצא הכסף הזה? האם אין זכויות-האזרח כוללות את זכות האזרח לדעת גם זאת?

מה עושה הליכוד בשבעה מיליון לירות לשנה, שהוא מקבל ממקור זה? מה עושים הל"ע 700 אלף לירות, שהם מקבלים, נוסף על כל ההנאות וההטבות והתשר-לומים מעל ומתחת לשולחן שהם מקבלים כשותף קוא-ליציוני זריו וממולח? חבל שכל ארבעת הפלאים — ויידל, הריש, אולמרט ואלוני — לא דיברו על כך, שהרי זה קשור לנושא.

אם מותר להוריד משהו מתנאי-השכר הי-מעוותים שד הצוותים באוויר, מדוע אסור לי-התחיל בכך על הקרקע, בכנסת עצמה? אולי יתחילו עסקני המיפלות להדק את חגורותיהם שלהם, תחת להדק את החגורות במטוסים, כשהם טסים על-חשבון הציבור?

(ויש אומרים שזוהי הדרך היחידה שבה הם מסוגלים ללמוד את בעיות אל-על בצורה בלתי-אמצעית.)

מוסרה-העבודה של הטייסים, אלא על עיוותי השכר שלהם. איני בא כאן להגן על מיבנה-השכר של ציוותיה-א-וויר. זהו נושא מורכב, והוויכוח עליו — במידה שהוא רציני וענייני — הוא לגיטימי בהחלט. בתנאי שהמתווכחים על כך אינם חבריי הכנסת. דיון של ח"כים על עיוותי-שכר הוא פארסה. חברי-הכנסת הנכבדים מתנגדים לחקיקת חוק אשר יעניק גושפנקה משפטית לעיוותי-השכר של ציוותי-האוויר. הם מתנגדים לסידורים מיוחדים לתשלומי אש"ל. הם מתנגדים, על אחת כמה וכמה, לתשלום שכר-נטו מי-תחת לשולחן. יפה, יפה, אבל אולי כדאי להתחיל בספונג'ה בבית?

כבש מטוס: הינן להתחיל בספונג'ה?

חברי-הכנסת הם הציבור היחידי במדינה הקובע כי עצמו את השכר שלו. (בשנות כהונתי בכנסת מחיתי לא פעם על עיוות מורד זה.) תנאי-השכר של חברי-הכנסת מעוגנים בחוקים מיידי-חדי. שחברי-הכנסת חוקקו אותם לעצמם. חוקים אלה כוללים סידורים שהם בלתי-חוקיים בהחלט לכל שאר האזרחים במדינה, הכפופים לחוקים הרגילים. חברי-הכנסת משלמים לעצמם, מקופת הי-ציבור, דמי אש"ל על פי סדרר מיוחד, שהוא בלתי-חוקי לכל עובד אחר.

לגבי עשרות חברי-כנסת, דמי אש"ל אלה אינם אלא תשלום משכורת-נטו מתחת לשולחן, בצורה המהווה רמי-אות אישית והערמה על החוק, מאחד שדמיה-אש"ל הי-אמיתיים של אירם ח"כים נכבדים משולמים מקופות אחרות (גם הן ציבוריות, כמובן). אם ארבעת הח"כים הנכבדים להוטים כד-כך להסל עיוותים — אולי יתחילו במידחמה בעיוותים בשכר חברי-הכנסת?

ש עוד נקודה קטנה אחת, הידועה היטב לכל ארי-בעת חברי-הכנסת הנכבדים. הלהט המוסרי של מאבקים נגד השכר וטובות-ההנאה של הטייסים מקורו, בלי ספק, ברגישותם למצבה הכל-כלי של המדינה. הכורעת תחת עול תקציבי-הביטחון, מצוקת שכבות-העוני, קליטה-העלייה, וכ"ו. וכ"ו.

זמן לא שמעתי דברים כה משכנעים, בוטים, נחרצים והחלטיים, כה חדורים תחושה של צדק ואמת.

ארבעה חברי-כנסת נכבדים עלו על הדוכן, בזה אחר זה, ולעיני מצלמות הטלוויזיה גינו את החבורה הנפשעת של טייסי אל-על, המנצלים עמדה מוגופוליסטית כדי לסחוט טובות-הנאה, תוך זילזול בעבודתם ובתפקידם. ארבעה נציגים נכבדים של ארבע סיעות חשובות — הילל זייל מל"ע, מיכה חריש מן המערך, אהוד אולמרט מן הליכוד ושולמית אלוני משולמית אלוני — כולם המטירו אש וגפרית על ציוותי-האוויר המופקדים. ואז, לפתע, נדשה המצלמה אל תוך האולם. היא עברה והסתכלה ממופף הציפור על המושבים הריקים. שורות-שורות של שולחנות מסודרים, אשר יד אדם לא נגעה בהם באותו יום. המליאה הריקה של בית-המחוקקים.

אם לא טעיתי בספירה, הקשיבו פחות מעשרה חברי-כנסת לדברים על מוסרה-העבודה והנאמנות-לתפקיד. היכן היו שאר 110 נבחריה-העם? אף אחד מהם לא ישב בוועדה של הכנסת, כי באותה שעה לא נתקיימה שום ישיבה של ועדה כלשהי. הם עסקו בעיסוקיהם הפר-טיים. אחדים מהם טיילו בחו"ל על חשבון הציבור, אחי-רים סעדו את ליבם במינון-הכנסת, וכולם קיבלו מעמיתיהם-אשר-שכר-עבודה עבור איתו יום. יושבי-המועצה גם גבו דמיה-אש"ל, משוחרר-ממם, בעד המאמץ.

אלו הייתי טייס אל-על, הייתי מבקש מועד ציור-תייהאוויר לכתוב מיכתב לארבעת חברי-הכנסת הי-נכבדים, ולהציע עיסקה לסיעותיהם: אנחנו נותר על כמה "עיוותים" שהתגנבו לשכרנו, בתנאי שתתנו לנו את הזכות לעבוד כמוכם.

כלומר: לבוא לעבודה כשמתחשק לנו, להעדר ממנה אם לא מתחשק לנו. לקבל חלק משכרנו כתשלום נטו, משוחרר-ממס, בי-צורת דמי אש"ל פיקטיביים עבור ימים שבהם איננו עובדים. לעסוק בעבודה פרטית במקום אחר, בימים שבהם היינו צריכים לטוס. לקחת את מישפחותינו לטיולים בחו"ל, לא כתוספת סמוייה לשכר (זה הרי עיוות, סטור-ספרטו!) אלא כמזנת עמי-ישראל והתנועה הציונית. אם אינכם מסכימים לפידור זה, אז, אנא, כמטותא מכם, במחיקה מכוונתם כנבחר הי-ציבור, בדשון פרזמנטרית עדינה — בדמו את פיהם.

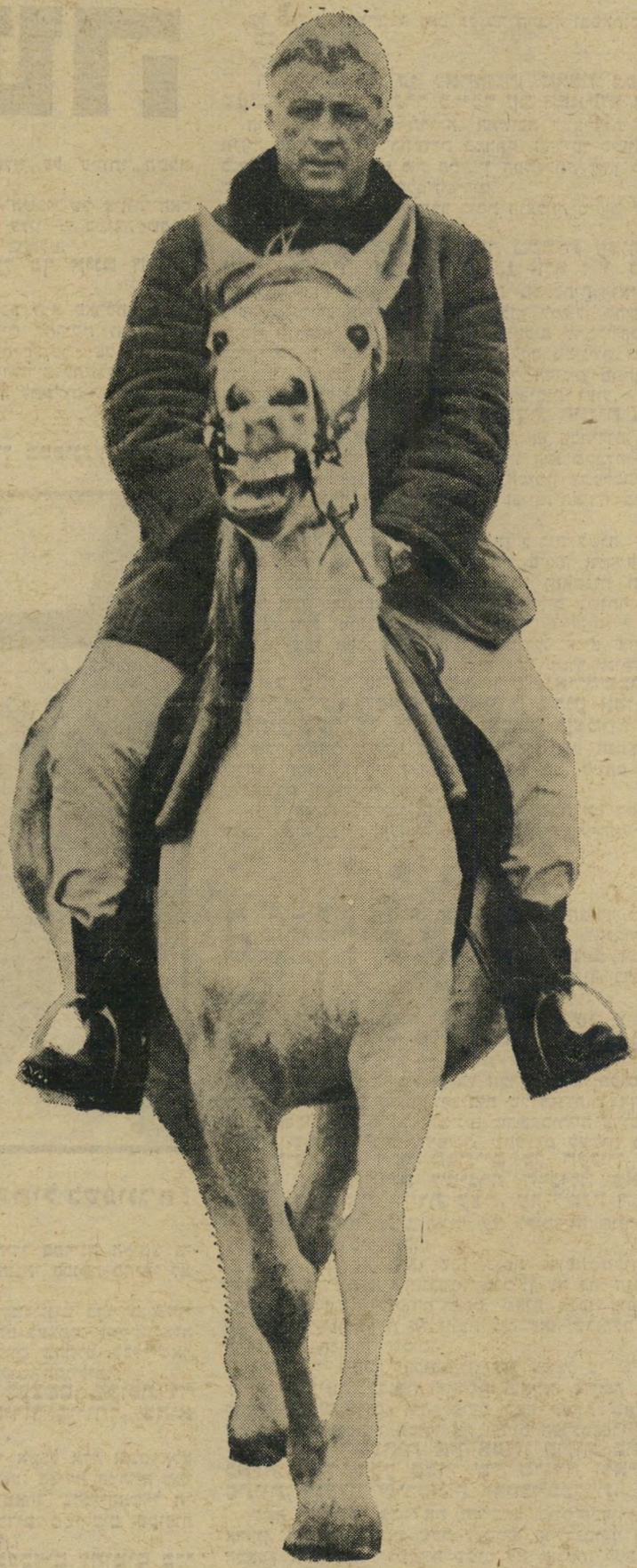
כל חברי-כנסת הקם בכנסת הריקה כדי לנאום על מוסרה-העבודה של הוולת דרוש מצד נחונשה. אילו היו ציוותי-האוויר שד, "אד-על" מדי-פועים לעבודה בתכיפות של חברי-הכנסת, היו תשע עשרות מטיסות החברה מתבטלות.

אילו התייחסו טייסי אל-על בעבודתם כשם שחברי-הכנסת הממוצע מתייחס לעבודתו שלו — היו נופלים מטוסי אל-על מן השמיים כמו זבובים שיכורים. אילו היו טייסי הג'מבו מיטיבים את ליבם בבאר, תחת לשבת ליד ההגה, לא היתה חברת אל-על שומרת על מעמדה כחברת-העושה שמעולם לא אירעה בה תאונה אווירית.

מכל הבחינות האלה — הנאמנות-לעבודה, הדיוק בהופעה, האחריות במיקווי התפקיד — יבול כל טייס זוטרי שד, "אד-על". דהטיף מוסר-לכמה מראשי ציבור חברי-הכנסת.

ארבעת חברי-הכנסת הנכבדים ייצגו ארבע סיעות שאף אחת מהן לא ביצעה אפילו מלאכה פרלמנטרית חשובה אחת בכנסת הנוכחית. בפרשות-השחיתות הגדור-לות האחרונות, כל הארבע הצטיינו בחוסר-יכולת ובאפס-מעשה הוועקים לשמיים. אם כן, מי מטיף כאן מוסר למי? הרי זה מצדצד כבדיחה: החבורה המת-פרעת ביותר במדינה מבחינת מוסרה-העבודה והרמה המיקצועית מטופה בקודיקולות לקבני-צתיעובדים שהיא מן האחראיות והמוכשרות ביותר בארץ, ואולי בעולם. יתכן שארבעת הנכבדים לא חשבו כליכך על

אודינה

ב יום השישי האחרון, בשעות הבוקר, הוזמן ח"כ אריאל שרון לפגישה עם הרמטכ"ל, שנקבעה עוד לאותו יום, בשעות הצהריים.

כאשר הלך אריק לפגישה שנקבעה לו, הוא לא ידע אם ייצא ממנה כחברי-כנסת או כחיל-מילואים בצה"ל. התקנה שהתקנה הממשלה שבועיים קודם-לכן לפי מידותיו, שקבעה כי חבר-כנסת מדרגת אלוף-מישנה ומעלה לא יוכל לשרת שירות-מילואים בצה"ל, לא הותירה לו את האפשרות להיות בשני העולמות — זה של צה"ל והעולם הפוליטי.

אריק הלך לפגישה מתוך ידיעה ברורה, כי אם יציעו לו בה תפקיד פיקודי בכיר בשדה בשירות-המילואים של צה"ל, כמינוי לשעת-חירום, הוא יזרוק מאחרי גבו את חברותו בכנסת. זאת היתה הדרך היחידה שהותירו בפניו, בשיחות מוקדמות שנערכו עימו, לגבי סוג מינוי-החירום שיקבל, הוסכם על התפקיד שלמענו מוכן היה אריק לוותר על מקומו בכנסת.

אולם עוד באותו יום נעשה מאמץ אחר, רון, למנוע את חזרתו של אריק שרון לצה"ל, אחרי שהסתבר כי כל המהלומות מתחת-לחגורה שהונחתו עליו לא הפילו אותו על ריצפת הזירה, נעשה הניסיון האחרון לדחוף אותו אל הפינה, כדי שיריים את ידיו וייכנע.

באותו בוקר הוענק מינוי-חירום לאלוף (מיל.) ישראל טל, הידיעה על כך פורסמה כבר בעיתוני הצהריים. לאריק הסייבר כי המינוי שניתן לטל הוא המינוי שהובטח לרעצמו, אלה שינוי מהלך זה, בקוותם כי זה יהיה הנוק-אאוט שימוטט את אריק, ציפו כי לכשיודע לו הדבר יחזור בו, אולי, מכוונתו. אלא שאריק הלך עד הסוף, ודחף את מתנגדיו לפינה.

זה מה שנשאר בשבילי? שאל בלגלוג, אחרי שהוצע לו מינוי-חירום שונה לחלוטין, טין מזה שהובטח לו חגיגות, זה מה שאפשר לקבל?

הוא היה במצבו של מהמר, שהותירו לו הימור על קלף אחד בלבד — פתוח. אריק החליט להמר גם על הקלף שאיש לא האמין שהוא יסתכן בו. הוא הסכים לקבל את המינוי.

והרבה אנשים בצמרת המדינה נדהמו, כאשר השיב אריק על ההצעה שהוצעה לו במילה אחת: "בסדר".

מ יושחק העוקץ שנוהל נגד אריק ואשר הגיע לשיאו השבוע, נמשך זה שנה וחצי. ביולי 1973 נאלץ אריק לפרוש מצה"ל, אחרי שהסתבר לו כי המשך ה"קאריירה הצבאית שלו נחסם בפניו וכי הוא לא יוכל לרשימת המועמדים לתפקיד

ואת אלי תבור

קיד הרמטכ"ל הבא, שלושה חודשים אחר-כך הוא מצא את עצמו שוב במדים, כמפקד אגודה במילחמת יום-הכיפורים, הוא האמין או שירותו במילואים בתקופת המלחמה ישמש לו קרש-קפיצה לחזרה לשירות בצה"ל, אבל התנגדותו של הרמטכ"ל דאן, רבי-אלוף דויד אלעזר, ב"תמיכת שריהביטחון משה דיין, שרצה את אריק כשיתוף פוליטי ולא במסגרת הצבא, אילצה אותו לפשוט את המדים.

כעבור כמה שבועות, כאשר הפך אריק אחד המבקרים החריפים ביותר של צורת ניהול המילחמה, בוטל גם מינוי-החירום שלו במילואים, אריק, שהצליח בהימור הפוליטי שלו ללכד את מיפלגות הימין במסגרת הליכוד, הפך חבר-כנסת. נראה היה כי נסתם הגולל על הקאריירה הצבאית שלו.

אלא שבינתיים התחוללו שינויים רבים בשני תחומים: הפוליטי והצבאי. בתחום הפוליטי, כפרלמנטר, לא מצא אריק את מקומו. איש דינאמי וביצועי מסוג

גו, לא היה מסוגל להיות מרותק לכסאו בכנסת, לשמוע שטף של הבלים שהיו בי-אוניו בירבורים-בעלמא, לרעצמו חסר כושר-הביטוי הפרלמנטרי, כל עוד נשקף סיכוי לקמת ממשלת ליכוד לאומי, שב-מיסגרתה ודאי היה מוענק לאריק תיק של שר, קרצה לו אולי האפשרות לפעולה ב"צונית במסגרת מיניסטריאלית. לא היה זה מיקרה בלבד שאריק החליט להתפטר מהכנסת כדי לחזור לצה"ל, באותו שבוע בו התברר סופית כי אפסו הסיכויים להקימת ממשלת ליכוד.

גם בתחום הפעילות המיפלגתית הגיע אריק למבוי סתום. כאשר יום את הקמת

הדרך לרמטכ"ליות נפתחה שוב

הליכוד, היו לו תוכניות מרחיקות-לכת לגבי הפעילות המפלגתית, גם אם הליכוד יישאר באופוזיציה. הוא האמין שניתן לנהל מיפלגה כמו שמהלים אוגדה, רצה להתמסר לתוכניתו תוכנית-פעולה בכל ה"שטחים, כדי להבהיר מה תעשה האופוזיציה כאשר תגיע לשלטון. שותפיו למישי-לגה צחקו לתמימותו, מאחרי גבו.

במיפלגתו-שלו, המיפלגה הליברלית, הפך אריק מיטרד, ניסיונותיו לבטל את מיסטר-החשיבות בליכוד עלו בתוהו. הסייבר לו כי לא יוכל לערער את מנהיגותו של מנחם בגין, ואילו כמה מהשותפים האחרים לליכוד, כמו שמואל תמיר, תיעב אריק בצורה קיצונית.

במצב זה, נוכח חילופי-המישמרות שני-ערכו בצה"ל ונוכח סכנת המילחמה המחודשת, שהתקרבה והלכה, קרצה לו מחדש הקאריירה הצבאית. נוצר מצב שבו היה צה"ל זקוק לאריק ואריק מצידו היה זקוק לחזרתו לצה"ל.

בתחילת חודש יולי השנה, בדיוק שנה אחרי שפרש מתפקיד אלוף-פיקוד-הדרום, נערכו הגיושים הראשונים בדבר האפשרות להחזיר את אריק לצה"ל. תחילה דובר על אפשרות להתגייסותו מחדש ל"צבא הקבע, אולם אפשרות זו נקטעה באיבה, נוכח התנגדותה ואיומיה של גולדה מאיר, שיצחק רבין נכנע לה.

אבל הנושא לא נשכח. בעקשנות הר-אופיינית לו, לא הניח אריק לעניין לה"עלם. הוא לחץ וחזר ולחץ בכל הזדמנות, כדי שיחזירוהו לשורות צה"ל. בדרוכו ל"השגת מטרה זו עמדו שלושה מיכשולים: הרמטכ"ל מרדכי גור, שריהביטחון שמעון פרס וראש-הממשלה יצחק רבין, שכל אחד מהם בתורו צידד או התנגד להחזרתו של אריק לצה"ל, בכל פעם בנימוק אחר.

ב תדירות של אחת לכמה שבועות

צפה הבעיה ועלתה. תחילה היה מיי-קוח על שאלת התפקיד שיועד לאריק כאשר יחזור לצבא. אריק רצה בתפקיד אחד, ואילו הרמטכ"ל הציע לו אחר. כאשר היה כבר אריק מוכן לקבל את התפקיד הנוצץ, הוסרה ההצעה מעל הפרק, אריק הודיע כי הוא מוכן לחזור לצה"ל בכל תנאי, ואז הציג מוטה גור וטו על הרעיון, "שוב של שרון לשירות סדיר עלול לשבש את העבודה ההארמורית של הפיקוד הבכיר החדש", טען מר-גור, היחסים הפנימיים בין רבין, פרס וגור, הם שהכריעו מדי-פעם את כפות המאזניים לזכותו של אריק או לחובתו.

כמה וכמה פעמים הבטיח יצחק רבין להסדיר את החזרתו של אריק לצבא, אלא שבכל פעם לא יכול לעמוד בהבטחתו. פעם היה זה בגלל התנגדות הרמטכ"ל, ופעם אחרת בגלל הלחצים שהפעילו עליו שרי-הממשלה האחרים, ובראשם חיים ברילב, שראו באריק מוקצה-מחמת-מיאוס. לבסוף לא נותרה בפני אריק אלא דרך אחת לחזור לצה"ל: באמצעות מינוי-חירום במילואים. רבין נטה להעניק לו מינוי כזה, לא רק משום שהעריך את היוניותו של אריק לצה"ל, במשך תקופה ארוכה השתעשע רבין ברעיון להעניק מינוי-חירום גם לרמטכ"ל לשעבר, רבי-אלוף דויד ("דדו") אלעזר, שהתפטר אחרי פירסום מסקנות דו-ההיבניים של ועדת אגרנט. רבין ידע שהענקת מינוי-חירום ל"דדו", שהוא ידיו האישי, עלולה להי-תקל בתגובה נועמת מצד חלק מן הציבור, ורצה לרכך אותה בהענקת מינוי-חירום דומה, בריזומני, לאריק ולדדו.

אלא שאז גברו הלחצים על רבין, והוא נאלץ להסכים לתכתיב שכפו עליו חברי

רובב עובב

למעלה, במדרגות הזרדות

כאשר ישראל דורכת

במקום, היא יורדת

במהירות

במשך כמה דקות של צחוק, ראו אזרחי ישראל השבוע על המסכים הקטנים את אחת הסצנות הגדולות של צ'ארלי צ'אפלין: לין: הוא ניסה לרדת במדרגות חשמליות, שנעו למעלה. כאשר המוקיון העצוב רץ בכל כוחו, נשאר במקום. כאשר עצר, עלה שוב לקומה השנייה, שם המתינו לו אויביו. מצבה של ישראל הפוך. היא צריכה לעלות במדרגות אל השלום, שיבטיח את ביטחונה ועתידה. אולם המדרגות נעות לרעה. כשישראל אינה מתאמצת די צורך, היא נשארת במקום. כשהיא נעצרת, היא חוזרת אל התחתית.

מבכסימום למינימום. במשך שש "השנים השמנות" שבין מלחמת ששת הימים ומלחמת יום הכיפורים, יכלה ישראלי להשיג בקלות שלום רשמי ויציב. אי-לולי היה מוכנה להחזיר את השטחים ש-כבשה, הובטחו לה גם שינויי-גבול קטנים, "בלתי מהותיים", לטובתה.

אילו הכריזה ישראל על הסכמתה לכך, בתוספת פיתרון לבעייה הפלסטינית העולה בקנה אחד עם ביטחון ישראל, היתה מתאפשרת תזווה דרמטית לקראת חוזה השלום ההיסטורי.

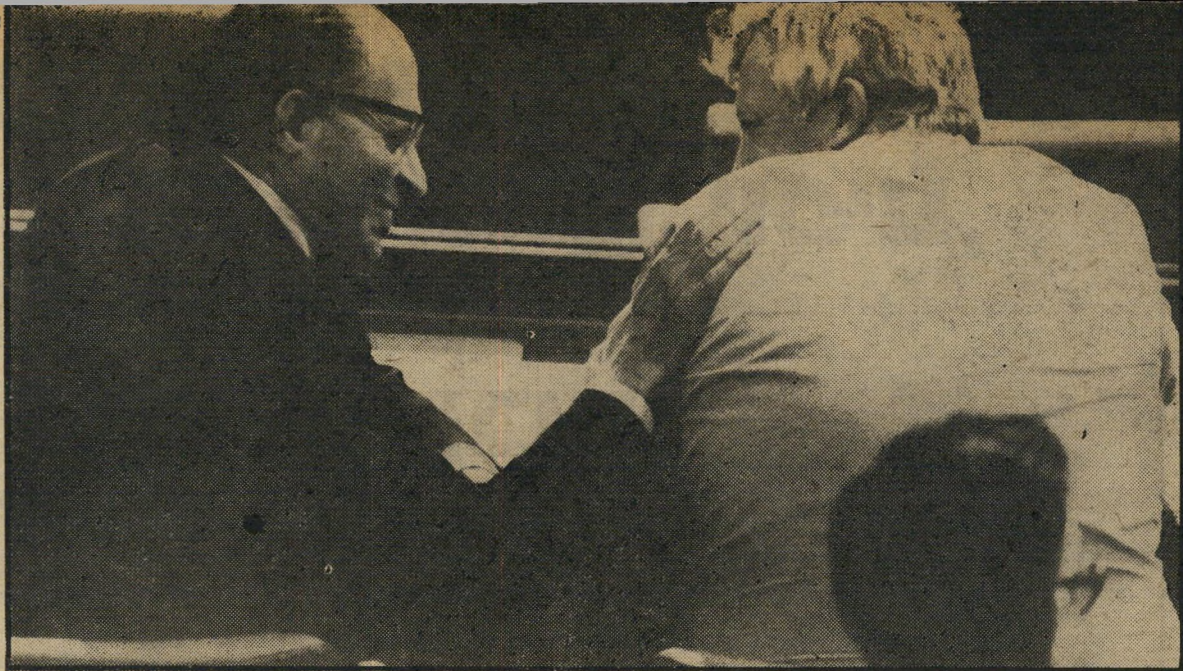
שרי-החוץ האמריקאי, ויליאם רוג'רס, הפציר בה להסכים לכך. גונאר יארינג ביקש ממנה להסכים לכך רק בדרום. נשיא אי מצרים — גמאל עבד-אל-נאצר ואחריו אנוואר אל-סאדאת — הכריזו פעם אחר פעם, בצורה חדי-משמעת, כי זהו שיא דרישותיהם.

ישראל לא הסכימה לכך. השבוע נסתי בר לה כי הדרישות, שהיו אתמול המכסימום של הערבים, הפכו עתה למינימום. דרישות מוגזמות. בהצהרה יוצאת דופן הכריז שרי-החוץ המצרי, איסמעאל פאהמי, כי הערבים יציגו כמה תנאים חדשים לשלום, ביניהם שניים שלא נשמעו מזה שנים רבות:

● שישראל "תקפיא" את אוכלוסייתה למשך 50 שנה — כלומר, תצמצם את העלייה או תפסיק אותה לגמרי.

● שישראל תבחר בין קיום עצמאי בגבולות תוכנית-החלוקה של 1947, ובין הצטרפות ל"מדינה הדמוקרטית הרבי-עדי-תית" לפי גירסתו הרשמית של יאסר עראף.

שתי הדרישות הן מגוחכות. אין אף גורם משמעותי אחד בישראל המסוגל להעלות על דעתו לקבל דרישות אלה. אפילו

ההימור הגדול: בריחה מן המידבר הפוליטי בכנסת -

- חזרה אל המידבר הצבאי כמפקד בכיר בשדה

לשירות העשוי להימשך, עם הפסקות קצרות, תקופה ממושכת. כל זמן שילבש מדים, תהיה הפעילות הפוליטית אסורה עליו. אולם כאשר יסיר את מדיו, בהפסקות שבין תקופת-שירות אחת לשנייה, הוא יהיה אורח ככל אורח

מיסלגתו בממשלה: להתנות את הענקת מינוי-החירום לאריק בפרישתו מהכנסת. התקנה, שזכתה בשם "גזירת שרון", נדרשה לצורך אחד בלבד: למנוע מאריק חזרה לצה"ל ולו גם לשירות-מילואים. "גזירת שרון" היתה אמורה, לדעת מתנגדיה, לתבוע ממנו תמורת החזרתו לצה"ל מחיר שהוא לא יוכל לעמוד בו, לפי אמות-המידה שלהם-עצמם. אותם שני מו את התקנה ואישורת לא היו משלמים תמורת מינוי-חירום במילואים את מחיר הפרישה מהכנסת ומהחיים הפוליטיים. הם האמינו שגם אריק לא ישלם את המחיר שנתבע ממנו. במצב זה אפילו התגרו בו פורסמה ידיעה שבה נאמר כי הרמטכ"ל מצפה עכשיו להחלטתו של אריק בהתאם לנסיבות החדשות שנוצרו. אריק הימר שוב, והפתיע אותם. הוא הודיע לראשי הממשלה שהוא מוכן לשלם את המחיר. אז שלפו מולו, ביום השישי האחרון, את הקלף האחרון, הציעו לו מינוי שונה לחלוטין מזה שהובטח לו. אריק הימר שוב. על פי כל הסימנים הוא עתיד לזכות גם בהימור זה, כמו ברוב ההימורים הקודרים שלו. הצבאיים והפוליטיים.

מאקיאול'י או ג'יבור לאומי?

אחר, הרשאי לפעול פעילות פוליטית ול-השמיע הצהרות בכל נושא. ככל העולה על רוחו. אין כל מניעה שבאותם ימים שבהם לא ילבש אריק מדים הוא יצהיר הצהרות ביקורתיות כלפי הממשלה ומדיניותה, בדיוק כשם שעשה השבוע, כי אשר הודיע כי נאלץ לפרוש מהכנסת כדי שיוכל להתגייס למילואים. בגלל "מדיניותה הכושלת" של הממשלה. מצב זה לא יוכל להימשך לאורך זמן. לא הממשלה וגם לא צה"ל יוכלו לשאת מצב שבו מפקד בכיר, המוזהה עם צה"ל למרות שירותו במילואים בלבד, תוקף את הממשלה ומדיניותה הבטחונית. המוצא היחיד ממצב זה יכול להיות רק גיוסו של אריק לצבא-הקבע. מצב שיכסה עליו שתי קה מתמדת בפומבי.

ברגע שבו יתקבל אריק מחדש לשורות צבא-הקבע, הוא עשוי להפוך באופן טבעי מועמד לתפקיד הרמטכ"ל הבא. אחרי מורטה גור, התפקיד שאליה הוא חותר מזה שנים. למרות שאריק נמצא עתה בשנת ה-46 לחייו קשה להאמין שבמצב הנוכחי, אחרי שמוטה יסיים את התפקיד, יעדיפו

קצין מנוסה פחות מאריק לתפקיד הרמטכ"ל. למעשה נוצר מצב שאחרי מוטה עשוי אריק להיות המועמד הריאלי היחיד לתפקיד הרמטכ"ל. אחרי שכל מתחריו בעבר לתפקיד זה סולקו או הסתלקו מצה"ל. אם אומנם תפרוץ בחודשים הקרובים מלחמה חדשה, אין זה משנה אם אריק יהיה או בתפקיד כאלוף במילואים או אלוף בקבע, עצם התפקיד הפיקודי עשוי להחזיר לו את הילת המצביא. אם ירצה הגורל ואריק יצא ממלחמה כפוייה כזאת כגיבור-מלחמה מנצח, הוא עשוי להחזיר לעצמו את כל האופציות, הן בתחום הצבאי והן בתחום הפוליטי.

הוא יוכל אז לבחור להמשיך בקריירה צבאית לקראת תפקיד הרמטכ"ל, או לחיזור לחיים הפוליטיים ולהכתיב לשותפיו המיפלגתיים את התנאים שלו להמשך היותו שותפת עימם. באותה מידה תהיה פתור זה בפניו האופציה של הקמת גוף פוליטי חדש, שלא יהיה כסוף לליכוד. כך או כך, במבט לאחור נראה כי מבחני נתו האישיים, למרות ההימור הנועז שבו, היה צעדו האחרון של אריק שרון נכון ומחוכם ביותר. אריק, שהפתיע את שותפיו פיו לליכוד בהחלטתו, שעליה למדו לראות שונה מפירסום בעתון, החזיר לעצמו את הדימוי של פטריוט, שאינו כסוף ל"דין התנועה". האריה בסוגרי-הכנסת חזר להיות "אריאל המדינר", כפי שכינה אותו העיתון "תונאי אורי דן, המלווה זה 20 שנה. אילו היה מדובר רק בתועלתו, כאינטרסים ובשאיפות של אריק עצמו, ניתן היה לראות בהחלטתו השבוע לפרוש מהכנסת מעשה מאקיאול'י. העובדה שבסופו של חשבון גם צה"ל והמדינה כולה נשכרים מכך — שלא לדבר על שותפיו המיפלגה ולליכוד הששים להיפטר מחברותו — הפך את מעשהו לצעד שהכל שיבחוהו.

שרי-החוץ פאהמי בז'נבה (משמאל) מצחק, אבל...

לו ברית-המועצות דוגלת בגבולות ה-4 ביוני 1967. כל שלום בין מדינות ריבויות כולל את ההכרה בריבונותן — וענייני העלייה וההגירה הן בתחום הריבונות של כל מדינה.

סיגנון מתנשא. אין ספק שפאהמי יודע כל זאת היטב. מה, אם כן, המריץ אותו להשמיע הצהרה כזאת?

הצהרה עצמה לא נשאה אופי עקרוני, ופורסמה על-ידי סוכנות-ידיעות ערבית. (המשך בעמוד 18)

נשים בישראל: ב-25 בדצמבר יופיע, לראשונה בעברית, שבועון צבעוני למלאכת יד!

מה את עשויה למצוא בדגמים המוצעים ב"ידי זהב"?
— מעיל סרוג לפעוט, מפית רקומות, כובות בד, כריות
דקורטיביות וכיסויי מיטה מקסימים, אהילים, סוודר חגיגי
לגבר שלך, מפות עשירות גדולות ועוד דגמים ורעיונות
אין-ספור.

להשיג בקוסקים ובחנויות העתונים

⊗ את השבועון תוכלי להשיג בכל הקיוסקים וחנויות
העתונים והספרים הסמוכות לביתך, אולם תוכלי גם
לקבלו באמצעות הדואר, אם תהיי מנויה עליו.
שלחי — 57.60 ל"י (מנוי ל 12 חוברות). להוצאת מסדה ר"ג,
דרך ז'בוטינסקי 21 ואחת לחודש יביא אלייך הדואר מעטפה
ובה ארבע חוברות "ידי זהב".

ידי זהב

"ידי זהב" היא החוברת הראשונה מסוגה בארץ בעברית,
שתצא באורח סדיר ע"י הוצאת מסדה, במתכונת של שבד-
עון ותוקרש אך ורק לתחומים שונים של מלאכת היד.
השבועון יופיע מדי יום ד' בשבוע, כשהוא מודפס
כצבעים חיים ומאירי עיניים, על נייר משובח.
"ידי זהב" הוא, למעשה, המהדורה העברית לחוברת
זהה המופיעה בכל העולם בשפות שונות (איטלקית,
אנגלית, גרמנית וצרפתית). בחו"ל נודעת לחוברת
הצלחה עצומה, משום שהיא מעניקה למליוני נשים
אפשרויות נפלאות לניצול שעות הפנאי ולחסכון.

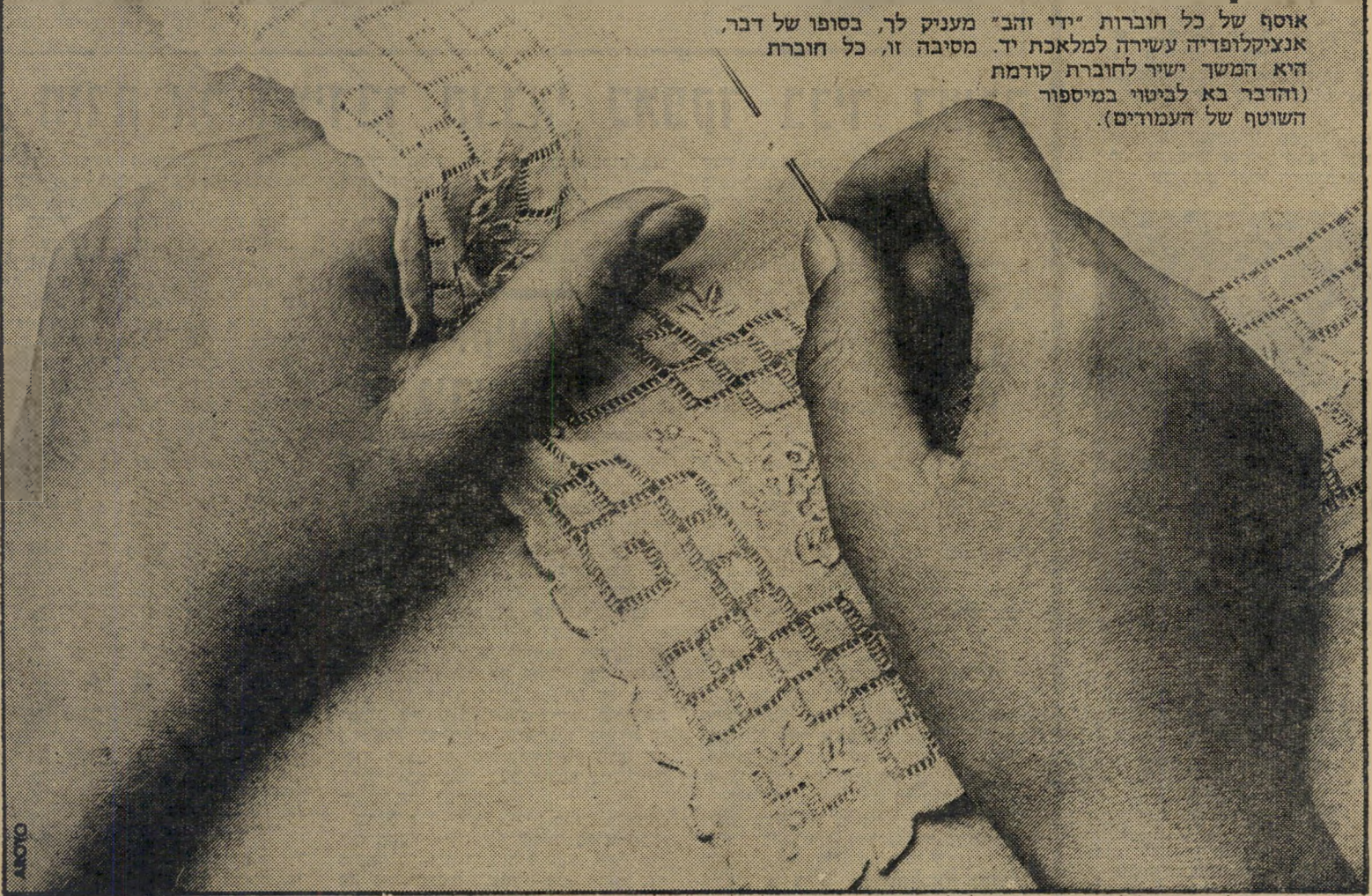
מפתח הכלא שלך למלחמה ביוקר המחיה

היום, יותר מתמיד, עשויות ההוראות למלאכת יד שמכיל "ידי
זהב", לשמש לך לא רק אמצעי מהנה לבילוי שעות הפנאי, אלא
בעיקר: מפתח לחסכון.
השבועון הצבעוני והמפואר, המודפס על נייר משובח,
יביא לך באמצעות מדוריו הרבים והמגוונים, הוראות
בגזירה, תפירה, רקימה, סריגה, קליעה, שזירה והתאמת
אפליקציות.
"ידי זהב" יסייע לך לעמוד בכבוד בנטל הקשה והמעיק
של המחירים. בעזרתו ובהדרכתו, תחסכי הרבה בתקציב
הביגוד המשפחתי, בהוצאות על טיפוח הדירה ובתקציב
המיועד למתנות.

אנציקלופדיה למלאכת יד

אוסף של כל חוברות "ידי זהב" מעניק לך, בסופו של דבר,
אנציקלופדיה עשירה למלאכת יד. מסיבה זו, כל חוברת
היא המשך ישיר לחוברת קודמת
(והדבר בא לביטוי במיספור
השוטף של העמודים).

המרכז החופשי -

הסובב?

המתח לקראת ישיבת הוועדה המרכזית של המרכז החופשי, שנערכה ביום הראשון השבוע, היה אדיר. לשתי הכיתות היריבות בתנועה קיקיונית זו, הייתה שאלה של ח"כ שמואל תמיר ועקיבא נוף מצד אחד, והכיתה של ח"כ אליעזר שוסק, ואהוד אולמרט מהצד האחר, היה ברור כי ישיבה זו, בה משתתפים כ-20

נורית עמו בירושלים. כאשר תמיר בתל-אביב, היא נמצאת איתו במשרד עורכי-הדין שלו, בשדרות רוטשילד. תמיר מסיע את נורית לירושלים וחזרה במכונית הפרטית, בעוד המזכירה האחרת של המרכז החופשי, אנה דסה, נאלצת לחפש בכל פעם טרמפ.

כשמופיע תמיר במינון הכנסת, הוא ממעט בדרך-כלל לשבת עם חברי סיעתו, או עם העובדים תחתיו. הוא יושב עם נורית בשולחן לחוד. אפילו כאשר מגיעה תתו הסטודנטית של תמיר ליאורה למינון הכנסת, כדי לאכול עם אביה ארוחת ערב, היא מצטרפת לשולחנם של אביה ושל נורית.

מאת יוסי ינאי

תתף גם הוא בישיבה, כי ההצעה עומדת ליפול בגלל התנגדותו של נוף, הוא העלה אותה כהצעת-רשולו, ושם ללעג את תמיר ואת שליחו, נוף.

כשיצא אולמרט מהישיבה, מיהר לחפש את ח"כ שוסק, שוסק נדהם למישמע הסיפור, והתפרץ: "הדיקטטור הזה ממשיך להשתולל! אנחנו נשים לזה סוף. די נמאס לי ממנו".

בתקרית הבאה לקח תמיר חלק פעיל. בהסכם הליכוד הוחלט כי תמיר וח"כ ע"מ

כח החופשי. באותה ישיבה לא נכח תמיר והוא שלח כנציגו את עקיבא נוף, כשר הובאה הצעת חבר סיעתו של נוף, אולי-מרט, לדיון, הסכימו שיבעה מהנוכחים כי ההצעה במקומה, וכי יש לדרוש להעלותה באופן דחוף על שולחן הכנסת.

לפתע קם נוף ואמר: "אני מתנגד שתדונו בכלל בהצעתו של אולמרט. היא לא עברה את אישורו המוקדם של ח"כ תמיר". הנוכחים נדהמו. אפילו בנין, הישולט ביד רמה שנים רבות במפלגתו, לא

מטבע הדברים שתמיר היה מטיל על נורית למסור הודעות שונות לשאר חברי-הסיעה. אולם למרות יופיה, לא מצאה הישליחה תן בעיני חבריו של תמיר. הם ניסו לבדוק מהיכן היא מקבלת את משימתה, מהמרכז החופשי או ממשרדו הישפרטי של תמיר, וכשלא עלה הדבר בידיהם הודיעו לתמיר, דרכה, כי אינם מכירים בה כבמוכרת הסיעה, וכי את ההודעות חייב תמיר לשלוח דרך אנה דסה.

שלושת הח"כים האחרים של המרכז החופשי קבעו את יחסם אל המזכירה הי

מחברי הוועדה המדינית של התנועה. תהיה גורלית לעתידו של המרכז החופשי. מצב היחסים בין ארבעת חברי הכנסת הגיע לכדי סוף מתיחת החבל ורבים היו מוכנים להמר כי שוסק או תמיר ינצלו את הישיבה כדי להביא לקראת הסופי ברמרכז החופשי ולפילוג המוחלט.

אולם גם יריבו של שמואל תמיר, הישוענים כי החוכמה הפוליטית היא ממנו ואלך, מודים בפה מלא כי הכשרונות הישקטיים והתכססניים של תמיר, עדיין בר

אליעזר שוסק מהרהר, אהוד אולמרט מביט בו, שעה שעקיבא נוף תולה את עיניו בשמואל תמיר

גאל הורביץ, יתחלקו ביניהם בראשות ועדת-הכלכלה של הכנסת, כשכל אחד מהם שתי קדנציות בנות שנה כל אחת, לסירוגין. עם כינונה של הכנסת הטילו השניים ביניהם מטבע, ותמיר זכה בכהונה מועד הכהונה של תמיר, ולהורביץ היה ברור כי עתה עומד הוא להתמנות כיושב-ראש הוועדה. חלפו שבועות, אך תמיר לא פינה את מקומו. בכל פעם שהורביץ פנה אליו, היה מתחמק ממנו ומבטיח כי יתפטר למחרת היום.

הטיל את הצנוורה האישית שלו על הצעיר היהם של חברי מפלגתו בצורה כה גלוויה, מרוב תדהמה העיר בנין הערה אשר אינה מתאימה לו: "אני לא מבין בשביל מה יש צורך באישורו של תמיר לדבר הזה. כולנו מסכימים שהרעיון הוא טוב", אך נוף עמד על דעתו ועל כבוד המנהיג שלו: "הצעות שלא עברו את תמיר לא יועלו", ובפנותו אל מנהיגי הליכוד אמר: "אני מבקש מכם לא להתערב בנוהלים של היחטיבה שלנו".

יפהיה בהתאם ליחסם לשמואל תמיר עצמו. שוסק מתייחס אל נורית כמו אל צערה צעירה, "החושבת שהיא משהו", בזילזול מוחלט. אולמרט מתעלם ממנה כמעט ל-חלוטין ומשיב על פניותיה בנענועי ראש של הן ולאן. כשנוף מתבונן בה, יש לעיני תים הרגשה שהוא מסתכל באלה יוונית, וגם אם הוא עסוק עם ידידים או ידידות הבאים לבקרו באותה עת בכנסת, הוא מייד מתסנה אליה.

מלוא אונם. ותמיר, אשר פילוג בשעה זו אינו נוח לו, הוכיח שוב עד כמה הוא אמן בתכססנות פוליטית, כבר בפתיחת הישיבה הביע את דעתו כי הפורום של הוועדה המדינית אינו פורום מתאים לליבוני היחסיים האישיים והסברת תקריות העבר, ויפה על הישיבה לדון דיון אקדמי על יחסי התנועה עם ועדת הכלכלה של הכנסת. כך הצליח תמיר לדחות בעוד שבועות או חודשים מיספר את הפילוג המאיים ברקול רם ממש על המרכז החופשי, תנועה אשר למרות שהברים ספק רק ארבעה חברי כנסת, מצליחה לספק לטורי הרכילות הפוליטית בעיתונות חומר רב, בו מטיחים הארבעה עלבונות זה בזה, חוטפים מיקרפופונים, נועלים ופורצים ארזות ומשטים זה בזה פקידות יפהפיות.

ואמנם, אחת הפקידות של המרכז החופשי, שי, מוכירתו האישית של מנהיג המפלגה שמואל תמיר, נורית הפך, מסמלת — ביחס שאותו רוחש לה כל אחד מהארבעה — את מצבי-היחסים הרעוע.

להורביץ לקח למעלה מחודש להבין כי תמיר משטה בו, והוא פנה לעזרת הנהלת סיעת הליכוד. ההנהלה הזמינה את תמיר לישיבה שבה היו אמורים לדון בעניין, אך תמיר לא הגיע. בינתיים פעל תמיר מ-אחרי הקלעים כדי להסיר את רוע הגזירה. הוא ביקש משוסק, המקובל על חטיבת הליכוד האחרות הרבה יותר ממנו, לפעול לכך שאחד מחברי הרות או הליברלים בוועדה יתפטר למענו, כדי שהוא יוכל להמשיך להיות לפחות חבר בוועדה. שוסק סירב. "לא מגיע לך. את פתאום נזכרת אחרי שנה, כאשר אתה צריך לי-התפטר?" תמיר ניסה נימוק אחר. "הורביץ לא היה חבר ועדת הכלכלה, לכן הוא לא יכול להכנס לנעלי יושבי-הראש שלה בלא הכנה מוקדמת". תשובתו של שוסק היתה דומה לקודמת: "כל זה היה נכון גם לפני שנה, כאשר אתה נבחרת".

„חוצפה ממדרגה ראשונה"

כאי הישיבה קשה היה להאמין שוהו אומנם הנוהג. אולמרט, אשר שהה בבניין הכנסת, כשהוא משתחף בישיבת ועדת החוקה-הוקדמישפט, הוזעק כדי ליברר עימו את העניין. אולמרט הסביר כי ניסה, לשוא, למצוא את תמיר בטלפון, ומשום חשיבותה של ההצעה, לדעתו, הגיש אותה למרות זאת.

כאשר נודע לו כי נוף דורש לדחות את ההצעה על הסף, התפרץ אולמרט: "זו חוצפה ממדרגה ראשונה!" רימלט, שהיה יושב-ראש הישיבה, דרש למחוק ביטוי זה מהפרוטוקול, אולם גם לי-אחר שהוא נמחק חזר עליו אולמרט בעיי-דוד מבט עיניו המחייכות של בנין, כאשר נוכח ח"כ משה גיסיס מהליברלים, שהש-

פרשת נורית הפך היא אומנם צבעונית ומשעשעת בהתחשב בגילם ובמעמדם של המעורבים בה, אך היא ללא ספק בטלה לעומת שתי פרשות שהסעירו בשבוע שי-עבר את הנהלת הליכוד, והקשורות בי-תמיר.

חברי הכנסת מנחם בנין, מנהיג חרות ואלימלך רימלט, מנהיגה של המפלגה היברלית, קיבלו בשבוע שעבר מתמיר שני שיעורים טובים כיצד יש לנהל מיפיה, אפילו אם היא זעירה כזו של המרכז החופשי.

השיעור הראשון היה בישיבת הנהלת סיעת הליכוד בכנסת, שהתקיימה ללא תמיר, אולם צילו של זה ריחף מעליה. ח"כ אהוד אולמרט הגיש לאישור הנהלת הליכוד, כפי שנהוג בגוש זה, הצעה דחורפה שלו לסדר יומה של הכנסת, בנושא העלאת דמי-הביטוח לרוב.

בהנהלת הסיעה של הליכוד יושבים שמונה חברים, שלושה מחרות, שלושה מהליברלים, אחד מע"מ ואחד מהמר-

שולחנות נפרדים בכנסת

נורית היא צעירה תמירת קומה בעלת גוף חסוב, המיטיבה להתלבש, הגדרת תפקידה: מוכירתו האישית של שמואל תמיר. היא מלווה את תמיר לכל אשר ילך. בימים בהם הוא בכנסת, נמצאת

כ. איש של אף אחד הצליח ראש

המחלל

מהדרמלין

היה לקיים את מישפתו רק בעזרת משרתה הנוספת של אשתו (השנייה, שאר) תה נשא אחרי שאשתו הראשונה נפטרה) ובעזרת תמיכה קבועה ששלחו לו הוריו ממכסיקו. לאביו של יוסק'ה הרמלין היה ממכסיקו, לשם היגר מווינה ערב מיל-חמתי העולם השנייה, בית-חרושת למיב-רשות. מדיחודש היה שולח לבנו בישי-ראל קיצבה בסך של 100 דולר, להשלמת משכורתו של בנו.

משרת-הציבור

מיספר 1

ל יוסק'ה, שנודד בווינה, לשם היגר רן הוריו מפולין לפני 52 שנה, היו תכונות חיוביות נוספות, שעיצבו את תדיר-מיתו של שירות-הביטחון-הכללי בעשור האחרון.

אם הש.ב. (או הש.ב.כ, כפי שהוא מכיר זה בלשון עובדיו) היה בתקופה זו גוף אפולטי באופן מובהק, לא לייחס זאת לא במעט לזכותו. לבני הדור שאינם זוכי רים מה היו דימויו ופעילותו האמיתית של הש.ב. ב-15 השנים הראשונות לקיום המדינה, תחת פיקודו של איסר הראל, ויורשו עמוס מגור, יקשה להבין את הייחוד שבציון עובדה זו, הנראית כיום כ-מובנת-מאליה.

אבל יוסק'ה הרמלין הוצב בראש שיר-רות-ביטחון, שכאשר קיבל אותו לידיו היה גוף פוליטי מובהק אשר שירת, בי-משך שנים ארוכות, את מיפלגת השילטון ואת הצמרת הדיקטטורית שמסביב לדוד בן-גוריון יותר מאשר את ביטחון המדינה. למעשה ירש הרמלין את שירות-הבי-טחון מאיסר הראל, אשר ארגן אותו בתום מילחמת העצמאות והפכו לגוף, שלא רק פעולותיו היו חסיות, אלא גם עצם קיומו, ושכונה או בפי כל רק בשם-התואר "מנגנון החושך" שאותו הדביק לו העולם הזה.

איסר הראל, שהפך את הש.ב. למכ-שיר פוליטי ולא הבחין בין טובת המדי-נה לטובת המיפלגה, עמד הן בראש המיר-סד למודיעין וביטחון, המוספק בעיקר על פעילות מודיעין מחוץ לגבולות המדינה, והן בראש שירות-הביטחון הכללי - הי-מופקד על סיכול פעילות חתרנית של רי-גול וחבלה בתוך גבולות המדינה. כאשר

האגדה הגרמנית מספרת על המחלל מהמלין, צעיר עני שהבטיח לתושבי העיירה המלין, שיהיה מוכת העכברים שפקדה את עיירתם, תמורת פיצוי כספי גבוה. אחרי שהבטיחו לשלם לו את הי-סכום שדרש, יצא הצעיר לרחובות העיירה, שלף את חלילו והפליא מנעימותיו עד שכל העכברים יצאו מחוריהם והלכו בעיקבו-תיו בתהלוכה עד לנהר, שם הטביעם בי-מים. כשחזר המחלל לקבל את שכרו מ-תושבי העיירה, סירבו לשלם לו, שלף הצעיר שוב את חלילו, פסע ברחובות העיירה וחילל, עד שכל הילדים יצאו והלכו בעיקבותיו עד לנהר, שם טבע גם אותם כמו את העכברים לפניהם. יוסק'ה הרמלין, שצילצולו שמו העלה תמיד אסוציאציה מידית לדמות שמתוך האגדה, לא היה עושה לעולם מה שעשה המחלל מהמלין. האיש, שרק השבוע הו-תר לפירסום כי עמד במשך 11 השנים האחרונות בראש שירות-הביטחון-הכללי של ישראל, עסק אומנם בפעולה דומה לזו של המחלל הנודע: טיהור מדינת-ישראל ממכת עכברי הריגול, החתרנות והחבלה. אולם הוא לא נקם מעולם את העובדה שהמדינה שבשירות ביטחונה עבד, לא שילמה לו שכר הולם עבור הוצאת העכברים מחוריהם, דבר שעשה בשיטות מתקדמות ומתוחכמות יותר מאשר נגינה בחליל.

100 דולר

ממכסיקו

תכונה המאפיינת, אולי, ביותר, את אישיותו של מי שהיה איש-המיס-תורין מיספר 1 של מדינת-ישראל בעשור האחרון, היא העדר-העניין שלו בכסף, ובכל הכרוך בו, והנובע ממנו. במדינה שבה המשכורת השמנה, ההטבות מתחת לשולחן וטובות-ההנאה הגלויות והסמויות של הפקידות הבכירה הם סימלי-מעמד הי-קשורים קשר בליינתק לתפקיד, זוהי בהחלט תכונה יוצאת-דופן, הראויה לציון מיוחד.

יוסק'ה הרמלין היה אחד מעובדי-המדי-נה הבכירים הבודדים שיכול היה להת-קיים על המשכורת הממשלתית הנועמה שלו, משום שהוא סגפן מטיבעו, מסתפק במוטב, בתרחק מגיניני-ראווה ואישי-בית המסתגר בתוך ביתו.

אבל גם עם תכונות אלה הוא מסוגל

רבין, פאהמי ואלון, כדי להרוויח את הזמן הדרוש לאמריקאים לחיפוש מקורות אל-טרגטיביים לאנרגיה, וכדי למנוע את שיי-בת ברית-המועצות למרכז העולם הערבי. השאלה היא: האם זה טוב לישראל? האם תמורת רווח של זמן כדאי לבצע נסיגה שהיה הפעם בעלת משמעות צב-אית וכלכלית ראשונה-במעלה? האם כדאי במחיר זה להפקיר שטחים, שאין להם תחליף כקלפיי-מיקוח במשאומתן להשגת השלום עצמו? האם כדאי לישראל, להר-וויח זמן, כשברור מראש שבמשך הזמן הזה ישתנו יחסי-הכוחות הכלכליים והפ-רי ליטיים, וממילא גם מאן-החימוש, עוד יותר לטובת הערבים? איון יציבות תהיה להסדר הזמני, כאשר ברית-המועצות, סו-ריה ואש"ף יעשו את הכל כדי להביא לי-שבירתו או לסיומו המהיר?

הצרה היא שאין לממשלת ישראל שום מדיניות אלטרנטיבית. כי האלטרנטיבה הי-סבירה היחידה היא חתימה נמרצת להסדר-שלום כולל לאלתה, שיכלול גם את הסו-ריים והפלסטינים. הסדר כזה יצטרך להתי-בסס בהכרח על העיקרון של החזרת כל השטחים המוחזקים, והקמת מדינה פלס-טינית לצד ישראל. לכך אין ממשלת יש-ראל מסוגלת - לא מבחינה פוליטית-פנימית, לא מבחינת הרכבה שלה עצמה. לתוך המכוי הפתוח, ישנה עוד אל-טרנטיבה: סיכוב חמישי במילחמת יש-ראל-ערב, שהיה הרסני מכל קודמיו, ושגם ניצחון צבאי בו יכניס את ישראל רק עתה. עמוק יותר למכוי הסתום בו היא נתונה השבוע היו אנשים מרכזיים בישראל, ו-ביניהם אריק שרון (ראו עמודים 14-15) מוכנים להמר על אלטרנטיבה זו.

השטחים המוחזקים

ימית ברמת-הגולן

מה עשו אברהם עופר ודובה אזיאב בתערוכות עיר הסיפוח?

מה לכהן בבית-הקברות? מה ליונה בקן של ניצים? השבוע התעוררה השאלה - ולא לגבי

(המשך מעמוד 15) אין היא נראית כשניוניקו שממשלת מצ-רים החליטה עליה בכובד-ראש. דוברים ערבים אף רמוזו כי היתה זאת תגובה ספונטאנית על ראיון עם יצחק רבין שפורסם בעיתון בריטי, שסיגנונו הי-שחצני והמתנשא פגע ברגשות הערבים. אך גם אם היתה זאת פליטת-פה ביל-בד, יש בה כדי להזהיר בפני שינוי הי-אקלים ומצב-הרוח במרחב. שיטפון הי-הצהרות הנוקשות האופנתיות של ראש-הממשלה ושר-הביטחון מביא לשיטפון דו-מה בצד השני. אילו יחסי-הכוחות, המש-תנים במהרה לטובת הערבים (ראה להלן), עלולים להביא בעתיד הלא-רחוק לשינוי העמדות שנקבעו בין שתי המילחמות. הזמן אינו פועל לטובת השלום, או לי-טובת ישראל.

מדיניות

הקרב השלישי

על המיחלה

כמיבצע קדש ובששת-הימים

חממה ישראל עז

המיתנה. עשיו התלקח

סביבו קרב חדש

אט-אט מתבהרת העמדה האמריקאית הי-עדכנית: נסיגה ישראלית משמעותית בי-סיני, תמורת "רווח זמן" של שנה-שנה-יחתי-ציר המחיר הנקוב: החזרת אבו-רודס ו-מיצרי המיתלה והגידי. זוהי הצעה כפולה:

● למצרים מבטיחים האמריקאים החזרת-שטחים רבתי-מדיים זו, שתחזיר לה את הנפט ואת השליטה במבואות סיני, בתנאי שלא תחקש מחדש לברית-המוע-צות, בשעת ביקורו של לואיניד ברונייב בקאהיר בחודש הבא. וכמובן: בתנאי שי-תימשך אסקת הנפט הערבי לארצות-ה-ברית ולבנות-בריתה.

● לישראל מבטיחים האמריקאים המשך האסקפה הצבאית המאסיבית בתנ-אים כלכליים סבירים, וגם אסקת-נפט מ-מקורות אחרים. כאשר מטוס-קרב חדיש

שר עופר ואדריכל גורוביץ' מה לכוון בבית-הקברות?

לדעת, בהכרח, גם איך למכור רעיונות של מדינה?

בנושא זה פעורה תהום עמוקה בין פיר-סומאי ישראל לבין הממשלה. בעוד שי-מדינות-ערב מוציאות מאות מיליוני דו-לארים לשכירת מישרדי-פירסום מפורסמים בעולם, שינהלו את מסעי-התעמולה שלהן, סומכת ממשלת-ישראל במאבק על דעת-הקהל העולמית על דובריה, על שליחיה ועל הרצון הטוב של היהודים וידידי הי-מדינה הנמצאים בעמדות-מפתח בכלייה-תיקשורת הבינלאומיים.

בכל מערך-ההסברה של ישראל אין בי-נמצא אף איש-תעמולה או פירסומאי-מיק-צועי אחד. מול תותחי התעמולה הערביים מציגה ישראל רוגאטקות. כל ניסיונותיהם של אנשי-המיקצוע בתחום זה בישראל לי-חציע את שירותיהם המיקצועיים לממשלה, נידחו.

קים עיר ישראלית ברמת-הגולן, מעין ימית צפונית לרגלי החרמון?

השניים לא התחייבו. לדבריהם, יכולה העיר לקום גם בכל מקום אחר. אולם לי-גבי גורוביץ', המתעקש על מיקום עירו בגולן, היה בעצם הופעתו של שתי היו-נים בתערוכתו משום הפגנה פוליטית.

הסברה

איך מסבירים מדינה?

"איסר ערפאת הוא התועמלן הטוב ביותר שיש"

"ישראל" סבור הממונה עז

החפברה בצח"ד

האם מי שידוע איך למכור סבון צריך

יונה אחת, אלא שתיים. לא בכל מקום. ישראל גורוביץ' הוא אדריכל במשרד-השיכון, אשר בראשו עו-דת יונה מדופלמת - השר אברהם עופר.

חלום-חיו של גורוביץ' התמיר, בעל הי-שיער המקורול, הוא לתכנן עיר ברמת-הגולן. לשם כך הכין תוכנית מעניינת, שר-נה מן המקובל, שאותה הציג עתה בגאווה בתערוכה ביופ.

אחרי שהשקיע מאמץ כה רב בתוכנית ובתערוכה, השקיע מאמץ נוסף בהבאת אישים אליה. הצלחת היתה בלתי-צפויה: לא רק ח"כ לובה אליאב הגיע למקום, אלא גם אשר עופר, שעישן בנחת סיגאר ותתי-ווכח עם האדריכל.

האם התגיררו השניים לרעיון שיש לה-

אחד עולה כמאה מיליון לירות - זוהי כימעט, הצעה שאי-אפשר לסרב לה.

איתה שעה שמיעים האמריקאים איו-מים מרוכזים בשני הכיוונים:

● למצרים: אם לא יושג הסכם לפי דרישת האמריקאים, עלול צה"ל לפ-תוח במילחמה באביב הקרוב, בעזרת הי-סיוע האמריקאי המאסיבי.

● לישראל: אם לא תנהג על פי דרישות ארצות-הברית, לא יהיה הסיוע האמריקאי מובטח לה. ישראל, המבודדת כליל בעולם, תישאר במצב המסכן את קיומה.

זמן - לשם מה? מבחינה אמריק-אית, זהו מישהו מאוכזם. השפעתו אישית של הנרי קסינג'ר מופעלת על סאדאת ו-

שירות הביטחון להפכו למוסד איכותי

פרש איסר מתפקידו מונה סגנו, עמוס מנור, לעמוד בראש הש.ב. אולם מנור רצה בתפקיד ראשי-המוסד, התפטר מהשירות והתפקיד נמסר להרמלין, שעד אז הספיק כבר לעבור בכל המיסגרות הטכניות של השירות.

למרות שעבר שנים רבות במחיצתו של איסר הקטן וספג מהשראתו, נשאר יוס'קה הרמלין הטיפוס הקלאסי של הסיביל סר-בנט (משרת הציבור). הוא לא היה קשור בשום נותן-חסות, הוא לא היה חבר של איש ולא היה משרת של איש, עסק כל השנים בבניין הפעולה המיבצעית, ה"אפורה", השיגרתית והמסופסת של שירותי הביטחון — והפך את הש.ב. לגוף מיקצועי מובהק.

הדברים הגיעו לידי כך שב-1970, כאשר

ראש שב"כ הרמלין
כסף לא חשוב

רתחה ראשי-הממשלה גולדה מאיר על מכת ההדלפות המישבות הממשלה והורתה ל-שירות הביטחון לצוות לשירותיהם של שרים ועיתונאים, סירב הרמלין לבצע את ההוראה.

על רקע דומה פרצה בארצות-הברית פרשת ווטרגייט.

יתכן שיותר מכל ההישגים הביטחוניים שהשיג שירות הביטחון הכללי בתקופתו של הרמלין, ואלה רבים, חשובה הייתה עובדה שאנשיו לא עסקו בהמצאת מחשבת, בהאונות לצרכים פוליטיים או בימלחמה ביריבים פוליטיים, כשם שהיה בתקופתו של איסר הקטן.

ייקה רגשן וטוב-לב

הרמלין, שהקאריירה שלו עד לשירות הביטחון מובילה דרך חניכות

בכפר-הנוער בן-שמון, דרך הכשרה בקבוצת דגניה ב', ייסוד קיבוץ נוה-ים ושירות בגדודים הארץ-ישראלים בצבא הבריטי במלחמת-העולם השנייה, הצליח אולי ב-תפקידו פשוט משום שהוא אדם חסר אמביציות אישיות.

מטיבנו הוא, "ייקה" טוב-לב, רגשן ומסור גר בעצמו. על רקע השאפתנות וההשתתפות שאיפיינה אנשים אחרים במעמדו, ראו בו רבים טיפוס "מרובע". ייתכן ש-דווקא בגלל המרובעות שלו ובשל היותו איש רוטינה סר-ברק, לא יכול היה הרמלין לתרום לפעילות שירותי-הביטחון את הדימוי, העוז וההמצאה, המאפיינים בדרך-כלל ראשי שירותים חשאיים. אולם כשמדובר בשירות חשאי שניתן להפכו למכשיר פוליטי מסוכן בידי המישטר, עדיפים ללא-ספק הדרך והסיגנון שבהם הנהיג הרמלין את שירותי-הביטחון שלו.

אם נשאר יוס'קה הרמלין דמות חסוייה במשך כל שנות סיקודו על שירותי-הביטחון, ושמו ותוארו הותרו לפירסום רק אחרי שפרש מן השירות השבועי, יש לייחס זאת במידה רבה לירושה שהותיר אחריו איסר האל, חולה-החשאיות עוד מתקופת המדינה-שברך.

לפרסם את השם!

זכ המדינות הדמוקרטיות בעולם הגיעו למסקנה שיש לפרסם את שמות מפקדי השירותים-החשאיים שלהם, כדי להעמידם לביקורת ציבורית ולמנוע פעילות אנטי-דמוקרטית מסוכנת. אבל בישראל נמשכת מסורת הסודיות.

אין להשלים עם מצב זה במדינה דמוקרטית. קיום שירותי-הביטחון ללא פיקוח ציבורי מספיק, ובראשו איש אדיר-כוח, מהווה סכנה מתמדת. באיטליה נאסר לא מכבר ראשי-המודיעין בעוון השתתפות בקשר להפלת המישטר. שמו של ראש ה"א"י-בי-אי, הממלא בארצות-הברית את תפקיד השב"כ, אמנם מפורסם — אך בכל זאת הגיע אדגאר הובר לעמדות-כוח כזאת, ששום נשיא לא העז להחליפו. אחרי מותו של הובר נודע שהפעיל כלפי הנשיאים סחיסה פשוטה, הוא ידע יותר מדי.

יוס'קה הרמלין הוחלף השבוע בתפקידו

ככל הנראה סומכים ראשי השילטון בישראל על יושרו המיקצועי של אדם זה, אך על יושרו המוסרי לא ייתנו חשבון.

למרות זאת אין הצבת אדם חדש בתפקיד כה רגיש וחיוני, שהוא למעשה אחד ממקומי הכוח של המדינה, יכולה להיחשב עשות בסודיות ובמחשורת, כדי למנוע הסיכונים על המזל בלבד, שהאיר פגין במיקרה של יוס'קה הרמלין ויעשה זאת אולי גם לגבי יורשו; כדי למנוע בעתיד כל ניסיונות להפוך מחדש את שירותי הביטחון למכשיר פוליטי — חובה היא ששמו של האיש המופקד על שירותי-הביטחון יפורסם ויהיה ידוע לכל.

צוע אשר יש צורך משווע להיעזר בהם, נזכרים בהם רק לפני בחירות, כאשר ה-האינטרס האישי של הפוליטיקאים מונח על כפות המאזניים.

את הצד שכנגד ייצג בוויכוח זה סגן-אלוף ניסים סלמון, ראש ענף-ההסברה של צה"ל, הוא גילה, כי לאחרונה נעשו ניסיונות להקים גוף אקדמי לדיון בהסברה לשעת-הירום, אבל העשייה היא התחליף הטוב ביותר להסברה. ההסברה הטובה ביותר צריכה להיעשות על-ידי המנהיגות ולא על-ידי מוכרי מוצרים... יאסר ערא' פאת הוא התועמלן הטוב ביותר שיש ל-מדינת-ישראל עד היום.

נשארה פתוחה שאלה אחת, שהיא מהותית לויכוח כולו: האם מומחיות בתעמולה מיסחרית מקנה בהכרח גם מומחיות בתעמולה פוליטית — או שוהו מיקצוע שוינה לחלוטין, המחייב כישורים אחרים?

המרכז החופשי

(המשך מעמוד 17)

כשנושא תמיר מחבר סיעתו שלו, הוא החליט לנקוט בדרך הפשוטה ו-סירב להתפטר. או שלחה לו הנהלת סיעת הליכוד הודעה, לאחר התייעצות עם שו"ס טק ואולמרט, בה הודיעה לו כי אם לא יתפטר עד למחלת הישיבה שאלה לא הופיע תמיר, שלחה ההנהלה עצמה הודעה ליושבי-ראש ועדת הכנסת. חברי הליכוד חשבו כי תמיר לא ירצה להעמיד עצמו במצב לא נעים, ויתפטר, אולם הם לא הכירו אותו. תמיר פשוט התעלם מההודעה. רמלט ובגין שלחו את ההודעה שפיטרה את תמיר, שהגיב כדרכו: הוא הוציא הודעה לעיתונות, בה מחה על כך שמדחים אותו.

הפתעת הדובר החדש

התנהגות זו של תמיר שמה קץ אפילו לסבלנותו המפורסמת של מנהיג הליכוד בגין, הידוע כאיש נעים-הליכות ומנור מס. הוא נקט בפני המקורבים אליו בביטור יים אנטי-ממריים אשר שכמותם אינם נזכרים אפילו מתקופת פרישת תמיר מחרות. בין אלה שעיימם שוחח בגין היו אף שוסטק ואולמרט, והם נחננו לבגין להבין כי גם ה"עצמם לא יסכימו לסבול מצב זה.

בישיבה שנערכה ביום הראשון, אשר עסקה בנושא זה, העלה תמיר, להפתעת כל חברי הוועדה המדינית, דרישה מתונה לתמיכה במילחמתו לחזור לוועדת-הכלכלה. המתנות שבדרישה הפתיעה את שאר משותפי הפגישה עד-כדי-כך, שהם הסכימו כולם להצעת-ההחלטה של תמיר, שקראה לליכוד לדאוג לכך שתמצא דרך לתמיר לחזור לוועדת-הכלכלה.

אולם כבר השבוע מצפה לחברי המרכז החופשי הפתעה נוספת מצד תמיר. אחד מאנשי המנגנון של הסיעה, לה יש המנגנון המנופח ביותר בכנסת יחסית לגודלה, הוא עורך-דין צעיר, שמעון דגן, אשר שייך מש כמזכיר הסיעה ודובריה. דגן היה ידוע כאחד מאנשי תמיר, וישרת אותו נאמנה תקופה ארוכה. אולם לפתע סר חינו של דגן מפני תמיר, נדמה היה לתמיר כי דגן מתרועע מדי עם שוסטק ואולמרט, דבר שהיה חסר כל-יסוד. לדאוג להרבה של דגן הצעיר מפני תמיר, ידועה לכל.

לדגן נרמז כי כדאי שיתפטר. במקומו עומד תמיר להציג כעובדה מוגמרת, מזכיר-סיעה ודובר חדש, איתן לווינשטיין. לווינשטיין, צעיר חיפאי, בנו של מי שהיה אחד מבעלי סוכנות פורד בארץ, הוא חסיד נלהב של תמיר. לווינשטיין היה שותף בחברת יחסי-ציבור גדולה בתל-אביב, אולם לא הסתדר עם שותפיו בחברה והתפטר ממנה. הוא הקים לו חברה משלו לית-סייבור, אך הזמנים עתה אינם מתאימים לפתוח משרדים חדשים, בעיקר בשטח זה. תמיר הציע לו, מבלי להיוועץ באיש, לקבל את המישרה הפנויה של דגן. אין ספק שצדד זה יעורר את התנגדותם הי נמרצת של שוסטק ואולמרט, הטוענים כי מזכיר ודובר סיעה צריך לשרת את כל הסיעה ולא להיות שופרו האישי של תמיר וקבוצתו.

מסירות סגפנית

אך שוסטק ואולמרט אינם סובלים ממוסר עזרה רק בנושא הדוברות. אלא גם בנושאי המזכירות. מזכירת-סיעה, ענה אנה דסה, אומצה על-ידי עקיבא נוף כמזכירה פרטית משלו. השירותים ש-אותם מעניקה אנה לשוסטק ואולמרט הם אלמנטריים, ולולא ייומנתה של אנה, הי חרדה מקרע גלוי בין הבוסים שלה, לא היו ניתנים גם שירותים אלה.

אם המצב במישרד המרכז החופשי בתל-אביב אינו הרבה יותר טוב. במישרד שורר לטת מזכירתו האישית-לשעבר של תמיר, עליוה מסילת, אשר נדחקה ממעמדה עם בואה של נורית, אולם החיקת רגליה של עליוה לא גרעה מהעוצמה לתמיר, והיא שומרת על האינטרסים שלו במישרד עד כדי כך ששוסטק האשים אותה לפני כחודש-שיים כי פרצה ארונות סגורים כדי להשיג חומר עבור תמיר.

למרות שהם אינם מפסיקים להאשים את תמיר בקרעים בתוך המיפלגה, דווקא שוסטק ואולמרט היו אלה שצירו אותם בתחילה, משך שנים ארוכות חיו חשניים תחת שילטונו המוחלט של תמיר, כשהם מקבלים באהבה סגפנית כל אותן תופעות

תמירות טיפוסיות, להן אינם מוכנים להסכים היום.

סיגנון ניהול המיפלגה על-ידי תמיר, כאילו היתה אחוזתו הפרטית, היה סיגנון נוגד מאז הוקם המרכז החופשי. אך כיום תמיר מאופק קצת יותר, וזהיר יותר ביחסו עם חברי-הסיעה.

הקרע הראשון בין שוסטק לתמיר נגרם גלע כאשר פוצץ תמיר את הניסיון הראשון להקים את הליכוד. על מדרגות בית ד'בוטינסקי בתל-אביב, התפרץ לראשונה בחייו, שוסטק על תמיר בהאשמות חריז פות ובמילים בוטות. העזתו שלו-עצמו ותגובתו המתונה של תמיר הפתיעו את שוסטק, שגילה רק אז כי אפשר בהחלט לצאת נגד המנהיג הבולתי-מעורער גם מבלי שיכה ברק משמים.

אולמרט היה ממעריצי תמיר, עוד כי שניהם היו בחרות, זה כאחד המנהיגים המרכזיים וזה כעסקן-סטרטגים.

מזכירה עדינה מסינתי
ארונות פרוצים?

כאשר מונה אולמרט כמזכיר סיעת המרכז החופשי בכנסת, לא היה גבול לתורה שרחש לתמיר.

אולם כאשר החל תמיר לקרב אליו את עקיבא נוף נפגע אולמרט, ופגיעה זו היתה הרקע לקואליציה שלו עם שוסטק נגד תמיר.

בעוד תמיר מחזר עתה באופן גלוי אחר המערך ומצהיר הצהרות ויניות אשר אפיינו לו לא כל אנשי המערך היו מוכנים לחתום עליהן, נדחקים שוסטק ואולמרט יותר ויותר לעבר מיפלגת-האם שלהם, חרות. במיסגרת התחומים הצרים של המרכז החופשי אפשר, עם ניהול של ליגלוג, להגיד דבר את תמיר ונוף כיונים — ואת שו"ס טק ואולמרט כניצים.

כאשר אכן יתחשך הפילוג במיפלגה זו, ייערך מאבק חריף ביותר בין שני הגורמים, השווים בכוחם לפחות מבחינת המני דטים שלהם בכנסת, על התואר: ממשיכי המרכז החופשי.

נוף בלתי-מתפשר

אדם בעור שלגבי תמיר חשובה המיפלגה על שמה, מוסדותיה, תקציבה ואי-רגונה כחמץ לאדם גווע, כדי שיוכל להמשיך לפעול כגורם פוליטי, הרי דרכם של שוסטק ואולמרט. במידה שאלה יהיו בחזקת פורשים, תהיה קלה ביותר — חזרה לזרועות חרות.

מבחינה זו קשה מצבו של תמיר הרבה יותר. בחרות הוא מוקצה מחמת מיאוס. ניסיונותיו ליצור איחוד בין הליברלים, ע"מ המרכז החופשי הצליחו במידה מסוימת, אולם דווקא המרכז החופשי נשאר בחוץ, והמגעים לאיחוד הם רק בין הליברלים לע"מ. לאחר פרשת ועדת-הכלכלה חרף תמיר אצל אנשי ע"מ, וגם הליברלים אינם מתלהבים ממנו.

קריצותיו לעבר מיפלגת השילטון מענירות גיחוך, יותר בקרב המערך מאשר אצל חבריו לליכוד, וגם אופציה זו סגורה בפניו.

עתה ייאצק תמיר להבליג רבות, לרסן עצמו ולמצוא דרכים שונות לניהול המרכז החופשי, כדי לא לתת תירוץ בידי שוסטק להביא לפילוג. אופיו של עקיבא נוף, אותו מעריץ תמיר ביותר, שחוא בעניינים אלה בלתי-מתפשר, יקשה עליו את העניין. נוף בטוח כי דרכו של תמיר היא שליות אלואית ומפריז אף למותר-רוחו של תמיר עצמו.

כה אמר דיין: אסור להתיידד עם נשים שכותב

ניאופים ב"חוג

זוגות הצמרת האינטלקטואלית והחברתית של ישראל, בעיקר בשל הצלחתו של דן כאדריכל. ההצלחה נראתה מושלמת כאשר גם רחל זכתה לתהילה בזכות עצמה. הם ניראו כזוג הולם להפליא: הוא — גבר גבהיקומה, שחרחר, יפהפה וצנום; היא — צעירה עגלגלת ובלונדית שעיני התכלת שלה מחייכות תמיד. כאשר היו מופיעים בצוותא, עררו תמיד לחשושי התפעלות.

עיתונאית היא ראתה אור כבר לפני עשר שנים, כאשר פירסם העולם הזה (1404) את סיפור הפירוד בין רחל ובעלה.

בעת שהמדינה כולה התמוגגה מנחת ל-מיקרא סיפרה של רחל איתן והיא יכלה לגוּחַ על ורייהדפנה הסיפורתיים שלה, נגש האדריכל דן איתן את הווילה ה-משפחתית שלו באפקה, בה התגוררו שני הם יחד עם ילדיהם עומרי המוטל, עבר לגור עם ילדתו, המשוררת הצעירה רינה שני (המכונה ברומן החדש בשם אוסנת), שנתיים ימים נמשכה הרמאה המישפחית, עד שהבעל החליט לנטוש את ילדתו, לחזור אל אשתו ולנסות לבנות את חייו עימה מחדש. אלא שאו גמלה לו רחל איתן באותה מטבע.

בשעה שדן שהה בסיוור עסקים בארצות-הברית, יצאה רחל איתן לצרפת בחברת פייר דליוסקובו, נגד-הקרון הראשי של ה-תימורת הפילהרמונית הישראלית, צרפתי

מיס סוליבאן

המוזכרת ברומן על-ידי מפיץ-הטרטים האמריקאי פינקלסטין נועדה לייצג את דמותה של זיווה שפיר-דן, הישראלית שהפכה כוכבת הוליוודית.

ממוצא אריסטוקרטי שהיה מאהבה במשך תקופה ממושכת.

בגירסה הסיפורתית של הפרשה הופך פייר דליוסקובו למישל דה-סנסון, נגן צ'לו בתזמורת. אולם הסיפור נשאר כפי שהיה, כשהוא מוביל לפירוד הבלתי-נמנע בין רחל לבין אלוף נעוריה, דן איתן. הלא הוא אמנון ש"ץ, שמיקצועו הוחלף מאד-ריכל לאנרונום.

את דן הכירה רחל כבר בכיתה א' של בית-הספר העממי. היה זה אחרי שהוריה, זוג שמאלני קיצוני, שליווה את המיפלגה הקומוניסטית בארץ מיום היווסדה, תר-גרשו. האב לקח לשתי בנותיו, רחל ודליה, אם חורגת שהפכה את חייהן בבית ל-גיהינום. או הוחלט לשלוח את שתי ה-אחיות למוסד דתי בבני-ברק. שנות שה-תה במוסד זה סיפקו לרחל איתן את ה-חומר לרומן הראשון שלה.

רק בגיל 15 שבו רחל ודן ונפגשו. הפעם היה זה במיסגרת תנועת השומר-הצעיר. הם הפכו זוג קבוע. רחל הספיקה עוד לל-מוד בסמינר למורות לווניסקי ולשהות שנה בהכשרה של השומר-הצעיר בקיבוץ אילון. לפני שנישאה לדן, בהיותה בת 19, כשהוא עדיין סטודנט לארכיטקטורה בטכניון ב-חיפה.

אחרי נישואיהם היו הם מהבולטים שבי

אשר מתה בינתיים מיתה טיבעית, יכלו למצוא את עצמם, את סודותיהם המוסים ביותר ואת הרפתקות-האהבים שלהם, בין דפיו של רומן ישראלי חדש שראה אור.

היה זה סיפרה של רחל איתן שידה ו-שידות*, שתוך זמן קצר מיום הופעתו הפך רב-מכר ונושא מרכזי לשיחה, לוויכוחים וניחושים במיפגשי החברה הישראלית. לא היה זה כליכך בזכות ערכו הסיפורתי, כמו בשל אופיו הרכיילאי.

כי רחל איתן, שרומן-הביכורים שלה ברקיע השביעי — שראה אור לפני 12 שנה בהיותה בת 29 — זיכה אותה בשיב-חי הביקורת והפך להיט מבוקש, לא כתבה גם הפעם רומן דימיני. כשם שסיפרה ה-ראשון היה מעין אוטוביוגרפיה על תקר-פת ילדותה והתבגרותה, כך גם נשאה עליה יצירתה החדשה את חותם האותנטיות.

הסיפור שאותו היא מגוללת ברומן זה, אשר גיבורתו היא אחת אביבה ש"ץ, אינו אלא סיפוריה שלה, סיפור משבר-נישואין שפקד אותה, וחיפשי האהבה שלה המת-רחשים על רקע דמויות מוגדרות ומוכרות שאיכלסו את "החוג הנוצץ" הישראלי ב-תחילת שנות ה-60.

רק לעיתים רחוקות מופיעות דמויות אלו, ברומן, בשמותיהן האמיתיים, כמו אייבי נתן, בעל מיוללת קליפורניה או הכנר איזאק שטרן. לכל שאר הדמויות הפועלות ברומן והמאכלסות אותו יש שמות בדויים. כדי להקשות על הזיהוי שונו ל-עיתים גם מיקצועותיהן ותולדותיהן. אולם כל מי שהיה קרוב לאותו חוג, יכול לנחש למי מתכוונת הסופרת.

מישחק הניחושים, שהתפתח במהירות בין קוראי הרומן, לא היה מסובך במיוחד. כי היתה זו רחל איתן עצמה שהגדירה בשעתו את אופי כתיבתה: "אני לא כר

חיים יקר

שבסיפרה של רחל איתן הוא הבוס של בעלה במישרד-התקלאות, הוא בן-דמותו של האדריכל יצחק ישר, מי שהיה שותפו למישרד-האדריכלים של דן איתן.

תבת בעצמי את הרומנים שלי. אני מחכה עד שאלוהים יעשה זאת. אני רק מע-תיקה."

סדקים בחומת האושר המשפחתי

העקדה המרכזית שאותה מגולל הרומן — סיפור משבר-הנישואין של רחל איתן, שהיתה נשואה לאדריכל דן אי-תן — גם היא אינה חדשה. בגירסתה ה-

שידה ושידות, מאת רחל איתן, בי הוצאת "עם עובד" הספריה לעם, 298 ע', 7.50 ל"י.

הסופרת

רחל איתן, שהרומן החדש שלה שידה ושידות אשר הופיע לאחרונה, הפך שיחת-היום בחוגי החברה התל-אביבית, שרבים מאנשיה גילו בו את דמויותיהם וניאופיהם.

יה זה משה דיין שטבע בשעתו את האמירה: "אסור להתיידד עם נשים שכותבות. מה שנותנים להן בחושך הן מוציאות לאור."

דיין הגיע לאמתיים זו בכוחות עצמו, אחרי שהתנסה בה על גופו. בשנת 1963 עשתה צעירה ישראלית בשם הדסה מור את צעדיה הראשונים בעולם הסיפורת הישראלית, כאשר פירסמה רומן זעיר ב-שם דרכים להטות, שלא היה אלא סיכום הרפתקת-האהבים שהיתה לה עם משה דיין. בשבועות האחרונים נוכחו גברים יש-ראליים נוספים בצידקת אימתו של משה דיין, כמה מהם, בצירוף מיספר לא-מבו-טל של נשים, שהשתייכו ל"חוג הנוצץ" של החברה הישראלית של שנות ה-60.

אמנון ואוסנת

הם האדריכל דן איתן, מי שהיה בעלה של הסופרת והמשוררת רינה שני, שבגלל רומן-האהבים שלהם עזב דן את ביתו והתגרש מרחל.

אביבה ש"ץ בדמותה של הסו

הנוצץ "ד"ר

המסגרת של אשתו, ובצורך שלה להישאר בבית אחרי שנולדו בנם ובתם. אולם ידידים קרו בים יותר כבר ידעו על רומן שניהל דן עם אדריכלית צרפתייה צעירה שעבדה במשרדו (ג'רלדין, בספר). הרומן, שהחל בכך שדן החל להיעדר מביתו בלילות, הסתיים אחרי נסיעה משותפת של השניים לחו"ל, שם הסתבר לצרר פתיה כי הגבר המושך עדיין אינו מוכן לוותר על אשת-נעוריו.

על שנתיים אלו בחייהם של רחל ודן איתן, נסבה עלילת שידה ושידוח — החל בימים בהם מגלה רחל לראשונה את בגידותיה של בעלה,

וסיים בפירודם הסופי. בסופו של הרומן עדיין נמצאת אביבה רחל עם מישל-פירי. אולם במציאות בא הסוף גם לרומן-אהבים זה. רחל איתן נישת אה לכימאי אמריקאי צעיר, ניצול השואה, והיא חיה עימו בניו-יורק מזה מספר שנים. היא משמשת כמרצה לסיפורת ישראלית וסיפורת אידיש באוניברסיטת הופר סטרה של בלונגראיילנד, ומכינה את עבודת הדוקטוראט שלה בסיפורת באוניברסיטת ניו-יורק. בינתיים הספיק גם דן איתן להיני פרד מהמשוררת רינה שני, אשר עברה גם היא להתגורר בארצות-הברית.

דמויות מזהות

ורכילות-לשמה

על רקע זה נראה הרומן החדש של רחל איתן כניחוח שלאחר-המוות של נישואיה הראשונים. ערכיו הסיפורתיים,

גדעונה ניסנון, אשת-החברה הרחובותית שעליה מו"חחת רחל איתן ביקורת עוקצנית, היא הדמות המייצגת של רינה וייסיעקובסון, מי שהייתה בשעתו מלכת-יופי ודוגמנית.

במידה שהמבקרים ימצאו כאלה, עומדים בצילם של סיפורים בעלי אופי רכילותי שאינם סובלים מעודף טוב-לב דווקא.

כמה וכמה מהדמויות הבולטות של "החוג הנוצץ" הישראלי זוכות לתיאורים אינם נלבבים ביותר. הנה כמה מתיאוריה של רחל איתן:

● חיים יקיר, הבוס של בעלה בספר — שהוא בן-דמותו של האדריכל יצחק ישר, שותפו של דן איתן במשרד האדריכלים: "גבר שתמיד מחזיקת בו שבע נשים, בנעלי מידבר ובבלייזר יקר, שופני המור, החשמלי, הדליק מיד את כולם..."

● דפנה זולת, כלתו של חיים יקיר — הלא היא תמר רפפורט, אשתו של יצחק ישר, שהופתה עימו מתוארת בנוסח ה"בא: "יפהפיה וכבר שמננה במקצת, אבל הריגונה עדיין אינו ניכר, בחליפה הגניגית כחולה, צחת עין ושיניים ושערה השחור (תמר היא בלונדית) המבריק גזור בקו איירודינמי נהדר במחצית צווארה..."

● מיס סוליבאן, עליה מדבר מפיסקר הסרטים ההוליוודי שאותו פוגשת אביבה ש"ץ בתצגת-תיאטרון צריכה להיות, על פי הגניחשים, למרות השיבושים הקלים בתולדותיה, זיווה רודן: "היה לה אף של מלפפון חמוץ כשרלמהרדין, והיא היתה מורה לעברית באיזה סינגוג קונסטי-

מוציאות לאור

בטיבי בלונגראיילנד, במשכורת של חמי שים דולאר בשבוע. אחרי הניתוח (הפלאסטי) הכנסתי אותה לחדר גרי 19 שו... דוגמנית מצוינת, זמרת נהדרת, מלאינת כישרונית בתוכניות ליל-שבת בבתי-מלון וגם נערתו הנבחרת של חברי כנסת מסויים מן הציונים הכלליים..."

● גרעונה בריניסן — ניסנון היא, בי רומן אשת-החברה שבביתה נערכות מסע בות החברה הישראלית הנוצצת, בהן מתרבלטים קציני-צה"ל בכורים ואנשי הסגל הדיפלומטי. רחל איתן מתארת אותה כ"בת של איזה ירקן משוק הכרמל, התחננה עם איזה פרדסן עשיר מרחובות... אקס מלכת-יופי של ה"בילי-לויים... סקאלטס אוהרה של דרום ישראל..."

בוויכוחים שנערכו בשבועות האחרונים לגבי דמות זו היתה המסקנה, כי הדמות שאליה התכוונה כנראה רחל איתן היא זו של רינה וייסיעקובסון, מי שהיתה בשעתו דוגמנית-צמרת ומלכת-יופי, ונישאה לבן משפחת פרדסנים עשירה ברחובות.

● אוסנת, אהובתו של אמנון ש"ץ — הוא בעלה-לשעבר, דן איתן, בספר — היא, ללא כל סעות, רינה שני. "אוסנת מספרת לכולם שאת מלבישה את הילדים בסמרטוטים כדי לסחוט כסף מאמנון." — "יש לה רגליים שמנות." — "אוסנת מפיצה שאמנון עזב אותך משום שאת פרי-גידית." — "אוסנת הסבירה לי בדיוק את העסק: שהיית בודקת את הקפיצים ברמישות של כל החברה." — "אוסנת מתמרמרת על כך שאילצת אותו להוציא את פח-האשפה לחצר, בלי להתחשב באישיו-תו..." — "אני לא מבין אותו! את הרבה יותר יפה ממנה!"

שכבי על המיזרון

— ושיתקי!

בצר החיצים העוקצניים, המורעלים לפעמים, ששולחת רחל איתן כלפי "החוג הנוצץ", אותה היא מאשימה בעיקר קיפין בהרס נישואיה, היא מנסה לתאר בכנות, ברגישות וללא הצטעעות, גם כמה מהרפתקות-האהבים שהיו לה-עצמה בתקופת המשבר בחייה-הנישואין שלה.

הרפתקות-האהבים המסקנות ביותר שבי רומן היא זו שאותה מנהלת אביבה ש"ץ — רחל איתן, עם בנימין רמזו, אלוף פיי-

ישראל "הדפקן של התיזמורת ה"פילהרמונית הישראלית" הוא פייר דל-רוסקוב, צרפתי שהיה נגן קרן ראשי בתיזמורת, שעימו ניהלה רחל איתן רומן ממושך אחרי שבעלה נטשה.

קוד הדרום בצה"ל" רחל איתן מתארת את האיש כך: "מפ"קד חיל-השיירות היה גדל מידות, כבד ומרושל, ועיניו הרוחות ניכוזות בבידות או ברישעות. היא העלתה על ליבה את אפו הגדול ואת עורו המחוספס משתינות ארוכות בשדה. בנעוריו, בימי מלחמת-השיחור, פילסם זה הגבר-ר"ב-הנפלאות סיפורי-מלחמה בליקוט הרעים ולאוורו-גי..."

מתארת רחל את פגישה הראשונה של אביבה ש"ץ עימו: "בתחילת פרשת ג'רלדין דן הוזמנו אמנון ש"ץ ואשתו, לראשונה בחייהם, לאחת ממסיבות הטילבסטר, של "החברה הטובים". בשמלה לא-אופנתית,

זה לא הוא!

ברומן שולה מתארת רחל איתן הרפתקות-אהבים עם "אלוף פיקוד הדרום". על פי התיאור החיצוני של האיש נטו רבים לחשוב ש"המדובר הוא באלוף אברהם יפה, שכיהן כאלוף פיקוד הדרום בתקופה בה מתרחשת עלילת הרומן. אולם כל קשר בין יפה לבין בנימין רמזו המתואר ברומן, הוא מיקרי בהחלט. סביר יותר להניח שרמזו דמות המורכבת מדמויות גבריות שונות.

לבנה, נתכנסה אז אביבה בפניה חשוכה, מתוחה, מגורה ומפוזתת מחיזורי-השיכ-רות המטורבלים של הגברים הגדולים מהם עשר שנים, הנשואים, שנפגש יוצאת מ"שום מה", להתפקד ולהתפרק. מהתמכרו-יותיהן הבוטות של הפאסי-פאטאל הוול-גאריית, נשותיהם או נערותיהם, והכל ניר-או לה מפוזים ומכרכרים ומתמזמזים נוא-שות, בנייקוהלת מכרישים, כסילים בבית-שימחה, כולל בעלה..."

(המשך בעמוד 25)

זאופיני

המאסטרו שחיתכות יש" ראל עומדות בתור בי פתח חדר-המישכב שלו הוא, על-פי הניחושים, המנצח הוודי זובין מהאטה, שבעת שהותו בישראל קצר הצלחה רומנטית.

טוטו ספורט

השבוע
מינימום הפרס הראשון
350.000 ₪
 * * *
מינימום כלל הפרסים
700.000 ₪
 * * *
 יום חמישי — המועד האחרון למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע— מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר התימונים בספורט

החוג הנוצץ

(המשך מעמוד 21)
 „בשיבתה שם, זעומת נפש ועפעפיים על שאינה יכולה לנתק את עצמה מבעלה, מאהבתה הטרופה אליה, מג'רלדין שבעברו השני של קן הטלפון; על שאינה יכולה, כאחרים, לשבור את קליפתה ולקפוץ ל־ חביתה, על שלטולט אין אמנון נותן את דעתו על בדלותה הבלעדית, על נאמנותה הברה, על היותה מעיי חתום לזולתו — רכן עליה פתאום גופו הגדול של בנימין רמז, היא זכרה את קולו המאנפף, המוכר לה משירורי גליצה"ל... הקפידה שלא יגע גופה בגופו, וידה מוטלת היתה נוקשה בתוך כפו הגדולה, העבה, היא לא אהבה אנשי צבא...
 „כשהייתה לשאת עיניה אל עיניו ה־ רווחות, שלובנו בהק מזור וגבת אחת מהן קשוחה, גזן עד שליחנו שפתיו את אונותי: „איך שהייתי צולה אותך עכשיו על ש־ פוד...“
 את בגידתה הראשונה בבעלה, עם בני־ מין רמז, מתארת רחל איתן כך:
 „הוא הולכה עתה לחדר אחר, מאופל גם הוא, וחטריהיטים, מירון חשוף היה מוטל על הארץ ועליו מתגולגלת שמירה, כאילו שכבו עליו לא מכבר, עדיין בבג־ דיהם התחיל מגפפה ללא אומר, והיא השיגה על גיפופיו, התחילה נוגעת בפניו, ב־ אבריו הכבדים, מנשקת לעיניו, אך כש־ לחשה לו דבריי־לבו, קפא מיד והביט בחומרה אל פניה:
 „הגדי, למה את חותרת? למה את מצפה? למשק כנפי יוני? לקול הכי־ נורת?“
 „כן, ושתגיד כי מעין נחמרו ברשפי האהבה, הוסיפה ונישקה לעצמות לחיו, הוא נרתע מעליה: „את משונה, נבר־ טי!“
 „הנברוטים הם חלוצי התקופה!“ דיק־ למה בנשימה אחת, כמעט בפניו, לטשטש את מורת־רוחה.
 את הורדי כבר את הסטרטוטים, שכבי על המירון, ושיתק...“
 היא תתחה כיצד נצטייר לה בדימונה האיש העתיך להיות מאהבה הראשון — ניו, סוער וטרופ־תשוקה, אשר יציפנה במפל של דברי אהבים, ותחת זאת הוא מכניס לחייה סצינה שאין בה יופי, סיג־ נו, אף לא „הצהרות שיפודיות“ אבל משום שהגיעה עד כאן, גמרה אומר ל־ היסחף אל תוך המעשה.

האלוף
הסינתטי
ב המשך הרומן שלה עם אלון־הפיי
 קוד נוסעת אביבה ש״ץ לבקר ב־ ירושלים, שם הוא מסתגר בבית ערבי הרוס, שחציו שוחזר, הוא מתפעל באוזני ניה: „תשמעי, זה נשמע פאנטאסטי! ל־ סוע כל כך רחוק בשביל דפיקה...“
 אין תמה בכך שדמותו של אלון־הפיי קוד וספורי הרפתקה־האהבים שלו עם בת־ דמותה של הסופרת, עמדו במרכז ההת־ נענינות של קוראי הספר. מישחק הניחור שים מתמקד בעיקר על ניחוש זהותו של האיש המסתתר תחת שם־העט „בנימין רמז“.
 דווקא בנושא זה לא הקלה רחל איתן על קוראיה את מלאכת הויהוי. בפרק אחר בספרה היא מספרת מה עלה בגורלו של רמז:
 האלוף בנימין רמז נתמנה ניספה צב־ אי בשגרירותנו בלונדון, למדה אביבה מן התנגדות. בין החברה היה ידוע כי מאז התנגדותו למילחמת סיני נחסמה דרכו אל המטכילות.
 גוייתו הוטסה ארצה כעבור כמה חו־ דשים ונקברה בקריית־שאלו בטקס צבאי מלא, ובמטכיל הורד הדגל למחצית החר־ רג, על אף מותו מסרטן־הקיבה. באחד מ־ עיתוני־הערב כתב מישהו כי החמיץ את מותו במילחמת־סיני, שכן אז היה ראוי לטאגה.
 נתונים אלה אינם מאפשרים את יישומה של דמות מגדרת על־גבי דמותו של בני־ מין רמז. על פי תיאורו החיצוני מוכיר רמזו את אברהם יפה, העובדה שהתמנה אחר־כך לנספה צבאי בלונדון, מתאימה לביגראפיה של האלוף צבי זמיר, הנתון על מותו, בתחילת מלחמת סיני ב־56, לקוח מגורלו של האלוף אסף שימתוני ז״ל... שנהרג בתאונת־מטוס בתחילת מ־ב־ צע קדש. סיגנון־הדיבור של רמז, ומעו־ רבותו בחיי „החוג הנוצץ“ של החברה ה־ תל־אביבית, לקוחים ממשו דיין. כל אחד מהארבעה כיהן, בתקופתו, כאלון־פיקוד הדרום.

ככל הנראה בנתה רחל איתן את דמותו של אלון־פיקוד־הדרום בנימין רמזו תוך עירוב כמה דמויות, במטרה ליצור דמות עצמאית, שלא היתה קיימת במציאות, כדי שתייצג את טיפוס הקצין הבכיר של אר־ תם ימים.
 מי היה באמת האלוף שעימו בגדה אביבה־רחל לראשונה בבעלה?
 זה יי שאר, כנראה, סודה הכמוס של ה־ מספרת.

שרביט

מרת אחרת מתוך סיפרה של רחל איתן, שאימצה את מוחותיהם ודימי יונם של מפענחי צופני הרומן, היא דמות אפיוודית, שאין לה כל תפקיד בהתפוררות חיי גישהיה של גיבורת העלילה.
 זוהי דמותו של מנצח תזמורת זר, ה־ נושא את שם „צופן זאואטיני, וכך הוא מוצג ברומן:
 אלכס הטוב לא ידע כי פגשה, שנתיים קודם לכן, את זאואטיני בבית־ההארחה של התימורת הפילהרמונית. היא החליטה אז לוותר על שירות־ההסעה של ארדיטי, מכוון הפנתרים, אמרו עליו, על ארדי־ טי, כי ניחן בשמיעה מוחלטת, העשויה לקבוע את טון הפתיחה של כותרת הוורד, אשתו, דרורה, כתבה טורי־כילות בשב־ עון נפוץ.
 „דרורה ארדיטי, אמרה אביבה, צי־ פור קטנה ציפצפה לי כי צעיר המערך, הצעיר והמוצלח, המפורסם בכך שאינו טומן ידו בצלחה, מצא במיטתו האישי, בשוכו מאמסטרס, מנצח צעיר— במצב של צליחה, אשר בעזרת כמה צלחות מעו־ פפות...“
 אלכס תלה עיניו בתיקרה: „את מי־ ק רה אבוד, הייטנה היא היתה מוכנה לתח את כל הביציות שלה בעד נשיקת־אוויר של זאואטיני!“
 ...לפני שנתיים, בחיפושיה הנואשים אחר המאהב האולמפי (אמנון היה אז ב־ אחת מנטיעותיו), נאותה אביבה ל־ש־י דוכיו“ של אלכס, אך ויתרה על שירותיו של מכוון־הפנתרים ארדיטי, תומאס זא־ וואטיני — שהגיע אז מפסולטו לסיירת קונצרטים בפסטיבאל הקיץ חישראלי — היה איסלקיאמריקאי ואחד המבוקשים ב־ מנצחי האופרה ב־פסטיבל שני העולמות.“
 את שמו כנון־קונפורמיסטי עשה לו בשי־ קאגו, חמש שנים קודם־לכן...
 ...אישה־קבלה גילגל עיניו, הקפיא פניו הוורודות, חרושות אלפי הקמטוטים, ושפ־ תיו נתקמצו באדיקות כשפתח לה את ה־ דלת, היא ידעה כי תקופה חדשה נפתחה עתה בחייה ובחיי תומאס זאואטיני, הוא עדיין לא זכה להכירה פנים, אך מעתה יערוך ספירת שנותיו לפי הסימון: לפני ש״ץ ואחרי ש״ץ...
 ...כאשר הגיעה אליו, החזיק המאסטרן בידה, ולפני שפצחה פיה, פיתח מהר את חגורת חלוקו והליכה בכוח אל המיטה. היא ראתה כי דודה זה היה דגול בשליטה ממרחק עוד לפני שהכיר את אישיותה ה־ נדירה.
 היא ביקשה לצחוק תחילה, לשוות ל־ דבר אופי של מהתלה, לקרב פניה אל פניו ולנשקו, אך כאשר ראתה את עיניו המד־ רחיות עטויות־הדוק, את קוצ־רוחו הדר־ דקי, את שערו שאור המנורה גילה את קלישותו, את אברו היפה, המגוייד, המת־ חזק כנגד פניה, הבינה כי נפלה אל תוך מארטריות מגוחכת.
 לאחר שנאבקה עמו מאבק מאוס, נשקת ומתייפחת (ובו־יבזמן מהרהרת בחטף מה יארע לעולם המוליקה אם לא תהסס ל־ נשכו), שמעה לבסוף את ציפצופי זעמו, יושבת למרגלות המיטה כבשה ראשה בריצפה, חוששת להביט אליו משום העל־ בון שנגרם, כך חשק, לשניהם, ומשום סיבה אחרת: משום שהוא גרוע מבעלה...
 ...תומאס, הולכים לעבודה! היא הכי־ רה את האיש מיי, אף שראתה רק את צליתו, „תומאס, לעבודה!“ קרא שוב, עברית, איזאק שטרן, כבד־גוף, בטוקסידו ובחפתים מבויקים, עמד בפתח.
 למרות הניסיון לטשטש את פרטי זהותו האמיתית של זאואטיני הביל, הגיעו יודעי־דבר למסקנה כי רחל איתן התכוונה ודאי לזכור מהשם, המנצח האמריקאי לילד הורד, שבעת שהותו בישראל קצר הצלחה בלתי־מבוטלת בקרב בנות המין היפה כאן.
 אין ספק שההתמקדות על נושאי הרכי־ לות והקטעים האירוטיים בספר, עושה עוול ליצירה וליוצרת, אבל כל השאר הוא כבר מעניינם של המבקרים הסיפורתיים.

מה קרה לר"בט (מיל.)

איתן כספי במדבר?

זה עלול לקרות גם לך...

קרא על כך ברומן המרתק:

„שניים“ - ספרו החדש

של ארנון הדר

בהוצאת „ספרית מעריב“

הספר עוסק בעימות בין אדם לחברה, בין אדם לחברו ובין אדם לאויבו — על רקע המלחמה האחרונה.

זוהי מלחמתו הפרטית של רב"ט (מיל.) איתן כספי והתרחשויות המוזרות הקורות לו במדבר.

הצצה חושפנית לנפשו של אדם שסוע, הנקרע בין שני עולמות והעימות הסופי שלו עם חייל אויב.

הספר שאתה חייב לעצמך! המחיר הקטלוגי: — 20 ל"י.

מחיר מיוחד לתקופה מוגבלת: — 16 ל"י. 211 עמוד.

להשיג בחנויות הספרים וב„ספריית מעריב“.

„זהו שערוריה!“ נזעקו ראשי קבוצת הכדורגל של מכבי תל-אביב, מייד לאחר סיום מישחק בשבת האחרונה, נגד קבר צת שימשון תל-אביב, בה הפסידו המכבים בתוצאה 2:1.

היה זה הפסד החמישי של שחקני מכבי תל-אביב ב-11 מישחקי הליגה העונה, דבר כזה עדיין לא קרה לקבוצה התל-אביבית הזוהרת, שעד לפני שנה נחשבה לקבוצה הטובה ביותר בארץ.

אך תחת שיחפשו את הסיבות להידרדרות רמת בבינתם, מעדיפים המכבים לחפשן אצל שופטיהכדורגל. יחסם של השופטים הי-נשלחים לשפוט אותם במישחקיהם הוא, לדבריהם, שערוריה. הם טוענים כי ל-מישחקיה של מכבי תל-אביב נושחים שופטים צעירים ובלתי-מנוסים, שאינם מסוגלים להשתלט על שחקני היריב, המסיגינים מישחק בוטאלי, מפרושים להם ב-כוח לפתח את מישחקם הרגיל.

השופטים מקפחים. המכבים מאשימים גם את ראשי איגוד השופטים, בטענה שאלה מעודדים שופטים צעירים „על גבה“ של קבוצה. דוגמה נושחית לכך הביאו ממשחק השבת האחרונה נגד שימשון. לדבריהם קיפח אותם שופט הי-מישחק, יצחק אורגו, בכך שלא פסק בעיי-טת 11 מישחק לטובתם, כאשר שלושה שחקנים של שימשון תל-אביב — שמעון צירנוחה, גיורא פוס ושווער ציון דגמי — הפילו את שחקן מכבי, ירון עוז, על הארץ, ומנעו ממנו בכוח את הבקעת שערם (בתמונה). כמורכן טענו כי פוס, השימשוני, פגע מיספר פעמים ללא כדור

עראפאת תורן מעצר מינהלי

עראפאת נגד חוסיין בליגה הלאומית

עלי חוסיין עותמן — טד אור הבוקר

מיים במפגשיכדורגל בינלאומיים. הוא היה אמור לנסוע עם ניבחרתיחנור ער למישחקי אליפות אסיה בטורק, אך לרוע מזלו התבטלה נסיעה זו, בגלל סי-רובם של האיראנים להזמין את ישראל לאלופות, שנערכה לפני שנתיים. כך נבי צר מעלי ללכת בדרכיהם של מריס-המישי-קולות עדינאן חוררוג והמתאגרף יוסוף כריסוף, שייצגו כבר את ישראל במיפ-גשים בינלאומיים, בעבר הלא-רחוק. אך עלי, שהוא בן למישפחה ענפה מאד ומכובדת, מתנחם בעבודתו כי מזה ארבע שנים הוא מתמיד בהרכב הראשון של קבוצת הפועל ירושלים, ולמעשה הפך השחקן מיספר אחד בהגנתה. ובלמה הקבוע. למרות היותו ערבי, מודה עלי, אין הדבר משפיע ישירות על יחסיו ה-טובים עם כל שאר השחקנים בקבוצתו, שהם יהודים, אך לא פעם הוא שומע, מצד אוהדי הקבוצה היריבה, צעקות המזי-כירות לו בפירות את מוצאו.

צעקות כמו: „עותמן, לך למצרים!“ „ערבי מלוכלך!“ ודומיהן הן לחם-חוק, וי-הפכו שיגרה כימעט. אך הוא מתגבר ומבי-ליג, כיאה לספורטאי שכל שאיפתו היא לסייע לקבוצתו במאבקה, להמשיך להת-קדם בליגה הלאומית.

בעזרת אנשי הג"א שהיו במקום, „השלי-כו“ אותו לתוך הניידת ועצרוהו. אוהדי כדורגל שעברו במיקרה בסביבה ונעתרו לבקשתו של תורן לערוב לו, גידו-חו עליידי השוטרים. רק מאוחר יותר, כאשר זיהה אותו אחד מסוהרי בית-ה-מעצר שהגיע לעבודה, שוחרר לכיתו, כדי לחג את ראש-השנה היהודי יחד עם חבריו היהודיים.

תורן בן ה-19, יליד יפו החי ומתגורר בה עד היום, מעיד על עצמו, כי למרות שהיקרה לו גורלו להיוולד להורים ערי-ביים — הריהו רואה עצמו יהודי לכל דבר. הוא אינו חש כל אפלייה מצד מנהלי קבוצתו או חבריו בגלל מוצאו ולאומיותו. בדעתו להגיש עתה בקשה לשרת ב-צה"ל, למרות שהוא פטור מחובה זו. הוא מוכן לכל, ובלבד שלא ייחשב יוצא-דופן בקבוצת-הכדורגל היהודית שבה הוא משחק.

דבקוח למרות העלבונות

שחקן הפועל ירושלים, בן-המעוטטים עלי עותמן-חוסיין בן ה-21, יכול היה לעשות היסטוריה בכדורגל הישראלי — להיות הערבי הראשון שילבש מדים לאור-

מדי-פעם, כאשר מתרחש מעשה-חבלה באיזור תל-אביב, משתדל שחקן הפועל תל-אביב, בן-המעוטטים עראפאת תורן, להסתגר בביתו. בהזדמנויות כאלו הוא משתדל לא להסתכן עם החוק, ולא ליפול לידיהם של ביריונים המבקשים לפרוע את החשבון עם כל ערבי הנקלע בדרכם — גם אם הוא ערבי-ישראלי, המשחק בלי-גה הלאומית.

עראפאת תורן או, כפי שהוא מכונה, „ראפאת“, כבר הספיק לבלות בחדרהמע-צר באבוכיכר, בראש-השנה היהודי הי-אחרון. או הסתובב ליד כיכרהמושבות בתל-אביב, ללא תעודת-זהות, בערך ב-שעה שבה התפוצץ מיטען חומרי-נפץ ב-סופרמרקט של יד-אליהו.

ניידת-מישטרה שעברה במקום עצרה אותו. תורן ניסה להתגונן, בטענה שהוא שחקן הפועל תל-אביב, ואף ניסוף בתער-דתי-החבר שלו באגודה זו אולם השוטרים,

מי זכה במיליון?

בין דוכני הירקות, חנויות דגים ואיטליני העופות של שוק-הכרמל בתל-אביב, המשיכו הרוכלים השבוע לטעון בתוקף, כי האיש שזכה בפרס הגדול של כל הזמנים בטוטו הישראלי, אינו אלא אלי הוכברג, בעל חנות העופות ברחוב יוס-טוב בשוק. היה זה למרות שאברהם טבק, כתב הספורט של מעריב, הצליח לחזור מבעד למסך האופול שהטילה מועצת-ההימורים על זהותו של הזוכה בפרס הגדול של הטוטו לפני שלושה שבועות, שגרף זכיה בת 1.12 מיליון לירות.

טבק הגיע אל טופס הזכיה המקורי, שהיה טופס של שמונה ניחושים כפרי-לים בסכום של 204.80 ל"י, ולא של שישה ניחושים כפולים בסכום של 51.20 ל"י כפי שטענה הנהלת הטוטו תחילה. ממלא הטופס, ששמו היה רשום עליו, היה אלעזר ארוון, אב לשלושה ילדים, העובד בחנות דגים בשוק הכרמל, הנמצאת במרחק אל דב מחנותו של הוכברג.

אולם גם כאשר נחשפה זהותו של בעל הטופס הזוכה, לא הוסרה התעלומה מעל הזכיה הגדולה. ארוון, למרות שהפך למיליונר, המשיך לעבוד בחנות הדגים בשוק, סרב להתראיין או לומר מילה לאיש על זכייתו. הוא גם לא הלך לקבל את זכייתו, שלח הוראה למישרדי הטוטו להעביר את הצ'ק לחשבון הבנק שלו. השמועות, שקשה היה למצוא להן אימות וביסוס, המשיכו לפרוח בכל רחבי השוק.

היו שטענו כי השמועה שהוכברג הוא בעל הזכיה הגדולה הופצה במיתכון, משום שהוכברג עמד לקנות מארוון את זכייתו. להוכברג בן ה-52, שהוא איש אמיד מאוד, שעשה את כספו בסחר תרנגוליה-הודו, היו בעבר סיכוסכים ומחלוקות עם שליטונות מסי-הכנסת. פעם אפילו טר את חנותו ופיטר את עובדיו למשך כמה חודשים כדי שלא יהיו לו הכנסות. בהזדמנות אחרת פגע הוכברג בסכין באצבעות ידו של שוטר שבא לחנותו. החנינה שניתנה בשנת 1967 בעיקבות מלחמת ששת-הימים ביטלה גם את תיק האישום שהוגש נגד הוכברג בגין מעשה זה והתיק נסגר.

המחזיקים בגירסה זו טענו כי רק אחרי שפורסם שמו של בעל טופס הזכיה נפלה תוכניתו של הוכברג לקנות את הזכיה הגדולה. שמועות אחרות טענו כי הזכיה לא נפלה בחלקו של אדם אחד, וכי ארוון זכה בה ב„פול“. כלומר: קבוצה של אנשים שוק-הכרמל וזכר-התימנים שלחה מיספר רב של ניחושים בסכומים של עשרות אלפי ל"י, כשהוסכם מראש בניניהם כי זה הזכיה תיפול בחלקו, יתחלק בה עם כל שאר השותפים בפול, זאת, לדברי השמועה, היתה הסיבה שארוון ביקש להישאר אלמוני.

בניתחם הלכו והתחזקו החשדות כי תוצאות כמה וכמה משחקים, שנכללו באותו שבוע בטופס הניחושים של הטוטו, נקבעו מראש, אם עליידי שיחוד כדורגלנים ואם עליידי איומים על כדורגלנים אחרים. חוקרי מישרד החקירות מודיעין אזרחי, הבודק עבור ההתאחדות לכדורגל ניסיונות להטיית תוצאות מישחקים, וסוקים עתה במרץ בחקירה לבירור שמועות אלה.

הפרס המצטבר של מיליון ומאה אלף ל"י, שקסם למנחשי המחזור ה-12 של ניחושיו הטוטו, גרם ככל הנראה לכמה אנשים לפעול בדרכים בלתי כשרות כדי ללכת „על בטוח“ לגבי תוצאות חלק ממשחקי מחזור זה. החשד נופל על קבוצת בעלי אגרוף, המכונה בתואר כנופייית הכרם, שאנשיה הימרו אותו שבוע בסכומים ניכרים מאוד, בניסיון לזכות בפרס הגדול. אלא שמעשים מסוג זה קשים מאוד להוכחה, מה עוד שמדובר באנשים בעלי ניסיון רב בתחום זה, שכבר התבלטו בעבר בתופעות של הטיית תוצאות מישחקים, שיחוד כדורגלנים ואיומי אלימות.

אם היה קשר כלשהו בין אלה שניסו „לקנות“ מישחקים לבין אלה שזכו בפרס המיליון — זאת ניתן יהיה לגלות, אם בכלל, רק בתום חקירה נמרצת ומסועפת.

ההרחיקו את שחקניהם בכוח מעל השופט. המישחק היה רצוף פגיעות גופניות. בעיי-קר בין שחקן הפועל ירושלים בן-המעיער-טים עלי חוסיין עותמן, לבין השחקנים התל-אביביים — ובעיקר יעקב רחמינוביץ', איפשר לשחקני קבוצת הכוח ומתן ומכבי פתח-תיקוה (2:2) להפוך את מישי-קתהכדורגל שהתנהל בניניה לזירה היפ-שית בסיגנון „הפוס כפי יכולתך“. השופט לא הגיב בהומרה על המישחק הפרוע, וי-שני שחקני מכבי, אורי פלד ודורון רו-זנטל, הובהלו לבית-החוליים.

טילנר אף לא מצא לנכון להרחיק את שחקני הכוח, היים יחיאל וגדעון שרר, שפגעו בהם, אלא הסתפק באזהרות על-ידי כרטיסים צהובים לשלושה משחקני מכבי, דורון רוזנטל, דני ספוקויני ותיים פיינברג, ולשחקן הכוח שאול כהן. בשל כל אלה מתכוונת קבוצת מכבי תל-אביב להפעיל את השפעתה בהתאחדות לכדורגל, ולגייס לעזרתה קבוצות נוספות שנפגעו משיפוטם של שופטים צעירים, ולהוציאם ממעגל שופטי הליגה הלאומית.

ב„מלך השערים“ התל-אביבי דורר ברינור (בתמונה: ייצוני משמאל), ובכך נמנע ממנו בכוח את הבקעת שער שימשון, ללא תגובה הולמת של השופט. טענתם העיקרית של אנשי מכבי היא, כי מאז עברה ההגמוניה כאיגוד שופטי-הכדורגל מתל-אביב לירושלים ירדה רמת השיפוט פלאים, ושוב לא קיימת החמרה לגבי קבוצות שמישחקן נוקשה. כראייה לכך הם מביאים דוגמות ממישחקי השבת האחרונה, המוכיחות כי השופטים מאבי-דים את עשתונותיהם במישחקים, וכי הם „רכים“ מדי.

במישחק מוקדם ממשחקם נגד שימשון תל-אביב, בין קבוצות בית-ר ירושלים וי-הפועל תל-אביב, הופסק המישחק לחמש דקות, כאשר השחקנים התל-אביביים ביק-שו לאלץ את השופט יצחק בן-יצחק (שאף הוא נחשב צעיר, ולמעשה הגב במישחק זה הופעת-יכורה בליגה הלאומית) לבטל בעיטת 11 מטר שפסק לחובתם. **תפוס כפי יכולתך.** השופט בן-יצחק הצליח לחדש את המישחק רק תודות ל-התערבותם של עסקני הפועל תל-אביב,

שחקני „מכבי“ ת"א בהתקפה על שער „שימשון“ האם זה פנדל?

קולנוע

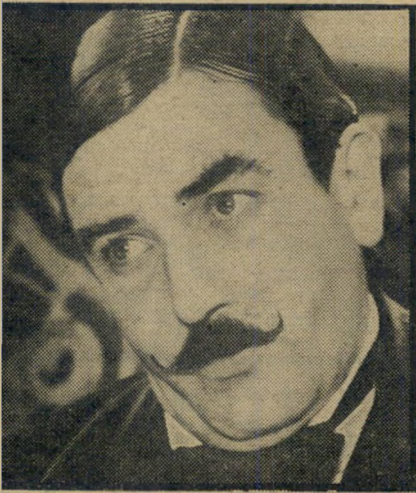
סרטים

התאים האפורים שיצילו

את התעשייה הבריטית

היום, כשהעולם שוב במשבר, ואת ה' בתים כבר אי-אפשר להסיק בגלל מחיר הנפט, לשערך המטבע יורד והאבטלה עולה, הקולנוע שב להיות המיפלט היחיד מן המציאות. סוחריהסרטים, שעיקר מלאכתם היה, מאז ומתמיד, לנחש מה רוצה ההמון ולספק לו זאת ברגע הנכון, חשו כנראה בכך, אם באינטואיציה או בהיגיון. מכל מקום, סידרה של סרטים ענקייםמימים משופעים בכוכבים וביוקרה מצפים לעלות על הבד, כל אחד בתורו, בעתיד הקרוב.

נושא הדגל הוא תוצר-מופת אנגלי ש' הספיק, בשבועות האחרונים, לסחוט ממבקר רייהקולנוע בכל העולם גל של שבחים, שבהם מורגשת היטב הנוסטאלגיה לסרטים של ממתיקים-מלאכותיים וערפל מתור

אלברט פיני בתפקיד פוארז מיבא צרפתי בעזרת האישה

צרת-האולפן. יש להניח כי כאשר יוצג הסרט בישראל, בעוד כשבועיים, יקצור תגובות דומות.

המדובר ברצח באוריינט אקספרס, מר צרייהוקרה של אנגליה, שעלה יותר מכל סרט בריטי אחר בשנים האחרונות (יותר מ-4.5 מיליון דולר) הניווה את ההימור הגדול ביותר של התעשייה הבריטית הד גוססת; הרווחים שהובטחו לו כבר, עשור יים להיות זריקתהעידוד החיונית והמ לבבת ביותר שקיבלה תעשייה זו מזה זמן רב.

נט כהן, המנהל היהודי של אי.אמ.איי., העומד מאחרי שיגעון זה (כך, לפחות, התייחסו בהתחלה לרעיון), ראוי בהחלט להימנות עם שורת המפיקים הממולחים שהיו, מאז ומעולם, עמודהשדרה של עור' לם הקולנוע. השיטה שבה בחר בנושא, בבמאי, בשחקנים ובכל הצוות הטכני, והי תקציב שהעמיד לרשות ההפקה, הם דוגי מה לתיאוריה הגורסת כי מי שאינו משי קיע כסף, אינו יכול לצפות לרווחים, ושי הדבר החשוב ביותר בסרט יקר הוא שהי צופים יבחינו בכל דולר שהושקע בו.

הרכבת מתקרבת. קודם כל, הנר שא. אגאתה כריסטי היא הסופרת השנייה בפופולאריותה בבריטניה, בכל הזמנים (הראשון הוא וויליאם שייקספיר). ספריה הוכיחו, במיכרותיהם, שהם פועלים באור' תה יעילות עצמה על אנשים בני כל הגיי לים, מכל הגזעים ומכל הדתות. מכל כך ביה, כך סוברים מומחים רבים לסיפורת בלשית, ה'רצח באוריינט אקספרס' נח שב כאחת העלילות המושלמות והמשוכלל-לות ביותר.

הסיפור, שאווירתו מבוססת על זכרונר-תיה של הסופרת עצמה, שהירבתה לנסוע עם בעלה הארכיאולוג למיורחיהתיכון, בי רכבות-ספאר המורכבות מקרונות-שינה ומ מיסעדות מעולות, נסוב על רצח של אמר' ריקאי מיסיתורי וחקירת שנים-עשר החשור דים במעשה. את החקירה מנהל, כמוכן, הרקול פוארז, הבלש הפרטי המפורסם ביותר אחרי שלוק הולמס. יציר דימונה של הגברת כריסטי וגייבור מרבית ספריה.

במדינה

מישפט

אי-אפשר להסגיר

הסכסכהסגרה אינו חוקי וחולייהרוח סובלים

כאשר הגיש סגן-פרקליט-המדינה, עלי נתן, את בקשתו לבית-המישפט המחוזי בתל-אביב, לא ידע איזו מהפכה תיגרם. שבוע לאחר הגשת הבקשה נאלץ סגן-פרקליט המדינה לבטל את הבקשה.

שכן פרקליטיו של המבוקש, פרקליט המדינה לשעבר ארווין שימרון ואבנר מנוסביץ, גילו כי הסכסכהסגרה בין יש' ראל לדרום-אפריקה סותר את חוקי-ההסגרה בישראל.

בית-המישפט העליון קיבל את טענור-תיהם, וכיום לא קיים עוד הסכסכהסגרה בין שתי המדינות.

העברייני הפך מנהל. בית-החולים לחולי-נפש תל-אסא, שברמת-גן, נוהל ר-נשלט שנים רבות על-ידי מישפחת יפה. צביה יפה נישאה לרופא-הנפש ד"ר זאב רפאלי, שניהל את תל-אסא שנים רבות. לפני כמה שנים נישאה אחותה של צביה, רחל, לסלווין אושרי, עברייני-נמלט מ' דרום-אפריקה. תוך שנה-שנתיים הפך אושרי מנהל המוסד. (העולם הזה 1904).

אושרי, המבוקש על-ידי מישרת דרום-אפריקה על שורה ארוכה של עבירות גניבה ומרמה, היה עורך-דין בעיר דרר באן, והואשם שם בגניבת כספים שנתנו לו לקוחות בנאמנות. נוסף לכך הואשם בנאטאל בהשגת כספים במירמה, על-ידי הוצאת צ'קים כוזבים. בחודש ספטמבר 1973 הוצא גנרו צירמעצר בדרבאן, אך הוא היה כבר בישראל.

כאשר הוגשה לבית-המישפט המחוזי בתל-אביב הבקשה להסגרתו, טען אושרי, כי למעשה, הסכסכהסגרה שנחתם ב-1961 בין ישראל לדרום-אפריקה אינו חוקי.

הסכסכהסגרה. חוקי-הסגרה קור בע, כי הסכסכהסגרה ימנע את העברת המוסגר למדינה שלישית. מן המדינה ש' אליה מסגרים את העברייני. כן דורש חוקי-ההסגרה, כי בהסכם יאמר במפורש שניתן להעמיד את המוסגר לדין רק על העביר-רות שעליהן ביקשו את הסגרתו. והנה, התברר כי בהסכסכהסגרה הקיים

מועמדיהסגרה אושרי פירצה לגנב

בין ישראל לדרום-אפריקה לא נאמרו דבר' רים אלה, ולכן קבע בית-המישפט העליון כי להסכם זה אין תוקף.

מבחינת מעשית עתידים אושרי, ועימו עוד 30 עבריינים אחרים הממתינים להסגרה, לנשום לרווחה. עד שיתוקן ההסכם, הם יוכלו להישאר בישראל.

אולם פרשה זו מעניינת מבחינה נוספת. אושרי הוא עברייני נמלט, לכל הדעות. אך אדם זה מנהל בישראל, כיום, מוסד סגור לחולי-נפש. בתל-אסא יש 40 מיטות, ועבור אישפוז בבית-חולים זה משלמים כ-200 לירות ליום. מצוקת-האישפוז תקי יימת כיום במדינה גורמת, שגם בית-חולים זה יהיה מלא כל העת. מישפחור-תיהם של החולים מוכנות לכל מחיר. מישרדהבריאות יודע זאת שהעברייני-הנמלט מנהל את בית-החולים הזה, אך בכלזאת אינו מונע את הדבר.

דלולה
הבושם הנפלא-
לאשה המפתה

Tanja
כה וכו'

הקנייה הטובה ביותר 1974

לציבור הנוסעים ברכבת

החל מיום ה' 5.12.1974 יכנס לתוקפו תעריפון חדש לשרות הנוסעים ברכבת.

פרטים מלאים אפשר לקבל בכל תחנות הרכבת. להלן דמי הנסיעה החדשים בקווי רכבות הנוסעים העיקריים:

הלוך וחזור	בכוון אחד	בכוון אחד	בכוון אחד
12.60 ל"י	6.90 ל"י	בקו ירושלים/תל-אביב	בקו ירושלים/חיפה
24.30 ל"י	13.30 ל"י	בקו תל-אביב/חיפה	בקו תל-אביב/באר-שבע
17.- ל"י	9.- ל"י	בקו תל-אביב/דימונה	בקו חיפה/באר-שבע
19.- ל"י	8.70 ל"י	בקו חיפה/דימונה	בקו חיפה/נהריה
16.30 ל"י	10.40 ל"י	ילדים מגיל 4 — חופשיים.	ילדים עד גיל 10 — חצי מחיר.
	16.40 ל"י	סטודנטים — 3/4 מחיר.	חיללים כמדים נוסעים חינם.
	18.- ל"י	תוספת למקום שמור: —	
	3.- ל"י	בקו ירושלים/תל-אביב	בקו ירושלים/חיפה
		בקו תל-אביב/חיפה	בקו תל-אביב/באר-שבע
		דמי חנייה למכונית — ליממה או חלק ממנה	בקו תל-אביב
		בבית-אביב	בחיפה
		1.60 ל"י	2.70 ל"י
		לנכה: בתל-אביב — 35 אג', בחיפה — 50 אג'	מינוי חודשי: בתל-אביב — 39 ל"י, בחיפה — 65 ל"י
		כרטיסיות (11 נסיעות):	בקו חיפה—עכו 21 ל"י בקו תל-אביב—לוד או רמלה 22 ל"י
		על כרטיסים שנרכשו לפני מועד ההעלאה יש להוסיף את ההפרשים אצל מבקר הכרטיסים בתוך הרכבת.	בברכת דרך צלחה

הנהלת רכבת ישראל

אגאתה כריסטי מוד המלכה אליזבת • ראשונה מאז שייקספיר

אינגריד ברגמן וזרון באקאל ב"אורינט אקספרס" שוב ממתיקים מלאכותיים

החיונית, התוססת, של מי שהיה תום ג'ונס. פיני, הנחשב כאחד מגדולי השחקנים של אנגליה היום, בילה מדריבוקר שעתים בי חדר-האיפור, עד שמשחו את שערותיו בצבע השחור המתאים, הדביקו את שפמו החד המשוח היטב בשעווה, דחסו כרים מתחת לגופייתו ובתוך מכנסיו (כדי להריח חיבו להסתיר את גובהו הטבעי), וניפחו את ליסתותיו כדי שהראש יקבל את הצורה הנכונה.

מדי-ערב, נאלץ לעבור את התהליך ה"הפוך, קודם שרץ להופיע על הבמה, בי גירסה קצת יותר מבוגרת של עצמו. בי שנה נה.

אשתו, אנוק אמה, אומר פיני, "טו" אין כמוני כל סיכויי שיהיה יודה עם הדמויות בסרט. הצופה מוזמן רק לצפות במעין "חיילי-לה של אליים" וכשהחיים הללו מוצגים בליטוש כמו ברצח באורינט אקספרס, כשכל צילום (הצלם הוא ג'פרי אנסורת, האחראי לקאברט ולאודיטיאה בחלל) מזכיר את קיסמו של העולם הבלתי-תמיציאותי שעל הבד, וכל דמות כמו נתלשה מאלבום של מעריצי-הוותר, אין פלא שהכל מדברים על נוסטאלגיה, על סרטים שהיו ואינם, ועל ימים שהיו ואינם. ואם קר בבית, אפשר להתחמם לאור הזיכרונות בקולנוע.

תדרוך

תל-אביב

*** אהבה אחריהצהרים (פריז, צרפת) — ניתוח מרתק של הבורר גנות הצרפתית, עשוי באמצעים קולנועיים מופתיים בפשטותם. חובה לכל מי שמתעניין בקולנוע תרבותי, שהבמאי אריק רומר הוא אחד מנציגיו הבולטים. *** פרשת סטאוויסקי (1993, צרפת) — השערורייה הכלכלית שיועצה את צרפת בשנות השלושים, כתוצאה בלתי-נמנעת של הקאפיטליזם. שיתור מב-ריק של התקופה, בימוי ועריכה כיאה לבמאי אן רנה. עם בלמונדו בתפקיד הנוכל סטאוויסקי.

ירושלים

*** ישנני (ארנון, ארצות-הברית) — וודי אלן משקיף בפסימיות אל עתיד טוטאליטרי, מנוון וסטרילי, בקומדיה עתי-דנית שבסופה מסתבר כי המין והמות לא ימצאו להם פיתרון גם בעוד 200 שנה.

חיפה

*** הנפיקה בעור החמור (חן, צרפת) — אגדה ציבעונית מבווימת בתן ובעידון רב על ידי ז'אן דמי, עם מוסיקה של מישל לגראן. קתרין דנב ודלי פין סיריג בתפקידים הראשיים.

לכל אורכו, בתפקידים שכל אחד הוא בעל מישקל בסני עצמו. כמה מן הסקיצות שהם מציירים על הבד הן בפרוש מרנינות: אינגריד ברגמן כאומנת שוודית נחבאת אל הכלים, ריי צ'ארד וידמארק כאמריקאי עתיר-נכסים בעל עבר ועתיד מפוקפקים, ג'ון גילגוד, כשרת (באטלר) הבריטי המושלם, היכול ללמד אפילו את המלכה איך לדבר אנגלית. כמה הופעות אחרות פשוט מחממות את הלב. לורן באקאל, נערת המבט, בת זוגו של בוגארט בחיים ועל הבד, שבאה לסרט אחרי סידרה של הצלחות-במה מסחררות והוכיחה עד כמה חזקה אישית תה לפני המצלמה. גם בגיל 50 — או שון קוגרי, כהיפוך המוחלט של בונד, כשהוא מחופש לקולנוע סקסוי שמרני, ובעל מיושן מאהב-בסתר ואביר-הליכות. **כריות במכנסים**, מעל לכל בולטת, כמובן, דמותו של אלברט פיני, במידה קטן-הקומה, עבה-הכרס, בעל ראש דמוי ביצה ושערות המודבקות לקרקפתו בקפי דנות רבה. קשה להכיר כאן את דמותו

ואכן, "יש אמת בסיפרי אגאתה כריסטי, אבל לא ריאליזם. יש כאן מעין אגדה משנות השלושים, ניסיתי אפילו לשחזר את צורת עשיית הסרטים של אותה תקופה", אומר סידני לומט, ילד-הפלא של התיאטרון האדישי, שהיה לבמאי-טלוויזיה פורה (למעלה מ-300 מחזות שודרו בבימוי, בשידור חי) ומאז 12 המושבעים נחשב כאחד היוצרים המגוונים, התרופים וה"מפיינים" של הקולנוע האנגלי. **הופעות מרנינות**, רצח באורינט אקספרס הוא, אפילו לגביו, ניסיון יוצא-דופן. לעומת מיתחו הניצחית לריאליזם, הוא מפליג כאן, כדבריו, לעולם האגדה. שלא כמו בסרטי הקודמים, הוא זוכה כאן לצוות השחקנים הבינלאומי הגדול והוזהר ביותר שהועמד לרשות במאי מזה שנים רבות מאד, אלברט פיני, לורן באקאל, מרטין בלום, אינגריד ברגמן, ז'אקלין ביסט, ז'אן-פייר קאסל, שון קורני, ג'ון גילגוד, ונדי הילר, אנתוני פרי קינס, ואסתר רדגרייב, רחל רוברטס, ריי צ'ארד וידמארק ומייקל יורק אינם חולי-פנים בסרט בהופעות-אורח, אלא נוכחים

כל זה מתרחש עוד בשנות השלושים, כשנוסעה ברכבת מלונדון לאיסטנבול היי תה הרפתקה בת שלושה ימים, אפופת מיסתורין וזוהר (מי שקרא את מסעותי עם דודתי של גראהם גרין יכול, אולי, להבין את הנוסטאלגיה למסוד זה). **הברכה לקרונות-שינה**, כלומר, בחיי רת המקום לבדה מעבירה את הצופה ל"ארץ הנדמה-לי", התפאורן טוני וואלטון (בעלה-לשעבר של ג'ולי אנדריון) חקר את כל הדגמים של "החברה הבינלאומית לקרונות-שינה" אותה רשות שפיקחה על רכבת זו במסעה על-פני כל מדינות אירופה, והתרפק על זיכרונות של מפות-מלמלה, סכו"ם מוכסף ושאר תשמישי-המדה שהיו נחלתם של העשירים-באמת, אלה שהירשו לעצמם מסעות במסגרת כונו מלאכתו. כפי שדוהש תפקידו של תפ-אורן בסוג כזה של סרטים, לא היתה דווקא לשחזר במדויק מה שהיה, אלא להלביש את הזיכרון בהילה, להנאת הצור פים המבקשים לראות על המסך דברים שאינם רואים בבית, אחרת, בשביל מה ללכת לקולנוע?

סיימון ווארד בתפקיד וינסטון צ'רצ'יל

ייסורי

צ'רצ'יל הצעיר

רוחו של אריה (דקל, תל-אביב, אנגליה) — סרט זה, המבוי-סס על החלק הראשון באוטו-ביוגרפיה של וינסטון צ'רצ'יל, מהווה תופעה מוזרה למדי. מצד אחד, אין ספק שבהשוואה לרמה הממוצעת של הסרטים ההיסטוריים, הוא מצטיין בפיקחות ובחריפות שאין תם יש, כנראה, לזקוף לזכות נסיונו הקולנועי הממושך של המפיק-סרטיטאי קארל פורמן, ולזכות בימוי עירני של השחקן-שהפך-במאי ריצ'ארד אטנבורו.

תוך כדי שיחזור נעוריו של המדינאי המפורסם, מצ' ליחים השניים להעלות מן האוב אווירה אופיינית לתחילת המאה, לשלוח חיצי סאטירה אל המימשל הבריטי ואל הצביעות המיפלגתיות, להרעיף ניתוח של חינוך בריטי קפדני נוסח הימים ההם, ולציייר את החלק הפחות סימני פטי, היותר שאפתני ורודף התהילה, שבדמותו של וינסטון הצעיר. שיחזור כמה מעמדי-קרב בהודו ובדרום-אפריקה עשוי במיקצועיות ובהומור, ובסך הכל ראוי להתפעל מעצב העובדה שפורמן ואטנבורו אינם שוקעים בהרצה העיוורת, המתקתקה והמסנוורת, המאפיינת את רוב הביוגרפיות של אנשים מפורסמים.

מצד שני נרתע הסרט, בצורה משונה, מלהראות דווקא את מרכיבי גדולתו של צ'רצ'יל. את השתתפותו במילחמת הבורים מראים בפרוטרוט, את תגובותיו מעוררות-השערה, הקשורות דווקא למילחמה זו, מעלימים מן העין. את האמביציה שלו להוכיח שלמרות חוסר-האמון של אביו הוא מסוגל להצליח, מבליט הסרט בתרחבה. את ניצני הגדולה שאיחדו את בריטניה כולה מאחוריו במילחמת העולם השנייה, אי-אפשר לראות כאן. ואם להוסיף לכך את קולו של המספר (סיימון ווארד, המגלם גם את התפקיד הראשי) הנשמע יותר כחיקוי פארוזי לקולו של

אם אתה צעיר

ורוצה

לחסוך

בוא לעבוד בנתל אילת

לנמל אילת דרושים עובדים עד גיל 35. אחרי שירות צבאי ובעלי כושר גופני טוב למקצוע הסווארות.

בעבודה זו חוכל להגיע למשכורת ממוצעת של 1,500 ל"י נמו לחודש. ישנה אפשרות להכנסה נוספת על ידי עבודה בשעות נוספות.

מגורים וארוחות יינתנו לך בבית הנמל (מלון) במחיר מינימלי כך שתוכל לחסוך את מרבית משכורתך. לבעלי משפחות חינוך עזרה בריוור לאחר תקופת נסיון.

כמו כן דרושים מחסנאים בעלי ידיעה בעברית ובחשבון.

המעוניינים לעבוד בנמל אילת יפנו בכל יום שישי בין השעות 9.00 - 12.00 למשרד הראשי - רשות הנמלים בית מעיא, דרך פתח תקוה 74 תל אביב, קומה 11. חדר 1121. נא להביא תעודת זהות ופנקס מילואים. ניתן גם לפנות בכתיב למדור כתיב למען אילת - ת.ד. 37. אילת.

לשכת הברסום הממשלתית

המירון לאל-עריש
(המשך מעמוד 11)
של נחיות מיבצעת וללא קרב שיהיה — וגם ייראה — קרב איתנים, היה למיצרים בבחינת דבר שאין להעלותו על הדעת. ניתן גם להניח, כי המיצרים היו ערים לאפשרות שאם ישראל תרצה להנחית מכה מוגבלת, יעדה הטבעי ביותר יהיה כיבוש איזור הרצועה והפיתחה (אומנם זו היתה האופציה שנראתה סבירה ביותר גם לישראל, אילו החליטה או להסתפק ביעד מוגבל בלבד).

מפני מיבצעה הטופוגרפי ותנאי התה הגיאוגרפית-המדיונית, הייבכה פיתחת רפיח — אם רצו להגן עליה — כוח ניכר ומערבים נרחבים. לא היה זה אחד מאותם איזורים ש"כ" בהם "יכול גודל אחד לעצור דיוויזיה". לכן, אפילו העריכו שבין רפיח לאד-עריש יאיים עליהם מא"מ מין מישני ביבד, ראו המיצרים עצמם נאלצים להשקיע במקום כוחות ניכרים.

הכוח המצרי העיקרי בגירה הצפונית היה דיוויזיית חי"ר מס' 7 המיצרית, עם שלוש חטיבות ועוד חטיבה פלסטינית ברפיח וחטיבה חמישית, של "מישמר לאור מ"מ" מקומי, באל-עריש — אל אלו נוסף פה חטיבה שישית פלסטינית, שהגנה על חייונס, ודרכה החליט טל להחדיר את שבט. עוצבות חי"ר מיצריות אלו נס"ד תיעו בכ"ר 90 טנקים מסוגים שונים ובכ"ר 150 קניארטילריה (תותחים כבדים, ביינוניים ומרגמות כבדות), בתוספת כמ"ר יות גדולות של תותחים ב"ט ומרגמות בינוניות, שהיו נשק אורגני ביחידות ה"חי"ר. מפקדת הדיוויזיה נמצאה בשייח"ז וזאיד, ושם נמצא גם המערך הלוגיסטי שלה.

בשבתנו את משמעותה הממשית של עוצ"מ מיצרית זו, עלינו לערוך בה פחות — ואחר-כך, ייסוף.

גורם-החולשה העיקרי של המצ"ר, בכך הנוגע לפריסתם, נבע מן ההכרח לפזר את הכוחות על פני מרחב גדול בשלושה מערכים נפרדים, מרוחקים זה מזה, מעבר לטווחו של סיוע ישיר הדדי.

המערך הראשון שבו עתידה היתה להתקל אוגדת טל היה זה שהגן על הרצועה עצמה ואשר דרך מיתחמו הדרומי, זה של ח"ר יונס, נועדה להגיע אל רפיח. מיתחם זה הוחזק על-ידי 2 גדודים פלסטינים, גדוד ארטילריה וכמה טנקים שרמן מן המודל העתיק ביותר.

לאחר "מנה ראשונה" זו עמדה אוגדת טל לפנות ולטפל במערך המיצרי העיקרי, שבו רוכזו כשני שלישי הכוח המיצרי שבגז"ר רה ואשר מרכזו נמצא ב"צומת רפיח" — יעדן של חטיבת הפלמ"ח הראל במיבצע חורב שבשלהי מלחמת-העצמאות ושל אוגדת לסקוב, בקדש. מערך רפיח הורכב מארבעה מיתחמים נפרדים. הצפוני ביותר נמצא סביב לעירייה רפיח עצמה, וכלל חטי"ב פלסטינית עם תיגבור של "קומנדו" מיצרי ושל גדוד תותחים, אבל, שלא כחייונס, נמצא מיתחם זה בתוך "קש" תות" הטוח היעיל של חלק מן הארטי לריה הרבה, אשר נמצאה סמוך ל"צומת" ודרומה ממנה.

שוקים את מיתחם רפיח ועד 15 ק"מ דרומה לו, השתרעו מיתחמי שתי חטי"ב בותיהח"ר של דיוויזיה 7. האחד עיקרו מצפון ל"צומת" (ובו חטיבה 16 עם גדודי-הטנקים של הדיוויזיה יחד עם 18 טנקים טי"י 34) שמוקמו באיזור "הצומת" עצמו). מדרום נקבע מיתחמה של חטיבה 11, אשר שני גדודי-הרגלים שלה התחפרו לאור רך הכביש הישן (וההרוס) לניצנה. 21 הי טנקים של גדוד הטנקין 3 של חטיבה זו חולקו לשני כוחות, שנפרסו בעורף גדודי-החי"ר.

שמונה ק"מ ממערב לצומת רפיח, סמוך לקיבוץ קטן של מיכנים הקרוי כפר-ישן, ערכה דיוויזיה 7 17 טנקים טי"י 34 נוספים ב"מיגנן ג"ט", כמיצות הדוקטרינה הסובייטית. מאחרי מיתחמי חטיבות 16 ו-11 ובי"ב לבין ה"מיגנן", נערכו ארבעה גדודי ארטילריה ועוד יחידת מרגמות כבדות — כ-90 קנים בסך-הכל.

כ-20 ק"מ ממערב לשייח'זואיד החל המערך השלישי, שמרכזו אל-עריש. המיתחם המזרחי — והחזק — ביותר בו נמצא ב"מעבר הגיראדי הארוך והצר. מיי"ד אחריו, סמוך למבואות אל-עריש, מצוי "מיצר" דיונות נוסף, הקרוי אריסה. "נקניק" ה"גיראדי" — אריסה, שאורכו כ-11 ק"מ, היה מאורגן במיתחם חטיבתי בן 3 גדודי דיירגלים, גדודי-תותחים ו-20 טנקים (כולם בני-כלאיים עלובים ביותר של צריח אמחט

מערכת בטיחות אוטומטית פותחה ע"י פולקסווגן

חגורת הבטיחות מתוחה אלכסונית מעל למושב הקדמי. קציה האחד מחובר לכסא הנהג בעזרת מיתקן התכונות אינרטי וקציה השני מחובר לעמוד הדלת. החגורה אינה מפריעה כמובן לכניסה וליציאה מן הרכב, כי היא מתחזת אוטומטית ומוסתת הצידה עם פתיחת הדלת וחוזרת למקומה על חזה הנהג עם סגירת הדלת.

בתנאים רגילים יכול הנהג לנוע על מקומו ללא כל הפרעה, רק במיקרה של עצירה פתאומית או חבטה חזקה תמנע החגורה את הנהג מליפול קדימה. ניתוק החגורה במצב חירום, כאשר יש צורך להוציא את הנהג נעשה כחגורה רגילה ע"י התרת אבזם חרום.

האפשרות שתוטל חובת חגירת חגורת בטיחות על כל נהג הביאה את חב' "פולקסווגן" לפיתוח וייצור דגם חדש של מערכת בטיחות לנהג המורכבת מבלם בירכיים ומחגורה השונה מן החגורה הרגילה בכך שהיא אינה נתונה לשליטתו של הנהג, כי אם מתלבשת עליו באופן אוטומטי בכל פעם שהוא מתיישב בכסאו. החגורה גם פותרת בעיה פסיכ"ל, לגיית של ההתנגדות התת-הכרתית שיש לנהג מפני נהיגה במצב בו הוא "קשור" לחגורה הקונביציונלית. המערכת של "פולקסווגן" כוללת חגורת כתף (מס' 1 בתמונה) ואזור סופג זעזועים המורכבת במכונית מול ברכי הנהג ומונע ממנו להתחלק מתחת לחגורה בעת התנגשות (מס' 2).

בשעת המיבצע: טליק עם גביש וברלב

„מיפקדת החנית המיוחסת“ המיצרית. לצורך זה מן ההכרח היה לו, שאוגדת כל לא רק תחשב במהי רות את כל דיוויזיה 7 המיצרית על כל מערכיה, אלא שגם תגיע מתה, למרחבים שבין ג'בדיליכני ובורחסנה, שאדיהם נחזתה ורי מת שיריון מצרי ושם תוכנן „ש. ב.ש.“ רבתי, של כל שדוש אוגדות הפיקוד, תחת שליטתו של אדוף הי פיקוד שייקה גביש.

עצם הגעתו המהירה של האוגדות לשם היתה ממוטטת. בעודו באיבו, כל ניסיון מיצרי לייצב את „הקו השני“. הנחלת תבר סה ניצחת לשיריון המיצרי במרחב ההוא או המשך מידי של התנועה ממנו אל הר תעלה, היו מחסלים על הסף כל סיכויי הערכות משמעותיות ב„קו השלישי“. עורפי (הוא הידוע כיום כ„קו המיצרים“ מילה — גידי — גספה — נחלים).

הני מהר, הכי הרבה

המציאות בשרה הקרב מתמצית, כידוע, ביישום עקרון „ריכוז הכוח“. בקרב ניד כוח הדבר בפרובלמטיקה הדי אופיינית, של היחס הנכון בין המהירות לבין העוצמה. היטיב להגדיר זאת גנרלי פרשים אמריקאי, נתן בדפורד פורסט, אשר במילחמת האזרחים ביצע כמה פשי מוצלחות ביותר ובשל כך נחשב כי אחד ממציבי ה„בליק“ המובהקים והמער לים בהיסטוריה: „להיות שם, הכי מהר, עם הכי הרבה“. סמוך זה, באנגליה העיר לגת של פורסט — האיש היה אנאלפבית למחצה — מופיע בכל ספר צבאי שנושא תורת מילחמת התנועה.

בכל הנוגע לאליעריש ועד לכיבושה העדיף טל, בידועין, את „הכל מהר“ על „עם הכי הרבה“. למירב הצער, נמצאו כאלה שפירשו מעשה זה — אשר במצוי את עלה יפה מאוד וסיכוינו לא התממשו — כאילו „שוב“ עלה בידי צה"ל „להר כוח“ את אייכותנותן של התפיסות המקור בלות בעולם הצבאי.

זוהי, כמוכח, איוולת מוחלטת: היתה כאן הפרה ברורה של כל נכון ותופס, אלא שהנסיונות הקוני קרפיות המיוחסות הצדיקו ברוג זה ואף חיובוהו, וגם, כפי שעוד נראה, נמצאו למד עות בטהונות אחרים, שנכדנו בתוכנית הכלפרי קודית ושעוניהם רשאי היה להפי תמך. מי שאין לו סיבה מיוחדת וגם בטהונות דומים, אוי לו וגניי סותיו אם ילמד את לקח „המיוון דאיעריש“ בנות שהוא ויישם או תו באורה מיכניסטי.

ראלי אחר, ראה עצמו מתמודד עם גר גיריו הניגרים בקצב לא פחות מאשר עם האויב ולכן לא התיר לעצמו אותה מידה של השתנות ופיתוח הדרגתי של הקרב, כפי שלעיתים הכתיב, בנטיבותיו, הסדר הצבאי הנכון, הטוב למילחמה „נורמלית“. זהו זה, כתופעת קבע המולצת את מפקדו צה"ל החשוב על השי גת הכרעה טוטאלית כמונחים של שעות ולכן היותר של ימים בו דרים, הינו אחד מייחודיהן החשוד בים — והמפריעים — ביותר של מילחמותינו. „החיפזון — מן השי טן“ ובתחום הצבאי המיבצעי אוי לי יותר מאשר בכל תחום אחר.

בהמשך לא נחסוך ביקורתנו מגילוייו היותר קיצוניים, אך ודאי שכל מפקד יש ראלי מועד, הכרחית, ללקות בכך וקודם שנקרא לחיסול התופעה, צריך שנבחן הי טב אם, במצבו המיוחד, לא יהיו ניזקי התרופה גדולים מאלה של החולי, והרי, שוב, מדוע אין לבחור את הקרב במע רכת אחת בלבד של אמות-מידה.

בחשבון סופי, אין בשום פנים לומר כי הישגיה של אוגדת 7, שהיו כפועל מרשימים ביותר לפי כל קנה-מידה שהוא, יש דראותם כמוגשים על טם מראש. לשם כך נדרשה לחימה קשה ועיקשת, א שר בכמה מקטעים לא נפלה, לגבי משתתפיה, מן הקרבות הקשים של יום הכיפורים. ראוייה עובדה זו להיזכר, היטב, מפני שדומני כי בתודעה הציבורית מצטיירת עתה מילחמת ששת-הימים כפיקוק.

למוע קו שני

תוכניתו של טל הושפעה, כאמור, מהעדר ידיעות מלאות ומדויקות בר דבר עוצמת האויב, ובמיוחד בנוגע לי פרי מיתחמיו. מיקום אמצעי הנ"ט שלו ושדות-המוקשים, של אומנם ידע כי „כוח שאולי“ ירד דרומה, אך מצב העתודות של דיוויזיה 7 לא היה ברור, ובעיקר יכולתה והיערכותה להנחית מכת-נגד מ איור שייח'זואייד אל כיוון מיתחמי חטי בות 16 ו-11 המיצריות; או מאליעריש, ררך הגיראדי, כלפי שייח'זואייד וצומת רפיה. מכת-נגד זו אפשר היה שתיעשה על-ידי כוחות של דיוויזיה 7, אך אפשר היה גם שמיד לתחילת ההתקפה ברפיה ישלחו המיצרים היגבורת מליון ג'בל-ליבני ואולי אף מן התעלה. בתוך כמה שעות היתה תיגבוי רת זו מגיעה לאליעריש. ממונה, לי אחר ומרמה היתה נעה אז קדימה,

13. המורכב על-גבי חובת שרמן. למעשה מוטב לראותם כולם כחותים סטטיים גרידא. כי מוקמו בתוך עמדות — חלקם נגררו לתוך — ולא משו מהן עוד). „בירת סיני“ עצמה הוחזקה על-ידי חטי בה מקומית של „מישמר לאומי“, שהסי תיעה בכמה מאותם „טנקי-כלאיים“. מי דרום לאליעריש, סמוך לצומת ההיוני של ביי-לחן, נמצא מיתחם נוסף, ובו גדודי ח"ר וגדודי-תותחנים.

שטן החול הפוליטי

היערכות זו איפשרה לאוגדת טל להכות את שלושת המערכים בניעו רה, בזה אחר זה, בלא שמן האחד יסייעו המיצרים לאחרים. בנוסף, מדובר בכוחות שהיו סטטיים בעיקרם. כטנקים יעילים בצד המצרי ניתן לראות רק את אלה שמדגמי טי-34 וסולו — 56 במספר — וגם הללו היו כולם סנקים מיושנים. כל הטנקים הישראלים היו חדשים מהם, ולפחות ביצועי הפוטונים והסנטוריונים היו גם טובים בהרבה.

עד כאן הפיחות שיש לערוך בעוצמה המיצרית. לפיו עשוי הקורא להתרשם, כי מפני שאוגדת טל היתה ממונעת ומשוריי-נת בשלמות וגם היוזמה נמצאה בידה, לא בידה לרכז מול כל אחד משלושת חלקי היערכות המיצרית עוצמה עדיפה במידה מכרעת כל-כך, עד שניצחונה הי מידי והקל היה מובטח בכל אחד משלבי ההתקפה. ולא היא.

כל מגן, היושב במיתחם מחופר ומבוצר מוגן במוקשים, בכמויות גדולות של נשק אוטומטי, בתור תחום נ"ט ומרגמות ונשק נגד-טני קו אישי (כל אלה לא נכדו בי מניין הארטילריה המיצרית שפורי טה קודם, אבל בחשבון סופי הם קטלניים, לגבי הגייסות התוקפים, לא פחות מן הארטילריה ובדרך כלל אף יותר), כלו יתרונות התי חיים ניכרים ביותר על התוקף. במיוחד כך בשטח שטוח וחשוף כמו פיתחת רפיה, שבה מתגדה התוקף במרחק רב וקשות עליו התנועה והגישה בהפתר.

מהיגם שהיה ברור כי ככל שלא יתמרן התוקף הישראלי ויטכסס, שומה עליו ל-השתלט בהקדם על הכביש היחיד שבגירי רה — הוא זה המוליך מרפיה לאליעריש — פן יהפכו כוחותיו הנעים בחולות מצידים לטרף קל. (זכור כי כל אותם שיכי לולים בפטון ובטנטוריון אשר, בין השאר הגדילו ביותר את כמות „שעות המנוע“ שמאפשרים מיכליהם, נעשו כולם אחרי ששת-הימים. ביוני 1967 עדיין נזקקו הטני

היגודים: אריק וטליק, עם גביש ויבה

לעבר ההתקפה הישראלית, חשי שות אלה היו מכוספים ביותר, כי פי שהארתה אחריכך המציאות.

אנו רגילים לבחון את מילחמת ששת-הימים לאור הצלחתו ההתחלתית של חילי האוויר, ואכן ודאי שהיא, יותר מכל מעשה אחר, הכריעה את המילחמה. אך יש לזכור כי בנטיבותינו המיוחדות אין אפילו הכי רעה כזו מבטיחה ניצחון שלם וודאי, אלא אסיכון מצליחים כוחות-הקרקע לנצלה בי מהירות לשם כיבוש שטחים ולהכרעה מהירה ונחרצת של כל עוצמת-היבשה של האויב; מהיגם שאוגדת טל פתחה בהתי קפתה יחד עם חיל-האוויר, ותוצאות התי לומה האווירית עדיין לא היו ידועות לה ובודאי שלא השפיעו — לא עליה ולא על האויב. יתרה מזאת, בתיכוננוי אסור היה על טל להסתמך על הצלחה טוטאלית ומקדמת כל-כך באוויר, אלא להיכון ל-מלא את משימתו גם במקרה שחיל-האוויר ייכשל או שהצלחת מהלומתו לא

קים הללו לתידלוקים תכופים, בתכסיות כפולה, או יותר, מאשר כיום). יעילותם היחסית של כלי-הנשק השונים עודה מאוד בהיותם ערוי בים לירות מעמדות זכוכיות מראש אל מטרות וכיוונים צפויים מראש. 12 תותחים איננו מיספר מרשים במיוחד, אך כאשר כל אלה ממונחים על הדרך היחידה והיחיי רחוקת שעדיה חייב לנוע כל כוח תוקף יש כיכותם, בתנאים מסויי מים, לעכב, לשכש או אף לבזום כוחות גדולים.

כך גם הטנקים הרוסים המיושנים, אשר בהיותם ממוקמים מארב בעורף המית חמים המצריים, עמד להם לא אחת יתרון מכת-התפתעה, שבכמה מקרים היה יותר משקל ליתרונם הטכני של הטנקים הישראליים אשר נקלעו למלכודת. על כל אלה יש להוסיף את העקת שעון החול המדיני אשר טל, ככל מפקד יש

תהיה שלמה כל-כך. נקודה זו תפוע להבין את הדי גשת הגורם המוראלי של טל, שי היתה יוצאת-דופן אז. כל המפקדים האחרים תקפו אחריו. לכן הם ידעו כבר מה אירע כאוויר ומה קרה ברפיה, כבר לא נצטרכו לדי אור יתר על המידה למוראל גייסו תיהם, וכזואי שלא היה עליהם לחרור כליכך לגבי סיכויי הצלחי תם, או מהשפעות אי-הצלחתם על מוראל צה"ל בכלדו.

לחץ הזמן המדיני היה „מכר ותיק“ של טל עוד הרבה קודם למילחמה. במאמרים קודמים בסידרה ראינו כי הוא טען לביי קים שהיו מדיניים בעיקרם, מפני של דעתו צריכה היתה ישראל להתכונן לכך שכל מיבצע צבאי שלה עלול להיות מופ-סק ממש מייד לתחילתו. לכן על צה"ל לדאוג לכך שגם במצב זה יספיק בכלי ואת לכבוש שטחים בעלי משמעות מדי גית. כאלה ראה טל ברצועה ובאליעריש. תחושת דחיפות זו היא אחד ההסברים לא רק ל„דחיפה קדימה“ שאיפיינה את הקרב כולו, אלא גם לשאיפתו של טל להגיע לאליעריש במהירות האפשרית. מו-בן שהיה לכך מחיר, בעיקר במשמעות של גודל הסיכונים שנלקחו.

אבל אפילו אילמלא צילה המאיים של התערבות המעצמות, היה על טל להאיץ בכל כוח את גייסותיו, וזאת מסיבות מיבציות מובהקות. כיוון שהמיצרים יתכננו הגנת סיני באמצעות שדושה „קווים“, שתפשו את כל עומק הציההים, אבל רק „הקו הראשון“ היה תפוס במזואו, הדי השמדת צבאם יכדה להתבצע במדואה רק כאשר יתיי צב צה"ל על התעדה, או סמוך לה, יקדים את המיצרים הנסוגים מי קודמת סיני בהגיעו שמה, וימנע את תפיסת שני הקווים העורפיים ככוחות גדולים. לצורך זה הכרח היה לבצע את החרירה עמוק ככל הניתן, תוך זמן קצר ככל האפשר, מתחילת המילחמה.

כלומר: גם אילו עמד לרשותו של צה"ל כל הזמן שבעולם, בכל-זאת חייב היה לעשות ככל יכולתו שקצב להחימה והי התקדמות יהיו מירביים, לא פחות מב-קדש רק כך היה בכוחו להבטיח כי השפעת ההלם והשיבושים שגרמה מכ-זו הראשונה לא תתנדף קודם שגיחת את המלחמה הבאה, אלא שהמפולת הי ראשונה של האויב תגבר כדור-שגל. אריק שרון קבע כי שהות של 24 שעות מנוחה למיצרים, אחרי 24 „שעות הלם“, היתה מאפשרת להם להתנער מהשפעת ההלם הראשונה. בכך הביע את ההשקפה הרווחת — והנכונה, „פיקוד הדרום“ היה חייב, לכן, לדאוג לכך שלמן ההתחלה יקדים לפחות בצעד אופרטיבי אחד את

* „Getting there the Fastest with the Mostest“.

לכתב הטלוויזיה אורי גולדשטיין עבור כתבתו (השבוע יום ו' 13.12). על הצעיר העיוור רפי פלח. גולדשטיין הצהיר לית להביא בפני הצופים כתבה עדינה, מרגשת ולא סאכארינית למרות הפיתוי לבי

כתב גולדשטיין אור מעיוור

קולו "המסביר" של הכתב או הקריין, כי שהדובר היחיד הוא פלח עצמו. הצליח גולדשטיין לפרוש יריעה מקיפה — כשהוא מוכיח ידע רב במדיום הטלוויזיה — של ניצחון האדם על אסוננו.

מאחרי המסך

מי ישמור על החדשות

צה"ל צריך את טוראי דן שילון שישרת את המולדת באופן דחוף. שבועיים לפני שהיה צריך להיכנס לתפקידו כמנהל מחלקת החדשות של הטלוויזיה, יצא שילון למילואים למשך 40 יום תמימים, כשהוא נאלץ לדחות את כניסתו לתפקיד החדש בשלושה שבועות. המילואים של שילון הם, ללא ספק, עוד מהלומה נוספת לחולה ששמה מחר לקת תחדשות. מאז נודע על החלפתו מנהל הנוכחי של המחלקה, צבי גיל, בדרן שילון, מתנגדת המחלקה כולה על חבל דק, כאשר אייבהירות לגבי השינויים שאותם יכניס שילון הן במיבנה המחלקה, הן בתפיסה הרעיונית של הבאת והגשת החדשות והן במישור האישי, גרי

טוראי שילון טומר ישראל

המילחמה של אישפחת ברעם

מארגנת ברעם המישפחה התערבה

לפתע החלו מגיעות אליו הזמנות ל- אירועים שעורך שר העבודה ולפגישות עם עוזי ברעם, הנחשב כאיש סודו של ראש-הממשלה יצחק רבין.

שילון לא נענה להזמנות, והרמו ל- מישפחת ברעם היה ברור, למשה ברעם לא נותרה ברירה, הוא טילפן למנכ"ל רשות השידור, יצחק ליבני, מייד עם שובו של האחרון מסוור בדרום אפריקה, וביקש ממנו לבדוק את האפשרות להשאיר את בתו בחדשות. ליבני לא התחייב, אולם גם לאהר שיחת המנכ"ל עם דן שילון עדיין נחור, שה החלטתו של שילון להיפטר מ- ברעם.

אחת הדמויות המרכזיות בטלוויזיה הישראלית היתה צעירה מלאת-גוף, מרכיבה משקפיים וחומת-שיער, ד"ר ריה ברעם. תפקידה הרישמי של ברעם היה: רכזת-ההפקות של מחלקת החדשות. היא היתה אחראית על תיאום בין צוותי-הכתבים היוצאים לשידור, על הזמנת המוגזות עבור ה- צוותים, על הכנת האביוורים השור- נים — ידה היתה בכל.

אולם לדרורה היה יתרון נוסף, שאותו החשיבו מנהליה הפורשים של המחלקה, צבי גיל ואלי ניסן, אפי- לו יותר מתפקידה הרישמי: היא בתו של שר-העבודה משה ברעם ואחותו של עוזי ברעם. ואומנם, התקדמותה של דרורה ברשות היתה מטאורית. מפקידה סתמית היא הפכה פקידתו האישית של אלי ניסן, ומפקידה אישית היא הפכה אחי- ראית על האירגון. כשהיו באים אל גיל או ניסן בטענה כי צריך לארגן את ברעם או לפטרה, משום שהיא נכשלה כמעט בכל אשר נגעה, היו משיבים הללו: "אין מה לעשות — היא נשאת". אחת המשימות הראשונות שנאלצו עליו מנהלה החדש של מחלקת החדשות, דן שילון, היתה להרחיק את ברעם. הוא הודיע למנהל הטלוויזיה ארנון צוקרמן, כי לא יסכים ב- שום פנים ואופן להמשיך עבודתה, ונתן לו להבין כי זהו תנאי שיקבל עליו את התפקיד. צוקרמן הסכים, ושילון הודיע למחלקת המנגנון כי עליהם למי צוא עבור ברעם תפקיד אחר בטלוויזיה — הרחק ממחלקת-החדשות. מאותו רגע ואילך הפך שילון אי- שיות מבוקשת-אצל מישפחת ברעם.

יריב רוצה את התקציב

שר-ההסברה אהרון יריב, הממונה על רשות השידור, עומד לדרוש באחת משיבות הממשלה הקרובות לשנות את חוק רשות השידור, ולהפוך אותו גם מממנה על תקציב הרשות. כיום ניוונה רשות-השידור משני מקורות כספיים. האחד: הכספים שאותם גורבה המערכת הכלכלית של הרשות מאגרת הרדיו והטלוויזיה, והשנייה: תקציב המגיע ישירות מהחשב הכללי במשרד- האוצר. יריב טוען כי אינו יכול להיות אחראי על הרשות בפני הממשלה והכנסת מבלי להיות שותף גם לנושא הכסף, ודורש להעביר למישרדו את שתי המערכות התקציביות של הרשות.

לא רוצים את בגין

מפיק מוקד אלי ניסן החליט להגיש, ערב פרישתו מהפקת תוכנית זו, מהדורת מוקד שבה יופיעו אישים מרכזיים. ניסן החליט להציב את מנהיג האיר- פוזיציה מנחם בגין מול אישיות ממר- שלתית בכירה. הוא פנה לראש-הממשלה יצחק רבין והציע לו להופיע כנגד בגין, אולם נתקל בסירוב מוחלט. אחר-כך פנה אל סגור-הממשלה ושר-התחנך יגאל אלון, ונתקל גם שם בסירוב. בעוד שני אלה מסרבים להתמודד עם בגין בטלוויזיה, הביע בגין עצמו הסכמה להתייצב מולם.

בינתיים מחפש עדיין אלי ניסן אישיות בכירה שתופיע למול בגין במוקד.

לדבר בלי לראות

פרשת מקלטה-טלוויזיה של אשת יחסי- הציבור של הטלוויזיה, עדנה חפץ, עדיין לא הגיעה לסיימה. לאחר שכמה פעמים לא ידעה עדנה מה להשיב על שאלות עיתונאים לגבי תוכניות ששודרו רק משום שאין לה מקלט-טלוויזיה בבית, היא כלל אינה רואה תוכניות טלוויזיה, החליטה לתת ל- את אחד המקלטים המס- תובבים בין מישרדי הטלוויזיה. מחלקת ההסברה של הרשות מיהרה לבשר על כך לכל עיתונאי הטלוויזיה, אולם בכך לא הסתיימה הפרשה. לעדנה חפץ עדיין אין מקלט בבית ואילו בחוד- ריהם של מנהלי המחלקות מוצבים מקלטים אשר אין להם שימוש, מאחר שבדרוך-כלל אין הטלוויזיה משרדת בשעות שהם יוש- בים במישריהם.

לבני הסוך - אולפן חדש

דוגמה משוערת לביובו ולחוסר המח- שבה והתכנון בטלוויזיה היא חנוכתו של אולפן חדש-ישן, בקומה התמישית של בניין הטלוויזיה. בעוד מנכ"ל הטלוויזיה, ארנון צוקר- מן, מכריז על מגמה להפסיק את קריינות הרצף ומיספר דקות השידור ביום של קרייני הרצף אומנם הוקטן, הוכשר בשבוע שעבר אולפן מיוחד, המיועד לקרייני- הרצף בלבד. האולפן, הנקרא אולפן "סי", אינו בשימוש כבר מיספר שנים, אולם היה מי שהחליט להפעיל אותו מחדש, לקנות שטיח בגוון צהוב שעלה למעלה מ-3,000 לירות ולהביא את בשורת קריינות-הרצף מחוץ אולפן פרטי משלהן.

שידור ישיר ממוסקוה

יתכן כי דווקא הטלוויזיה תביא לקשי- רת יחסים בין ישראל לברית-המועצות. במישחק גביע אירופה בכדורסל והוגרלה מכבי תל-אביב באותו בית עם צ.צ.ס.א. מוסקוה. המישחק הראשון בין שתי הנב- חרות ייערך ב-13 בפברואר בתל-אביב, ומישחק-הגומלין — ב-20 באותו חודש, במוסקוה.

דוברת חפץ מדברת ולא רואה

איי-בי-וי, וביקשה לאפשר לה לצלם ולשדר את המישחק בשידור ישיר ממוס- קוה. תשובה עדיין לא התקבלה. אולם בירושלים ממתכנים עתה באופטימיות רבה, מתוך מחשבה שהרוסים יאפשרו לצוות הישראלי להיכנס לברית-המועצות, כדי להוכיח לעולם כולו כי הבטחת חופש העיתונות שלהם לגבי המישחקים האיר- לימפיים ב-1980 אומנם כנה.

שרתי לך גלי-צה"ל

מי שהיה שותפו של דן אלמגור לתוכ- נית שרת לך ארצי, ושותף מלא להצלחת התוכנית, אליהו הכהן הסתכסך עם רשות השידור בנושא התשלום, וברשות החליטו להטיל עליו חרם מוחלט, הן בי- רדיו והן בטלוויזיה.

הכהן טען כי התשלום עבור עבודת המחקר, איסוף החומר ועריכתו, אותה עשה לתוכנית שרת לך ארצי, בסך של 500 לירות בלבד, הוא אפסי ואינו מכסה אפילו את הוצאות הדלק של מכוניתו. הרשות סירבה לשלם לו יותר, וכאשר פרש הכהן מהתוכנית, החליטה להטיל עליו חרם מוחלט, כעונש.

כאשר שמעו על כך בתחנה הצבאית מיהרו לחטוף את הכהן, העומד להגיש בגלי צה"ל תוכנית קבועה בשם אהבת ציון, אשר תהיה דומה באופייה לשרתי לך ארצי, ובה הוא יגיש שירים ישנים מתקופות שונות בהיסטוריה של ארץ- ישראל.

הצעה חדשה לפיתרון בעיית כתיב השפה העברית - ממונת ליצור כתיב חדש-משמעי המושלב אותיות וניקוד

מרגע שהחל לומד לפענח את הסימנים השחורים הקטנים המרכיבים את שפתו, הופך תלמיד כיתה א' חלק במערכה הי גדולה על השפה העברית. רביסירבים הקוראים עיתונים, ספרים ושלטים, הכותבים מיכתבים ושירים ומע לים מחשבותיהם על הכתב, אף אינם מער לים בדעתם כי אותם צירופי-סימנים הי קרויים מילים, ואשר צורתם קבועה וידועה ועומדת כאילו מקדמת-דנא, בצורתה הי

בדשן בלצאן כתיב שווה לכל נפש

נוכחית - שנויים במחלוקת מזה שנים רבות. את הפיתרון ניסתה למצוא העיתונות הי ישראלית, שבמאמציה לשפר את קלות הי הבנה של הכתיב הבלתי-מנוקד, המציאה את הכתיב המלא. הקרב על הכתיב, שאף הוא החסר והמלא ממושך ומייגע, ועדיין לא הוכרע.

האקדמיה ללשון העברית, שמתפקידה למצוא שווי-ערך עבריים למונחים לועזיים ולאשר הידושי-לשון המתבקשים מתוך הצרכים, אינה מדביקה את העומס המוטל עליה. הקרב על הכתיב, שאף הוא מעסיקה, אינו מקל כלל על מלאכתה. **70 הצעות**, מאז 1848 עסקו גדולי

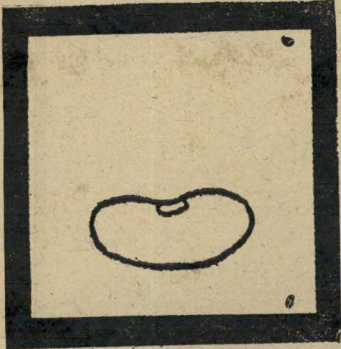
הבלשנים והסופרים של התרבות העברית בניסיונות למצוא פיתרון הולם לבעייה זו - פיתרון שיאפשר כתיבה ללא-ניקוד בצורה שלא תכביד על ההבנה, שתמנע כיפלי-משמעות ותאיר את העניין כבר בקריאה ראשונה, ללא צורך להתעכב על-מנת להחליט בדבר משמעותה של מילה זו או אחרת על-פי הקשרה הענייני. הכתיב המלא, נתגלה, אף הוא לא תמיד מדייק, ופעמים הוא מחייב לתופעות שריריות ואף מגוחכות, כמו בדוגמה: "אכל ושתה כיל מחתר נמות". המבקש להיכתב "אכול ושתה..."

עד היום הוצעו כבר למעלה מ-70 פית-רונות אפשריים לבעייה זו, אך כולם נפ-טלו מסביבה זו או אחרת. לאחרונה הצטר-פה אל שורה ארוכה זו הצעה נוספת. בחוברת דקה וצנועה המוכרת בשם "הצעה לכתב עברי מחודש פונטי וחד-משמעי" מביא הבלשן חיים בלצן, עורכה ומייסדה של סוכנות-הידועות עת"ם, את גירסתו-שלו לגבי בעייה, אשר אליה הגיע לאחר מחקר ועמל של 34 שנים.

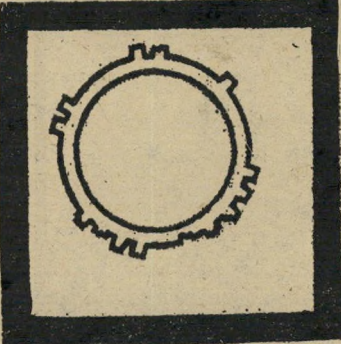
במחקרו הציב בלצן לנגד עיניו ארבעה כללי-יסוד המונחים ביסודה של השיטה החדשה: כתיב שלא יכלול אלמנטים זרים לכתב האיב המקובל של 34 שנים. (המשך בעמוד 30)

קשקשת 1946

הפעל את דימויך ונסה למצוא לציור שלמטה כותרת מתאימה, אשר תסביר מה אתה רואה בו. הצעות לכותרות יש לשלוח לפי הכתובת: "קשקשת", ת.נ. 136, תל-אביב. ההג-דרות הקולעות ביותר תפורסמנה, ובעליהן יזכו בכרטיס כניסה זוגי לקולנוע דרייב-איין בתל-אביב, קול-נועה-המכניות היחיד בישראל.

קשקשת 1944

גלגליהשיניים המניע את כלכלת המדינה.

דוד פוטשניקוב, רח' סמילנסקי 23, פתח-תיקווה

מסלול הפגישה האמריקאית-ירי סיה בחלל למציאת פיתרון לבעיית הי מירח-התיכון.

עודד גלאור, רח' ששת-הימים 3, ירושלים

ה"שניים" של הלירה הישרא-לית פוחתות מפירות לפיחות.

"בורג קטן" שדפקו אותו, זלמן זוהר (ליכט), קיבוץ שדה-יזראב, ד.נ. שדה-גת

חישוק בווער על חבית נפט. לפי החלטת האו"ם יחויבו נציגי המדינות לקפוץ דרך החישוק כתנאי לקבלתן לאו"ם.

שאול יהושע, רח' אורלנסקי 7, פתח-תיקווה

השבוע ב"דרייב-איין" בשעה 5.00 "סינדרלה" ב-7.15 - 9.45 "שוד הכלבים המופלאים"

היכן אתה עומד ערום בחורף?

בחדר אמבטיה כמונו. חדר אמבטיה שהוא קריר ולח עלול לגרום להצטננויות מה עוד שבמקום זה נוהגים בני-המשפחה להתפשט. הפתרון: תנור תליה לחודשי אמבטיה מתוצרת זק"ש - SACHS. תוך שניות ספורות הוא מחמם את המקום וביח"ר זק"ש מעניק 10 שנים אחריות לתנור כנגד חלודה. לחשיג בי-3 זגמים עם אפשרות להרכבה עצמית.

9	8	7	6	5			4	3	2	1
			13		12	11				10
		16					15			14
	19					18				17
		24		23			22		21	20
			28	27				26	25	
			30							29
35				34			33		32	31
	42	41			40	39		38		37
	46		45			44				43
							48	47		
54		53		52		51			50	49
		58			57		56			55
	62		61					60		59
			65		64				63	
				67						66
	72			71			70		69	68
		79	78			77	76	75		74
						81				80
				87			85		84	83
					91		90		89	88
					93					92

מאונך:

1. סכין לקיצוץ בשר; 5 יונק מסידרת המכרסמים; 10. מחציתה של מכונית-פאר; 11. מקרה את הבית; 13. מפציר ומפגיע; 14. עובר שיצא לאוויר-העולם; 15. שיעור של מיספר או גודל; 16. הביטו; 17. מילת-זירוף; 18. מציבת זיכרון; 19. בסיומו של יום; 20. חודש; 22. ציפור-שיר זעירה; 24. ילדתי; 25. כרס; 27. צמר כבוש; 29. יפעה; 30. משב אוויר; 32. בוודאות; 34. רעיה; 36. מושח בשמן; 38. אבוקה בראשי הרים; 41. אד; 43. מישחה; 44. טון-דיבור; 46. גיבעה קטנה; 47. מילת-בקשה; 49. מחזמר נודע; 52. שיבולת שהבשילה; 55. מגילגולי הארבה; 56. מישחק-קלפים; 58. דיאלקט; 59. קבוצה דתית; 60. כינוי ישן לאוצר-ספרים; 62. מידה; 63. כניסיה לבית; 64. דין-רוחשון (ר"ת); 66. חלב המון; 67. בהשאלה: הם וטיפש; 69. תרגיל-סדר המושים (ר"ת); 71. חמור-הבר; 73. ארטיסט; 75. גלאדיאטור; 78. מילת זירוף ורמז; 80. סופה של ארץ כוש; 81. מגעול פטנטי; 82. ילדה; 83. מין מס; 85. חומר הנותן טעם לעראק; 87. שוטר-חרש; 88. ייעשה יותר טוב; 90. קריאת-צער; 91. מוזמן; 92. דורונות; 93. מגיד עתידות עלישי העננים.

מאונך:

1. מחבר, "כוכבים מציצים מרום (ש"מ); 2. קטיפה סינתטית; 3. ברזל מחושל; 4. כן, באנגלית; 6. נישא; 7. החומר הרך בגוף החי; 8. ביטחון גמור; 9. תקופה בחיי אדם; 11. אלסטי; 12. מחכים לו במחזה; 21. נוח ונעים; 22. שמא; 23. חברת-נפט בינלאומית; 24. בודדה ומופ-רשת; 26. אליל-השבת; 28. משמש לחי-זוק; 31. יציקת נוזלים; 33. אץ; 34. אבן יקרה; 35. פיטפוט; 37. מתנוססת על ראש הגבר; 39. קידומת הולנדית; 40. כיצד? 42. מתקופות האשה; 45. מיסדרון, בי-לעז; 47. בתוכי; 48. עשב פרא; 49. יוגב; 50. תומר-ציפוי; 51. מן המגילות; 52. בהשאלה: לב; 53. קינה (הפוך); 54. הפרש; 57. שתול; 60. בלתי-מסווג (ר"ת); 61. מטבע בינלאומי; 63. עמק בארץ; 65. מתוצרת החלב; 68. דרשות; 70. מתקיים; 71. זכר בבקר; 72. עיר בבקעת הירדן; 74. מוזאיקה; 76. בירה אירופית; 77. קיבוץ בהרי-אפרים; 79. חברת-תמרוקים גדולה; 84. מין תת-מיקלע; 87. חיצוניותו; 89. בתוכי; 91. 70+100.

במדינה

(החשך מעמוד 29)

ניים; כתיב שיהיה קל לסידור בדפוס. לי-
כתיבת-יד שוטפת ולכתיבה במכונת-כתיב
בה רגילה (תוך ביטול האותיות הגדולות,
שהעברית אינה זקוקה להן כלל); כתיב
קל לקריאה ובעל כללים מועטים, מדויי-
קים ונוחים לזכירה; כתיב חד-משמעי
(כלומר: כל מילה בכתיב המחדש, כשם
שיש לה מובן השונה מזה של כל מילה
אחרת, תהיה תמונתה הגראפית — המצ-
טרפת מאותיות יחד עם סימני-ניקוד או
בלעדיהם — שונה מאחרות).

אותיות וניקוד. הכתיב המחדש ש-
מציע בלצן מבוסס על עשרה כללים פשו-
טים. שכל אחד מהם ניתן ללמידה אף
עלידי מי שאיננו יודע עברית בתנאי,
כמוכח, שלמד קודם-לכן את אותיות הא"ב.
המיוחד בהצעה חדשה זו הוא, שהיא
משלבת בה אותיות וניקוד גם-יחד, המוג-
חים עלידי אותם עשרה כללים עצמם.
לדוגמה:

„אין איפוא לטעון נגד ניקוד-עזר
הבא לשכלל את זה כי פוגע הוא
בפוללים של ניקוד המשמש כתיב אחר,
אשר ימשיך להתקיים בניפרד.”

ומאחר שכתיבה הנוכחי של השפה ה-
עברית, כפי שהוא בא לידי ביטוי בכתיבה
של יום-יום, בעיתונים ובכיתבי-עת, בי-
ספרים ובהתבטאויות הרשומות השונות
של האיש הישראלי הגיעה למצב של
„השתוללות”, היינו כל אחד הישר בעיניו
יכתוב — אולי באמת הגיעה השעה לנסות
משונו חדש, אשר יוכל לצאת רק בשכרו.
אנשי האקדמיה עדיין לא הגיעו להסי-
כמה בעניין זה, והם סבורים כי עדיין אין
הכותב והקורא הישראלי בשלים לכתיב
פוניטי חד-משמעי. כך שללו ממנו אפילו
את הניסיון.

תליאביב

איך הורגים תרבות

הזנחה פושעת של פרנסי העיר

גרמה לחיסול מוקד

התרבות התוספת ביותר

כאשר טובת הפרט מתנגשת באינטרס
ציבורי, מה עדיף?

שאלה זו ניצבה בשבוע שעבר בפני
שני בתי-משפט בישראל. בחדרה, הגישו
חמש משפחות מתושבי קריית-טבעון
תביעה לבית-המשפט, ביקשו ממנו הו-
צאת צו שיאסור את הפעלתה של תחנת-
דלק שהוקמה בקירבת בתיהם, שהריחות,
הרעש וזיהום האוויר שנגרמו בגללה, הפי-
כו את חייהם לסיוט.

שופט בית-המשפט בחדרה, מלכיאל
סלוצקי, דחה את התביעה בפסקו: „כא-
שר החיים מביאים בני אדם לפעול ולחיות
יחדיו, לקיים עסקיהם ומגוריהם בכפיפה
אחת, מפעיל החוק את העיקרון של אי-
זון אינטרסים. המיבחן הוא הסבירות מ-
נקודת-הראות של אדם ושכנו. סבירות זו
נבחנת לא רק מהשקפה של גווחיות האחד,
אלא היא חייבת לקחת בחשבון באותה
מידה את האינטרס של השכן.”

באותו שבוע עצמו גינה בית-המשפט
העליון, בשבתו כבית-דין גבוה לצדק את
עיריית תל-אביב, על שעשתה את החוק
פלסטר במצח נוושה והתירה את הפעלת
הסינמטק התל-אביבי בבית עובדי-העירייה
ברחוב פומפדיתא, חרף התלונות החוזרות
וגישנות של הדיירים בסביבה אשר טע-
נו כי הפעלת מועדון הקולנוע הופכת את
חיהם בבתיהם לבלתי נסבלים.

אלא שבית-המשפט העליון כלל לא
פסק, כפי שנראה היה לרבים, כי מנוחת
ושלוות השכנים עדיפה על ערכו התר-
בותי והחברתי של הסינמטק. עיריית תל-
אביב סגרה את המקום אשר הפך לביתם
השני של שוחרי הקולנוע הטוב בתל-
אביב, עוד לפני הביורוקרטיה והשאירה
לבית-המשפט רק אפשרות לגנוף בה על
שהפעילה את המקום ללא רישיון מועדתי-
בנייה-ערים המחוזית.

„הברברים המפונקים”. לא היו
אלה שכני הסינמטק, נגדם יצאה השבוע
חמתה של דעת-הקהל, שגרמו לסגירת
אחד ממרכזי התרבות החשובים והתוס-
סים של העיר. היתה זו רשלנות וחוסר
התייחסותה של הנהלת העיר החדשה בי-
ראשותם של ראש-העיר, שלמה „ציצי”
להט ושל הממונה על תיק התרבות, יצי
חק ארצי, שהביאו לכך.

בית-עובדי-העירייה, על אף האולם ה-

נורקאלקס

אוסנת החולצה הסרוגה
nurkaltex

אנו נוכרים בנוחירים הישנים ללא כל העלאה

מעשה בתחנת-דלק

ברית-המועצות פיתחה מכשיר מהפכני, בלתי-ידידות בתעשיית היהלומים במערב: מכונה למדידת צבע היהלום. המכונה, שר הוצגה לאמכבר, עם פתיחת סניף חדש של חברת היהלומים הסובייטית "גלוב" בשטוקהולם, מראה בדיוק מדעי את כמות וטיב הצבע של כל יהלום מלוטש. כיום נקבע הצבע לפי העין, כאשר מדי-

המכונה למדידת צבע היהלום הידוע מהפכני

פצם מתעוררים ויכולים מרים על קביעתם של המומחים, מאחר שלפי הצבע נקבע גם מחירו של היהלום המלוטש. כמה יהלומנים ישראלים מנסים להשיג עתה את המכשיר החדש מברית-המועצות, ולהכניסו לשימוש בישראל.

ריבית על מס

בעוד ועדת-הכספים של הכנסת נחשבת לאשר כל קיצוץ ועיקור בתוספת-היזק, או כל מיסוי חדש על השכירים, היא מעי כבת מזה שמונה חודשים את האישור שי ביקשה נציבות מס-הכנסה להעלות שיעור ריבית-ריבית על המפגרים בתשלום מס.

נציב מס-הכנסה, יעקב תמיר, אמר כי הבקשה הוגשה לוועדת-הכספים לפני שמונה חודשים. כיום מטיל בית-הדין 15% על פיגורים מס. ריבית מוחכת של 15% לערך. הנציבות רוצה כי תיקבע ריבית של שני אחוזים לחודש כדי להרתיע מפגי רים בתשלום. כיום כדאי לכל אחד לא לשלם, ולסחוב את הפרשה בדיונים מיש-פטיים ארוכים, כדוגמת עובד בן-עמיל, שכן כאשר מתייבש את הגישום שלם כעבור שנים, יורד שווי הסכום המשולם בהרבה, בגלל ירידת ערך הכסף.

רות לעיבוד נתונים משליכות את נירות הפלט לפח. מניירות אלה, כאשר חות-כיס אותם למרובעים, נוצרות מפות-שול-חן מקסימות, כאשר רישומי המחשבים נראים בהן כעיטור אמנותי.

או, דוגמה אחרת: נייר-עיתוננים. כי יום כדאי יותר לחתוך נייר עיתוננים המי גיע למפעלים לשם ייצור מחדש, למכרו לאיטליזים ולחנינות כנייר-עיתוננים. כך מקבלים עליו יותר כסף.

..לאומי" ניו-יורק גדל

מאז, "בנק לאומי" בניו-יורק לחודש יוני השנה מראה, כי חיפה המאזן גדל ל-468 מיליון דולר, לעומת 373 מיליון דולר ביוני שנה שעברה. הבנק הכפיל את קרנות-ההון שלו, והן עתה 19.5 מיליון דולר. סך הפיקדונות גדל בצורה מרשימה, והגיע ל-404.6 מיליון דולר, כאשר מחד יש ירידה ניכרת בפיקדונות לפי דרישה, ומאידך גידול של יותר מ-50% בפיקדונות לזמן ארוך.

מנהל הבנק הוא אליעזר לרנר, שהיה שנים רבות אחראי לעיסקי היהלומים של קבוצת "בנק לאומי" בישראל. עם מנהלי הבנק נימנים וולורת בארבור, השגריר הקודם של ארה"ב בישראל; היועץ הכלכלי אוסקר גאס; מורטימר גליסון, סגן-הנשיא לשעבר של "מורגן גארנטי טראסט"; יעקב היאט מחברת "ראנד-ויטני", וויליאם מייזר, מ"מיפעלי האדסון" לנייר.

וגם "דיסקונט" צומח

גם בנק "דיסקונט" (אוברסיז), שמרכזו בשוויץ, מראה במאזנו כי הגיע לסך מאזן של 1.5 מיליארד פרנק שווייצים, מזה חן ורזרות 136 מיליון פרנק. סך הפיקדונות מגיע ל-1.3 מיליארד פרנקים. המאזן הוא לסוף יוני השנה. ניכסי קבוצת "דיסקונט" כולה לתאריך המאזן הם 4 מיליארד דולר.

יוראם שמרון מתנה מזווה

1973, בסכום של 3 מיליון לירות. כאשר עברו רואי-החשבון של "כלל" על ניכסי "פאן-לון", גילו לפתע הסכם, שלפיו נמכרה תחנת-הדלק בסכום של 3 מיליון ורבע לירות בלבד, כאשר הכסף ישולם תוך שנים רבות, בריבית אפסית. ההסכם היה, למעשה, מסירת הנכסים שערכם 3 מיליון לירות - במתנה. ה- נכס היה רשום על שם חברה ששמה "תחנת דש". עד תחילת מאי השנה, ה- מועד שבו עברה הבעלות על "פאן-לון", ל"כלל", היתה הבעלות על החברה בידי "פאן-לון". ב-7 במאי הוקצו מרבית ה- מניות השולטות בחברה בשם "תחנת דש" לחברה בשם "ביילסול", הרשומה במשרדו של עורך-הדין של ויליאם שטרן, "פאן-לון" - שרגא בירן.

פנייה לרשם-החברות, כדי לברר מי הם בעלי חברת "ביילסול" שזכו במתנה גדו-לה זו, העלתה גילוי מפתיע: מרבית מניות "ביילסול" רשומות על שם חב-רה בשם "שיבג", שכתובתה היא ברחוב בן-יהודה 13 בירושלים. גם משרדו של עורך-הדין שרגא בירן מצוי בכתובת זו. רשם החברות התבקש לגלות מי הם בעלי חברת "שיבג", שהם בעלי "בייל-סול" שזכתה כאמור בתחנה ממש מן ההפקר. התשובה הלא-מפתיעה: בעלי המניות הם עורך-הדין שרגא בירן, אשתו וילדיהם. כך העביר עורך-הדין של "פאן-לון", שרגא בירן, לעצמו נכס שערכו 3 מיליון לירות, זמן קצר לפני מכירת "פאן-לון" ל"כלל". היועצים המושפטיים של "כלל" בודקים עתה, אם ניתן לבטל מכירה מו-זרה זו.

כאשר קיבל קונצרו "כלל" לידו את חברת-הבנייה הכושלת "פאן-לון", ידע כי הוא קונה חתול בשק, אולם לא תיאר לעצמו כי עוד לפני שיקבל את "פאן-לון" לידו ייעשו מעשים מוזרים ש-כאלה. "פאן-לון" הקימה ליד בית-החולים "ביילינסון" תחנת-דלק גדולה, ובה אולם לברית-המועצות ועוד שירותים שונים לי-מען החולים. הנכס כולו הוערך, בתחילת

כסף בפח-האשפה

לפני שאתה עומד לזרוק ניירות פסו-ליים לפח-האשפה, חשוב פעמיים. ב"מיפ-עלי נייר חדרה" למדו מזמן, כי ממה שמוצאים בזבל מרוויחים יותר מאשר מייצור נייר חדש. אחד הלהיטים של "מיפעלי נייר חד-רה" עתה הוא מפיות ומפות לשולחן מ-נייר עבה, המעוטרת בציורים מודרניים מקסימים, הנראים כאילו עשה אותם אמן במחשב. המוצרים נחטפים על-ידי הלקוחות, ואלה משלמים כסף טוב תמו-רת המפות המקסימות החדשות.

הקונים סבורים בוודאי כי בייצור ה-מפות הושקע עמל רב על-ידי גרפיקאים, אמנים ועוד מתכננים למיניהם. הם טו-עים. המפות נלקחות מפח-האשפה. פשו-טו כמשמעו. "מיפעלי נייר חדרה" קונים הרבה פסולת נייר. פעם היו לוקחים את כל פסולת ה-נייר שקנו, מייצרים ממנה נייר מחדש. כיום הם בודקים בשבע עניים כל מי-לוח של פסולת. התברר, למשל, כי חב-

שליטה לפי ההשקעה

ח"כ אברהם מלמד הגיש לכנסת הצעת-תיקון לחוק ניכסי המדינה, ה-באה להבטיח כי המדינה תקבל לידיה תמיד זכויות זיעה והצבעה בחברות ש-בהן היא משקיעה - ביחס ישר לגודל ההשקעה. כיום יש למדינה השקעות גדולות ב-חברות שונות, בעוד שזכויות הצבעה יש-לה פחות ממה שהשקיעה. בחברות כמו "מקורות" או "הבנק לפיתוח התעשייה", או בנק "טפחות" נתנה המדינה את מר-

ח"כ מלמד יחס ישר

בית האמצעים ההוגנים, ואילו הניהול והשליטה נמצאים בידי משקיעים אחרים, שהשקיעו פחות ממנה. הצעת-התיקון קובעת, כי כל השקעה חדשה של המדינה בחברות או מתן ה-ל-וואות או ערבויות יש להביא לאישור ועדת-הכספים של הכנסת, וזו תמוע הש-קעה שאין עימה קבלת זכות דעה מק-בילה.

מפואר שלו. לא נועד מלכתחילה החות בית לסינמטק. אולמו, שקירותיו החיצו-ניים הם במרחק של ארבעה מטרים בלבד מקירות בתי המגורים הסמוכים, יועד ל-אסיפות עובדים. הוא לא היה אטום די הצורך כדי שהקרנות הסרטים שנערכו בו לא יפריעו למנוחת השכנים. גם באזורי מגורים אחרים בתל-אביב קיימים בתי-קולנוע, אולם הם נבנו מראש בצורה שלא תיגרמו למטרד.

הנהלת העיר הקודמת הצליחה, למרות מיגבלותיו של הבניין, להוציא עבורו רי-שיונות הפעלה כמועדון הקולנוע המרכזי, שהפך תוך זמן קצר לאחד ממוקדי הבי-דור והתרבות שעדיין נותרו לנוער התל-אביבי. אולם הנהלת-העיר החדשה הוניתחה את הדאגה לפעילות הסדרה של המוסד שפעל בחסותה. היא לא דאגה לחידוש הרישיון מולדת בניין-הערים-המחוזית, ארץ שתוקף הרישיון הקודם פג.

רק כאשר התעוררו השכנים לפעולה משפטית, ניסתה העירייה לסתום את טע-נותיהם. כ-120 אלף ל"י הושקעו בהכשר רת מיגרש חניה לסינמטק ובאסימת ארובות הבניין. אולם השכנים המשיכו לסבול. סיפרה רימונה גבעון, פזמונאית, שהי-תה הרוח החיה בהתנגדות שכני הסינמטק: "רואים אותו כברברים המתנכלים לתר-בות. כמפונקים של צפון תל-אביב. אבל לילדי היו מתעוררים בלילות מסייטים כ-תוצאה מפס הקול של הסרטים. שכל מילה בהם היתה נשמעת אצלנו בבית. הילד היה צועק: 'מי יורה עלי?' בשביל מה אני צריכה תרבות אם היא הורגת לי את הילדים שלי?"

בלמו לסגור בית-ספר. בגלל הונחת העירייה סירבה ועדת-המישנה של ועדת בניין-הערים המחוזית לחדש את רישיון הסינמטק. צי"צ ערך או ביקור אצל השכנים המתלוננים, דיבר על איכות ה-חיים, הצדיק את טענותיהם והבטיח להם תשובה תוך שלושה שבועות. עברו חמי-שה חודשים ואיש מהעירייה לא התקשר עמם. רק כאשר פנו השכנים לבג"ץ, נר-

מפגינה עם שלט במקום הסטייק

עד עימם צי"צ' שוב. השכנים לא רצו בסגירת המקום לפעולות הסינמטק. הם היו מוכנים להגיע לפשרה ללא פעולה משפטית. הוא הבטיח לשלוח שניים מאנ-שי העירייה כדי שיגיעו להסדר עם השכ-נים. אבל השכנים לא שמעו יותר מראש-העיר דבר.

רק ערב מתן ההחלטה של בית-הדין הגבוה לצדק הורה צי"צ על סגירת המי-קום. מבלי שהכין כל מקום אלטרנטיבי מתאים לפעילות המוסד. כך נותרו 3500 חברי הסינמטק ואנשי החוג לקולנוע של אוניברסיטת תל-אביב ללא בית. כאשר יצאו השבוע הפגין מול בנין העירייה לא היו מאחריהם קבוצות-לחץ והשפעה שיאלצו את הנהלת-העיר לתקן את המחדל החמור ביותר בפעילותה מאז נבחרה. אמר הבמאי אורי זוהר בהפגנה השק-טו: "לסגור את הסינמטק זה כמו לסגור בית-ספר. איך אפשר לחשוב בכלל על סגירת בית-ספר? נראה מה היה קורה אילו ניסתה העירייה לסגור, למשל, בית-כנסת אחד למשך יום אחד בלבד?"

השבוע ניסו פרנסי העיר למצוא פתור-נות מאולתרים באמצעות השגת אולמות ציבוריים בהם יימשכו הקרנות הסינמטק. אף אחד מפתרונות אלה לא היה בו כדי לענות על הצרכים של המוסד. אדישותה של הנהלת העיר וחוסר-האונים שלה הו-סיפו עוד מסמר אחד לארון המתים אליו הוכנסו חיי התרבות והחברה של תל-אביב.

כתבה שניה בסידרה

המתעופפים

סוכנות הנסייעות היהודיות

כנגד השתוללותו האישית של מנכ"ל קרן היסוד.

קריתסנר הוא רביאמן בהתעופפיות ל"ח"ל, והיה יכול להתקבל כחבר-כבוד ב"כל חוגסילון בינלאומי המכבד את עצמו. קריתסנר טס לחו"ל, עשרות פעמים ב"שנה, תמיד במחלקה הראשונה, תמיד הוא מגיע במיסגרת סיוריו גם לשווייץ. מובן שאדם כמו קריתסנר אינו יכול להרשות לעצמו להתגורר אלא בבתי-המלון המפורסמים ביותר. במובן זה אין כל הבדל בינו לבין שייכים ערביים עתירי-הון מנסיכויות הנפט. ואחרי שחיים בחו"ל כמו לורד, אי אפשר שלא להמשיך לחיות על אותה רמה גם בארץ.

כאשר המשכורת אינה מספיקה לו, דואג קריתסנר לארגן לעצמו שעות נוספות כ"ד המלך, ומוסיף אליהן גם השכונות-הוצאות מנופח.

כל זה אינו מפריע למנכ"ל קרן-היסוד להטיף לעובדיו לצנע ולצימצום. העובדים בדרגים הבינוניים והגמונים סובלים, כמו

גולדה מאיר, ראשיהממשלה לשעבר, ש"היא כשלעצמה היתה סמל היושר האישי — אס-כי בימיה פרחו השחיתות בחצרה ו"הגיעה למימדים דמיוניים — לא העלתה כלל בדעתה כי ייתכן ששר המבקש, ב"ישיבת הממשלה, אישור נסיעה לחו"ל ב"ענייני מישרו, מסלף את האמת.

בקשות השרים היו מאושרות אוטומטית. אך גולדה היתה מסרבת, בכל תוקף, לאשר צירופה של אשת השר לנסיעותיו. בניגוד לשרי-הממשלה אחרים היה שר הקליטה לשעבר, נתן פלד, מעוניין לצרף את אשתו, מניה, למסעותיו, כדי שיוכלו לבקר אצל בניהם הלומדים בחו"ל. הוא היה מרבה לשדל את גולדה ולהפציר בה כי תאשר את נסיעות אשתו, ולא היה מר"פה עד שהשיג את האישור המבוקש. חודשים ארוכים הלפו עד שהשר פלד גילה כי שר הממשלה נוסעים במיסגרת ענייני מישריהם רק כאשר אין הם מעוניינים. מסיבות שונות, לצרף אליהם את נשותיהם.

כאשר רוצים השרים כי נשותיהם ת"י

גלבוה הוא כלבהשמירה שלנו בכי"מ אוויר, מתגאים אנשי המרכז-החקלאי. ו"אכן, גלבוה מרבה לתבוע הנהגת קימוצים ויעול בעבודת החברה. למרבית הפלא, לא הצליח איש מבין ראשי המרכז-החקלאי לברר מה, בעצם, עושה משה גלבוה עצמו במישלחת ללאס-ווגאס.

ה שבוע חזרה ארצה, ממסע בן עשר רה ימים ללאס-ווגאס שבנוואדה, אר"צות-הברית, מישלחת ובה שיבעה עובדי חברת-התעופה כימאוור, אשר כללה אף את אשתו של הטייס הראשי ואשתו של קצין-המיבצעים של החברה. "גילינו שלפחות מבחינה אחת דומה ישראל ללאס-ווגאס, התלוצצו החוזרים.

זאת

זאב יפת

"משה אוהב למנוע ביזבוזים, ייתכן ש"הצטרף למישלחת כדי להשגיח על החב"ר"ה שלא ישתוללו בחו"ל, התברר דובר המרכז-החקלאי, צבי מנן. כימאוור היא חברה פרטית לא גדולה, כמוה נוהגות עוד עשרות חברות פרטיות אחרות, שמנהליהן

"בארץ, לאחר הנהגת המדיניות הכלכלית החדשה, חייבים לחשוב פעמיים לפני ש"מחליטים על כל הוצאה כספית. גם בלאס-ווגאס, נוכח שפע הפיתויים, חייבים להי"שוב פעמיים לפני שמחליטים איך להור"ציא את הכסף." רישמית נסעה המישלחת ללאס-ווגאס

מבקר העולם הזה חוקר את השיטות שבעזרתן

נוסעים עסקני-ציבור לחו"ל על חשבון משלם-המיסים

תמיד, אך הפקידות הבכירה, העוקבת מק"רוב אחר השתוללותו של המנכ"ל, אינה מתרשמת מדבריו.

נאמנים לעקרון הדוגמא האישית, מרבים גם הם להתעופף לחו"ל, לארגן לעצמם שעות נוספות פיקטיביות. החוקת הרכב של הפקידות הבכירה בלבד עולה לקרן היסוד 90 אלף לירות בשנה, שלא לדבר על התחבולה שבעזרתה הצליחו מיספר פקידים בכירים לרכוש, ללא תשלום, מכו"ניות חדשות.

קריתסנר, הנימנה כיום על חוגי הסילון, החל דרכו כנתיממ"ס. כשנת 1934 פתחה לו המחלקה הסוציאלית בוועד-הלאומי, תיקי תמיכה. באותן שנים היה חוקר שחפת. כשהחלים, החז עובד כי פקיד מתחיל ב"קרן-היסוד."

כאשר שרי ישראל, דוגמת שרי-התיירות משה קול, מופיעים על מסכי הטלוויזיה

לוונה אליהם הם פונים, ללא היסוס, לקרן היסוד, ונוסעים במיסגרת השתתפות בא"סיפות-התרמה.

המנכ"ל מטיף לצנע - ומתעופף

משון יעקב קריתסנר, מנכ"ל קרן-היסוד, מעדיף לפעול מאחרי ה"צעינים. הוא ממעיט להשתתף באירועים ציבוריים בארץ, מתחמק מפני צלמים, שמו אינו מוכר לציבור הרחב. נוסף לתפקידו כמנכ"ל קרן-היסוד, בנה לעצמו קריתסנר עמדת כוח, כאדם המ"ארגן לשרי-הממשלה ולנשותיהם את מיב"ציעי ההתעופפות לחו"ל, להרצאות, כבי"כול.

מובן שלא ימצא שר, אשר זכה לטו"בות אישיות מקריתסנר, שיקום ויתרע

אחוזי בולמוס של טיסות לחו"ל. כאשר האנשים האמורים להקפיד על נזהל-עבור דה תקינים, דווקא הם מן הראשונים ה"מוגקים על כל הזדמנות של טיסה, ברור שקריאותיהם ליעול ולחסכון מאבדות מ"ערכן.

ואם הארזים מתהוללים, מדוע יצטנעו אזובי-הקיר? מה שמתרחש בקנה-מידה קטן בחברות פרטיות, קורה בקנה-מידה אדיר במוקדי-הכוח בישראל: בממשלה, בסוכנות, בקרן-היסוד ובהסתדרות. שרי ישראל מרבים להתעופף לחו"ל. ההסבר הרישמי לכל נסיעה הוא: "נסי"עה בענייני המישרד, או "נסיעה כדי ל"השתתף באסיפות-ההתרמה של המגנבת." אזרחי ישראל התמומים מתק"שים להאמין כי, לא פעם, החפכ"ר הרישמי אינו אלא שקר גם. הסי"בה האמיתית לנסיעה, היא כי ל"כבוד השר פשוט מתחשק לבנות ולהתענג בחו"ל.

כדי להשתתף שם בקונגרס בינלאומי ל"מטוס-ריסוס.

יעקב טוביה, מנכ"ל החברה, היה חייב לבחון אם מיספר חברי המישלחת אינו מוגזם. לאיש לא ברור מדוע, למשל, צר"רף לקבוצת היוצאים ישראל הראל, מנהל המוסך, הנוסע ממילא לחו"ל ארבע פע"מים בשנה, בקשר לחלקי-חילוף למטוסים, דבר שלא עסקו בו בקונגרס זה. ייתכן גם שהמנכ"ל לא הירבה לחקור בנושא, פשוט משום ש"הוא-עצמו היה אחד מחברי המישי"לחת, למרות שהוא עומד לרפויים את תפקידו בקרוב וזכן לא היתה כל תכלית לנסיעתו.

למרכז-החקלאי שבהסתדרות העובדים, מגיות בחברת כימאוור, המרכז-החקלאי מורכב משלוש חטיבות. המושבניק אורי גלבוה, איש כפרי-החוקאל, הוא נציג הטי"בת תנועת-המושבים במועצת-המנהלים של חברת כימאוור.

התנועה הציונית נמצאת בתנועה מתחדדת - ותמיד במחלקה ראשונה

67% בחו"ל יוסף קלארמן, מנכ"ל ראש מחלקת ע" ליי"ת הנוער בסוכנות, מבלה בחוץ לארץ כשני שלישים מימות השנה. לא פעם אין איש בסוכנות יודע היכן הוא.

קצין נסיעות משה ריבלין, המנהל הכללי של הסוכנות היהודית, הוא המושך בחוטים מאחורי הקלעים. הוא המארגן לשרי הממשלה נסיעות ביבולי לחו"ל, במסגרת מסעיהם הראשונים.

45% בחו"ל אריה דולצ'יץ, ממלא מקום יושב ראש הנהלת הסוכנות וגיובר, המכונה "נשר" השעשועים של הסוכנות, מבלה כחציית מימות השנה בנסיעות ובטיורים בחוץ לארץ.

עבודתו של מורה היא בחו"ל, אך אילו היה שלם עם עצמו — היה חייב להתפטר מתפקידו, אי דורמיטוריה בראון יודע היטב כי אינטרסים מיפלגתיים משחיתים כל חלקה טובה במחלקתו, המונה מאות שליחים בכל רחבי העולם.

אין הוא יכול לצמצם ולייעל את חבר השליחים, משום שכל מחלקתו בנוייה על פי מפתח מיפלגתי. כל מיפלגה מגינה על ה"מדריכים" שלה, רומזת לו כי יואיל לפנות ולבדוק את הנעשה אצל שליחי המיפלגות האחרות, היושבים במקומותיהם כשהם בטלים מעבודה.

התככים על רקע מיפלגתי ואווירת ה"חשדנות ההדדית, מאלצים אותו להימצא בחו"ל תקופה ארוכה מנו הנדרשת על ידי כל איש-סוכנות בכיר אחר, המבלה לו בנעימים בחו"ל.

כך מתנהלים החיים בסוכנות ובקרבן-הי יסוד על שני מישורים שונים. הצמרת, החיה בעולם של חשבון-הוצאות פתוח, של נסיעות חסרות-תכלית לחו"ל — וה"מוני הפקידים הקטנים שמהם דורשים לי הדק את החגורה.

כדי לשמר מצב-דברים זה מחלקת צמי רת הסוכנות, בין השאר, גם טובות-הנאה של בילויים בחו"ל לאישי-צמרת במדינה. בכך היא משתקת כל ביקורת אפשרית מצידם כלפי הסוכנות, והשחיתות ממשי-כה לחגוג בראשי-חוצות.

במלונות-פאר ובמיסעדות אכסלקולסיביות למיליונרים. אישם, לאורך מסעותיהם, מתחיל ערכו של הכסף הציבורי לאבד כל משמעות בעיניהם.

בראון צריך להתפטר

הפקידים הבכירים בסוכנות לומדים היטב — ובמהירות — כיצד להתאים עצמם לאורח-חיים של ראשי הסוכנות. מדוע ייגרע חלקו של יוסף קלארמן מזה של מורו ורבו דולצ'יץ?

בדיקה מגלה כי קלארמן הוא תלמיד כה חרוץ, עד שהצליח להגיע לשיא סוכ' נותי חדש — הוא מצליח לשהות בחו"ל 65% מימות השנה, בתוקף תפקידו כראש מחלקת עליית-הנוער. ככל שפוחת מיספר הנערים שמחלקתו מצליחה להעלות אר-צה, ביחס ישר גדל משך שוטטותו בחו"ל. לרוב, אין הוא מדווח לאיש על מעשיו, לא פעם הוא נעלם לשבועות ארוכים, מ"בלי שאיש מהנהלת הסוכנות ידע באיזו ארץ הוא מסתובב.

אלוף-מישנה (מיל.) מרדכי ("מורלה") בראון, ראש מחלקת הנוער והחלוק, מצ-ליח להגיע לפעמים ארצה. הוא מרבה ל-הופיע בחו"ל בהרצאות, וכמו כן אף מק-דיש זמן לענייני מחלקתו.

האמת ניתנת להיאמר כי עיקר

תם. במיקרה הטוב, הם מסדרים את ה-עניין טלפוני.

לא מתנהג רישום מתי ודאיות צורך אושרה הנסיעה. אם אייפסם תפרוץ עשרונייה ציבורית בנושא זה ומתעופפי הסוכנות יתבקשו ל-הציה אישור-נסיעה מתאימים, או-אישורים המלפוניים יתבקשו ל-אישוריהם, ויתחילו להטיח האשי-מות הדריות איש ברעהו.

ימים ספורים לאחר הנהגת המדי-ניות הכלכלית החדשה, כאשר הציבור הרחב נקרא בתוקף להדק את החגורה, נודע כי כל ראשי הסוכנות היהודית עומ-דים להמריא לארצות-הברית. תחילה טען המנכ"ל ריבלין, כי אנשי הסוכנות יוצאים לארצות-הברית בענייני מחלקותיהם, וכדי להשתתף בישיבת המליאה הציונית. כא-שר נוכח לדעת כי הציבור שוב אינו קו-נה סיפורי-מעשיות, שבינן לבין האמת אין ולא-כלום, דחה את ישיבת המליאה הציונית שהייתה צריכה להתקיים בניו-יורק, וקבע כי היא תתקיים בישראל. מיי-ד לאחרי-מכן יצא בהכרזה לעיתונות, כי ב-של הדחייה לא יטעו לחו"ל שיבעה פק-ידים מראשי הסוכנות.

הפקידים התעופפו בחשאי

בוע אחרי הכרזתו המפוצצת של מנכ"ל הסוכנות, התעופפו חרש אליהו לחובסקי, היועץ המימנטי וגלעד, מנהל הגזברות, שניים מבין אותם שיבעה פקידים שאמורים היו להישאר בארץ.

כמקובל במסודות-ציבור אחרים, קור-אים גם ראשי הסוכנות לצימצומים ולהי-דוק החגורה. ועדת השליחים, שמתפקדה להחליט ולאשר יציאות לחו"ל של פקיד-י הסוכנות ושליחיה בדרך הבינוני והנמו-ך, החליטה לקצץ בנסיעות ב-25%. ההנהלה הוציאה הוראה כי יש להקפיד על נוכ-חות העובדים במישרדים בכל שעות ה-עבודה.

אך כמקובל בחברות מושחתות, כן גם בסוכנות — ראשיה חיים על מעין כוכב-י לכת אחר. הם ממשיכים בחייהם הראו-ודיים ניים כבימים-עברו, מטפחים לאחרים להדק את החגורה. להם-עצמם אין חגורה כלל, וממילא אינם מהדקים דבר.

ממלא-מקום יו"ר הנהלת הסוכ' נות היהודית וגיובר, אריה דו"ר צ'ין, המפונה בחוגי הסוכנות: "נע"שעשועים", מושוטט בחו"ל כ-45% מימות השנה.

תוך כדי אחת משליחיותיו הבלתי-פוס-קות, עוד הספיק דולצ'יץ לאשר למפד"ל הלוואה בסך 600,000 דולר, וזאת נוסף ל-מיליון הדולר, מענק שנת, שמקבלת המפי-ד"ל מהסוכנות.

למעשה, אישור הלוואה היה צעד הג-יוני מאוד לגבי אנשים המבלים את עיקר זמנם בטיסות במחלקות ראשונות, בבילוי

בטיכסי קבלות-פנים לאורחים מחו"ל, אי-אפשר שלא לגחך למישמע נאומיהם ה-מרוסקים הנישאים באנגלית עילגת. מייד נשאלת השאלה מה להם, אשר רבים מהם נעדרים השכלה תיכונית פור-מאלית ולנאומים באנגלית בחו"ל.

טובות-הנאה לשרים

בשבע שערך, נפתרה החדה. לי-ראשונה מאז קום המדינה הרהיבו עוז-פעילי המגבית בחו"ל, והחליטו לצמצם עד-למינימום את הופעתם של שריישראל ב-אסיפות התרמה של המגבית. לראשונה נטען בפומבי כי נאומיהם, באנגלית משו-ר בשת, עלובים ומציגים תמונה כוזבת של הנעשה בישראל.

פעילי המגבית טוענים כי שריישראל תלושים מהמציאות, מתארים את ישראל כגו-עדן עלי אמות, אינם מודים בעוב-דה — הידועה לכל יהודי בארצות-הברית — כי החברה בישראל, ככל חברה אחרת בעולם, לוקה בחסרונות, וכי החלטות ממ-י שלתה לא תמיד נכונות הן.

פעילי המגבית הפריכו את ה-שקר הגם של אחדים משרי הממ"י שלה, הווענים כי הזומנו לחו"ל עזידי המגבית. לטענתם, לא פעם הזומנו עצמם שרו ופקידו הרשות להשתתף באסיפות המגבית, כי יוזמתם האישית.

ואולם — לא אלמן ישראל, אין כל חשש שאלה מבין שריישראל שאינם חרי-דים לכיסאותיהם לא ימשיכו להתעופף בחזרה לחו"ל. הרי לשם כך קיימת הסוכ-נות היהודית.

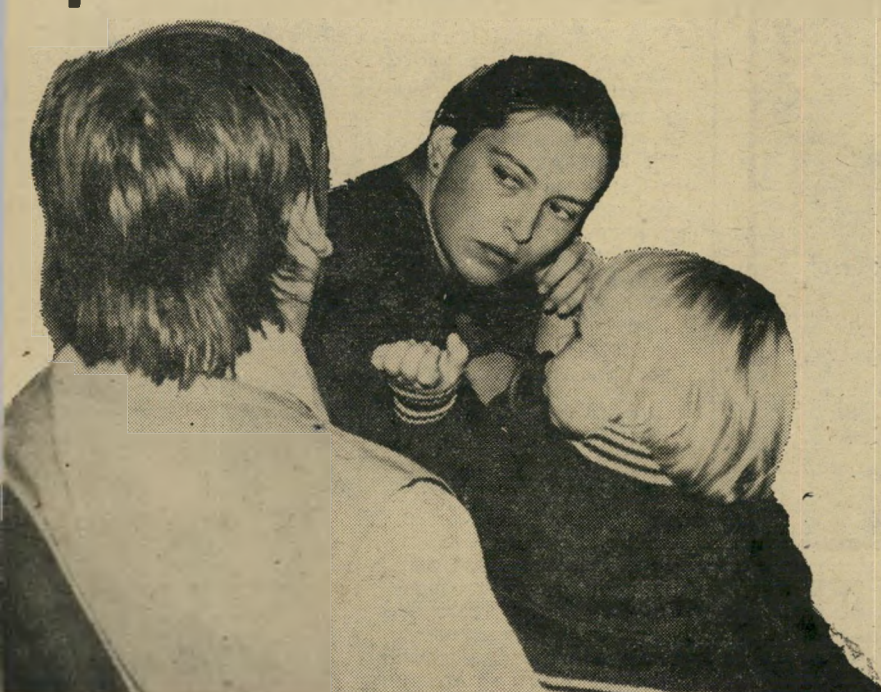
הסוכנות היהודית משגרת לחו"ל שרן-ממשלה ואיש-ציבור במסגרת מסעיה-ה-ראשונה לעידוד העלייה.

בישראל, קשה לשחד שר או ראש-ממ-י שלה, אבל אפשר לדאוג לכך שהוא ואש-רו יתארחו כמלכים בחו"ל על חשבון הסוכנות. אפשר לארגן לנשות השרים ה-כבודות קניות מתאימות על חשבון ה-סוכנות. הדוגמה הבולטת — מרים אש-י, כול, שזכתה בתשורות נאות.

אותו תהליך הפועל בקרב-היסוד, בסוכ-י נות היהודית פועל אף ביתר אינטנסיביות. שריי-הממשלה הזוכים לנסיעות-ביבולי ב-חו"ל על חשבון הסוכנות, יהיו האחרונים שיעזו להתריע על מעשי-השחיתות בה. ראשי הסוכנות מודעים היטב למצב זה, ומנצלים אותו ללא כל בושה.

תיאורטית, כל איש-סוכנות, אפילו יהיה זה יו"ר ההנהלה או המנהל-הכללי שלה, אינו יכול לנסוע לחו"ל על דעת עצמו. קיימת ועדת-חברים, בראשות המנכ"ל משה ריבלין, המאשרת נסיעות לחו"ל ל-בכירי עובדי הסוכנות.

לרוב, ועדה זו אינה מתכנסת כלל. לא פעם שוהים יו"ר הוועדה ושלושת חבריה — עזרא שפירא, יוסף קלארמן ואריה דול-צ'ין בחו"ל, אך עובדה זו אינה מפריעה לבכירי הסוכנות להתעופף לחו"ל להנא-

אלוף-מישנה (מיל.) מרדכי ("מורלה") בראון, ראש מח-לקת הנוער והחלוק של הסוכנות, מצליח לפעמים גם לה-נראה במלי-התעופה לוד, עם בתו ובנו הקטן.

50% בחו"ל

גיע ארצה. בתמונה הוא

הישיבה לקימוצים ולקימוצים

הזמנה למיסעדה היקרה ביותר

המועצות המקומיות שבסביבת חיפה, את סגן שר-התיק שרת ג'אבר מועדי. כל אחד מראשי העיריות התלונן על קשיי הטלפונים והדואר בשטח שיפוטו. מועדי קם להשיב על השאלות ואמר: "אני לא יודע מה לומר לכם, אתם תצטרכו לפנות לשר-התיק שרת. כאשר יהיה לנו שר-תיק שרת" כיום מכהן בתפקיד זה יצחק רבין.

יושבראש המפלגה הליבראלית, הר"ר אלימלך רימלט, נדהם השבוע לשמוע את טענתו של ח"כ (המרכז ה-חופשי) שמואל תמיר, כי אילו הודח מתפקיד יושבראש ועדת-הכספים של הכנסת, הגיב על כך רימלט: "אם לסייג, שיש לה רק ארבעה חברי-כנסת נתנו מקום בוועדת-הכספים ובוועדת-החוקים-הביטחון, וכן מחצית קדנציה כי יושבראש ועדת-הכלכלה, אז זו באמת הדחה, אבל הדחה דה-לוקס".

אלימלך רימלט אף הגיב השבוע על הטענה שהשמיעו כמה מחבריו לליכוד, שטענו כי הם מרגישים עצמם כעניים בפתח, בגלל הבקשות החוזרות ונישנות של ראשי הליכוד להצטרף לממשלה. "מי שמר" גיש כך, טען רימלט, "זקוק לתראפיה פוליטית".

בישיבת סיעת הליכוד בכנסת, נסבה השיחה על תוכנית ניקוי ראש האחרונה, בה הושם ללעג ח"כ חרות חיים לנדאו. לנדאו סיפר באותה ישיבה כי הוא לא תמיד רעשני ויצעקני בכנסת: "תאמינו לי, שגם אני מרסן את עצמי לפעמים" הצהיר. שאל אותו, בקריאת-ביניים, ח"כ יהואל הורוביץ: "לנדאו, מתי היית הפעם האחרונה שריסנת את עצמך?".

אפילו שר-הביטחון לשעבר, ח"כ מנשה דיין, מוריד בימים אלה מרמת-החיים שלו. בעוד שדיין נהג לאכול כשב-תות במיסעדת-היקרה קפריצ'י, ניראה בשבת האחרונה כי חברת אשתו רחל ובנו אהוד כשהוא אוכל במיסעדת אר"למפיה, שהיא קצת יותר זולה.

מה היה עושה חיים גבתי, בעשר השנים שבהן כיהן כשר-החקלאות בממשלת ישראל, כאשר היה נסגר בלישכתו בשעות הבוקר, ולא מניח לאיש להפריעו? התעלר מה נפתרה רק השבוע. הסתבר כי לגבתי בן 74, חבר קיבוץ גבתי, יש תחביב שלא היה ידוע עד כה — לחפש שגיאות-דפוס בעיתונים. הוא היה מקבל מדי-בוקר בלישכתו את כל העיתון-נים המופיעים במדינה, עובר עליהם בקפדנות, וגורר מתוכם כל שגיאות-דפוס שמצא. את שגיאות-הדפוס, וביניהן שגיאות משעשעות ומגוחכות, הדייק באסף בשקידה, וכיום נמציא ברשותו האוסף הגדול ביותר של תעלולי הבחור-הזועזער בעיתונות הישראלית.

לראש עיריית חיפה, י"ס סף אלמוגי יש דיעות מוזרות במקצת. כאשר לפרוש המילה "עוני", השבוע, כאשר רואיין בשידורי-ישראל, סיפר אלמוגי על הרקע שניספתה שלו: "באחי מביט עני — מהמעמד הבינוני הגבוה...".

מגיפת המיספרים הכפורים למכונות הגיעה גם לי צה"ל. בדר-כלל היו רק הי שרים מחזיקים שתי סדרות של לוחיות מיספר המכונות. הי אחת, מיספר השר, ואילו האחרת, עם מיספר אורחי רגיל, כאשר הם נוסעים בנסיעות פרטיות. בעיקבות השרים הלך גם שלמה ("צ'יצ'") להט, הי מחזיק בנוסף למיספר 300000. שהוא המיספר הרישמי של מכונות ראש-העיר, מיספר גור, בעל ספרות גלילות, אולם לצי"צ יש סיבה טובה לכך: "אני לא רוצה שהדתיים יראו שראש-העיר שלהם נוסע בי שבת ברכב של העירייה". בי עקבות צ'יצ' הלך גם הרמטכ"ל, רב-אלוף מרדכי ("מוטה") גור המחזיק עתה בנוסף למיספר של מכונות הרמטכ"ל, גם לוחיות הנושאות מיספר צבאי רגיל, שאותן הוא מרכיב כשהוא נוסע עם מישר פחתו.

בקשה מיוחדת היתה בשבוע שעבר לשר-המיספר והתעשייה חיים ברלב, לראש עיריית רמת-גן, הר"ר ישראל פדר. ברלב, הרוכב על סוסים מדי-שבת עם פלד בפאק האומי של רמת-גן, ביקש מפלד לתת לו כרטיס-כניסה קבוע לסאפאר הרמת-גני. "אני הולך לשם לפחות פעמיים בשבוע", אמר ברלב, "וזה עולה לי המון כסף".

ראש עיריית חיפה י"ס סף אלמוגי המין לפגישה, שבה השתתפו כל ראשי העיריות ב-

זו החתיכה שנכנסה לישיבה?"

רב המושבים, ח"כ מנחם הכהן, התבקש להביע את דעתו בוויכוח בין הרבנים הראשיים בעניין הגלולה. כור התיר הרב הראשי הרב שלמה גרין שימוש בגלולה לאשה שיש לה כבר בן ובת ואילו הרב הראשי השני, הרב עובדיה יוסף, אסר זאת. תגובתו של הכהן לריב הרבנים היתה: "אני לא מוכן להסתייב בין טיפות סרוחות".

אגב, הכהן החליט להשתלב במערכת הידוק החגורה. תנועת המושבים העמידה לרשות הכהן מכונת ונהג צמודים, אולם הכהן החליט להשתמש בהם רק בסיוורו במושב בימי, בעוד שאר נסיעותיו לכניסת וממנה הוא עורך באוטו בוס.

בראיון שנתן השבוע שלמה מירנצ'יק, נהג-קטר ברכבת ישראל, מחסידי חב"ד, הממשש כאחד משלושת שליחיו של הרבי מלובאביץ' בארץ-הקודש, לעיתונאי הי יצחק הירשצ'מן, גילה מה היתה ההודעה האחרונה שביקש להעביר נשיא מדינת ישראל לשעבר, זלמן שזר, ערב מותו, לרבים של חסידי חב"ד. סיפר השליח: "בימי האחרונים הבאתי לשור מיכתב של הרבי. ידי שזר כבר רעה, אבל הוא דיבר. הוא אמר: 'תגידי לרבי שאני מאמין בו. כי כתוב: ויאמינו בה' ובמשה עבדו. הרבי שליט"א הוא כי משה בזמנו'".

הכוכבת הצעירה של סרטי-הזוועות מגרש השדים, היא נעה בת 15, הידועה כעלילה וחברותיה. אולם נראה כי דרכה על הגד של לינדא היא דרך של זוועה ואכזריות הגובלת בפורנוגרפיה. לאחר שאוננה בעזרת צלב במגרש השדים, סיימה בימים אלה סרטי-טלוויזיה בשם נולדה חפה מהשע, בו היא אסירה במוסד לצעירות, וחבי רותיה אוננות אותה, בעזרת ידיה של מטאטא, תחת המיקלחת. באביב יוסרט חלק שני, בו תשחק תפקיד של ילדה אלכוהוליסטית.

לחוויה מסעירה זכו בי שבוע שעבר ילדי נופלי הצנחנים, שהיו אורחי רעיית נשיא המדינה נינה קציר. לכל ילד שביקר אצלה במיכונה, נתנה קציר ספר של נעמי שמר, ולכל אם תמותה שמן. כאשר עמד הביקור להסתיים, ביקשה נינה מהילדים להמתין כמה דקות, יצאה מהחדר וחזרה עם הנשיא, אפרים קציר, שלהין את ידו של כל אחד מהילדים.

כשהגיע שר-המיספר שלמה הילק, בסוף השבוע שעבר, לבית-הולים איכילוב כדי לבקר את פצועי אסון קולנוע, הבחינו מלווי בצלם יוסף לאר העומד ליד פתח בית-החולים, אך אינו מצלם את השר. אחד מהרופאים, שליוו את השר, שאל את הצלם: "מדוע אינך מצלם את הילל?". נענה על ידו: "אני מצלם רק את ראש-העיר, צ'יצ'!". מסתבר כי הצלם הוזמן במיוחד על-ידי ראש-עיריית תל-אביב, שלמה הרב, כדי לצלם את הביקור. מאוחר יותר אומנם הגיע צ'יצ' לבית החולים, אולם עימו הגיע גם שר-הבריאות ויקטור שם טוב, ולצלם לא נותרה ברירה אלא לצלם בכל זאת איזה שר.

עוד סיפור שנופץ לכבוד יובלו של ד"ר בגוריון. פעם נאם הזקן בבאר-שבע, והזהיר את הקהל שברית-המועצות מזיינת את הערבים, ושגם על ישראל להודיין. הקהל פרץ בצחוק רם, להפתעת בגוריון. את מוכירו, יצחק לבון, מה הצחיק את הקהל ביטע על החימוש. נבון נוכח שאין לו ברירה, וגילה לכור גריון את פירושה העממי של המילה, הדבר מצא חן בעיני הזקן, והוא החל מייד מטה את הפועל בכל הצורות האפשריות. בסוף שאל את נבון: "אתה חושב ש(וי) אשכזה יודע?".

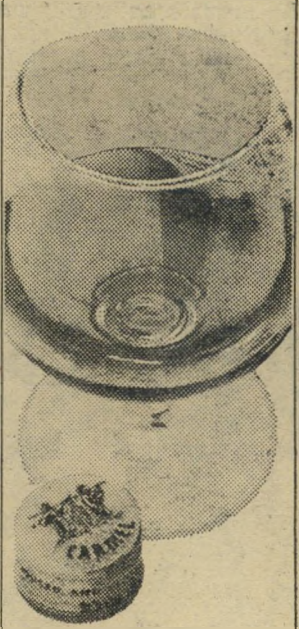
את הישיבה בין אנשי משרד-התיירות לבין אנשי האוצר, שהיו צריכים לדון כי קיצוץ תקציב משרד-התיירות, זימן שר-התיירות מנשה קהל למיסעדת מישכונת שאננים בירושלים, הידועה כיקרה בירושלם. תר בעיר, איש משרד-האוצר, ארנון ספני, שהוזמן גם הוא לישיבה, סירב לבוא. באומרו: "ישיבה של ריסון וקיצוץ תקציב לא צריכה להיות במיסעדת-סאר", ואמנם, לקול לא נותרה ברירה, והוא ערך את הישיבה במישרדו.

שר-הביטחון שימיעין פרם היה אורחה של סיעת מועד בכנסת, בשבוע שעבר, ונתן לסיעה סקירה ביטחונית מקיפה. אולם לפני נאומו של השר דנה הסיעה בכמה ענייני נהל, ששיעממו את השר. לפי תע נכנסה לחדר-הישיבות אחת המוכרות החדשות של סיעת המועד בכנסת, יעל, השר התבונן בה שעה ארוכה, ואחר לא יכול עוד להתאפק ושאל את היועץ הכלכלי של סיעת המועד, חיים קמחי: "מי

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב

נאוה לשלומה: מה לעשות. אלה הסיכונים של המיקצוע.

מסתבר כי ממשלת ישראל דואגת לא רק לחברי הכנסת המתעופפים שלה, אלא גם לאנשי הקונגרס האמריקני. בעל הטור האמריקאי הר ידוע, ג'אק אנדרסון, מספר כי איש-הקונגרס האמריקאי, בנימוני גילמן ביקש, בציר גורות הדיפלומטיים של ארצו, ממשלת-ישראל לארגן את חברי-מיצווה של הבן שלו ליד הכותל המערבי, ונענה בחיוב.

נראה כי המילואים רודפים את דוברי השרים וראשי העיריות. מייד לאחר שקיבל

אורי זוהר

במאיהקולנוע הישראלי, שהצטרף השבוע להפגנה שנערכה מול בניין עיריית תל-אביב נגד סגירת הסינמטק, זוהר רק עליזי מעטים מבין חובבי הקולנוע שהשתתפו בהפגנה. אורי, כפי שהוא נראה בתמונה, אינו מחופש. כך הוא נראה אחרי שהוריד ממישקלו כמות ניכרת של קילוגרמים בדיאטת-מים, כשהתקיים על מים בלבד במשך 20 יום. נראה שהדיאטת החמורה השפיעה עליו, שכן אורי דיבר נגד ראש-העיר יהושע רבינוביץ' ונגד סגן ראש-העיר אליהו שפיגל, שכה כי רבינוביץ' הוא שר-האוצר, וכי שפיגל נמצא באופוזיציה.

את תפקיד דובר משרד-הביטחון נקרא אילן כהן, מי שישימש קודם לכן ככתב ידיעות אחרונות, ל-40 ימי-מילואים, והיה צריך לדחות את כניסתו לתפקיד. רק סיים את המילוי אים, ודוברו של ראש עיריית ירושלים, יונה יהב, נקרא אף הוא לתקופת-מילואים ארוכה. אולם טרדי קהוק אינו מוטרד מיציאתו של יהב למילואים, מאחר שיש לו בעירייה עוד שני דוברים צמודים.

לעורר-הדין ומי שהיה חבר-כנסת רב מילמן, כעונש מונה בשבוע שעבר ככונס הנכסים של מלון מלכת שבא באילת, היתה בקשה אחת מה שופט שימוה הלבוט לזני ברק, אשר מינה אותו: "אני מוכן להיות כונס נכסים, עורך דין, כל דבר. אני בשום אופן לא מוכן להיות ראש עיריית אילת."

תקרית בלתי-נעימה אירעה בשבוע שעבר למנהל מני פאר, בעת שאירח בתוכניתו ממני מני את המהפנט אבי שלום דרורי. דרורי היפנט את אחת הבחורות בקהל, נערה בשם נאוה, כך שבכל פעם שמוני ישאל אותה מה שלומה, היא תיפול על צוואר רות ותחבק אותו. אשתו של מני, קרני פאר, אשר נכחה אף היא באולם, הגיבה, אחרי הפעם החמישית שמוני שאל את

איש-העסקים עזריאל עינב, המרבה בנסיעות חו"ל, נהג בדרד"כלל, כאשר היה נשאל במכס במל התעופה בן-גוריון, מה יש לך להצהיר? להשיב: "טוב לחזור לארץ". החוכמה הזו של עינב היתה ידועה לכל המוכסים, שהכירו אותו היטב. בשבוע שעבר חזר עינב לארץ ולהפתעת המוכס, ששאל את השאלה הרגילה, השיב עינב: "היום כבר אי אפשר להגיד טוב לחזור לארץ."

השחקן יאיר ("קויה") רובין משתתף בימים אלה בי אחד התפקידים הראשיים ברט יהיה טוב סלמוניקו המוסרט בארץ. אולם בלילות שבו החנוכה הוא אירגן את מופעי החנוכה שנערכו בצורת עילית. באחד הלילות, בדרכו לנצרת, הוא היה מעורב בתאונה, נפצע קלות ופניו נחבלו. כשהופיע למחרת לבימת-הצילומים של הסרט, היה חבול כולו, ולא היתה אפשרות לצלמו. בלית ברירה הוכנסה התאונה, שי היתה "קויה" בחיים, לסיפור הסרט, כדי להסביר לצופים מדוע הוא ייראה בחלקו השני של הסרט מוכה ופצוע.

טלה

21 במרץ - 20 באפריל

שור

21 באפריל - 20 במאי

החודש מתחיל עם זינוק קדימה - אך השבוע אינו, בהכרח, חיוני לתוכניותיך. ביחוד יום ב': אם אתה מתכוון לבצע תוכניות ביום זה, מוטב שתזוהר. נסיעה קצרה תסתיים בסיבוכים ואולי באסון. אל תתן לילדים לצאת לטיולים, דווקא השבוע, בת תאומים: הפני את מרצן לשיפוצים והיזהרי מרכילות של ידידתך הטובה במיוחד.

תאומים

21 במאי - 20 ביוני

סרטן

21 ביוני - 20 ביולי

השבוע צפוייה לך פעילות קשה מן הרגיל, וגם בלתי-שיגרתית, ממש כמו בשבוע שעבר. יהיה עליך לאסוף את כל כוחותיך, הפיזיים והנפשיים, כדי לעמוד במשימת שיוטל עליך לבצע. אם תדע להתגבר על חולשות קטנות שלך - תצליח. נסה השבוע לאנוס עצמך לא לבזבז כסף.

אריה

21 ביולי - 20 באוגוסט

בתולה

22 באוגוסט - 22 בספטמבר

קטטה או מריבה עם אשה, יעכירו את מצב רוחך, ואם אתה נשוי, היזהר מלבגוד. השבוע הוא בסימן כשלונות עבורך. אתה בהחלט יכול לנצל את השבוע הזה למטרות מועילות ופוריות יותר. את יכולה להיכנס לתקופה של חוסר פעילות, אם תבואי בקשר עם האדם הלא נכון. עבור חוסר פעילות הינו אסון. הישמר השבוע מגניבה.

תאומים

22 בספטמבר - 22 באוקטובר

עקרב

22 באוקטובר - 22 בנובמבר

בעייתך העיקרית השבוע, תהיה איך לשמור על שלווה נפשך, נוכח התקריות הפוליטיות האחרונות. לא יהיה זה עבורך השבוע הטוב ביותר. הרבה לכתוב ובמיוחד ענה על מכתבים. תוכנית אותה תיכנת לבצע מזמן - אין סיכוי שתתגשם. אך אל ייאוש, החיים לפניך. היזהר בנהיגה בשעות החשיכה ובגשם. הדרכים מלאות מלכודות.

קשת

22 בנובמבר - 20 בדצמבר

גדי

21 בדצמבר - 19 בינואר

המצב הביחשוני אינו צריך להשפיע על תוכניות העבודה היומית שלך. אל הדיר שינה מעייניך בגלל סיבות הקשורות בניהול המדינה. השתדל להתייחס יותר בכובד ראש למתרחש סביבך. משהו לא נעים יקרה בחוג המשפחה שלך. דווקא לקראת סוף השבוע תזכה במעט נחת רוח - זכייה כספית קטנה, מתנה יקרה, או משהו דומה. גבר עימו היתה קשורה ינתק יחסיו איתך, אל תתייאשי, הוא יחזור, כעבור זמן קצר.

דלי

20 בינואר - 18 בפברואר

דגים

19 בפברואר - 20 במרץ

את נמצאת - כרגיל - על מרשת-דרכים. אלא שהפעם לא תוכלי לשבת בחיבוקי-ידיים. הוא ידרוש ממך צעדים נימרצים, ועצם הדרישה הזאת תדרבן אותך לעשות דברים שישנו את כל חייתך. בת דגים: אל תסתבכי דווקא עכשיו. את זקוקה לכל חושיתך. זה שבוע קשה, אם כי לא מסוכן במיוחד, לא תהיה כליכך עצמאית בהחלטותיך.

קישוט עם ראש לעסקים

עניינים כחולות, מתלבשת טיפ-טופ על-פי האופנה האחרונה, מתכוונת הדיילת **מירי עינבר** לקחת בכל הרצינות את הקריירה של החבר שלה, הזמר **גבי שושן**, וליקדם אותה.

כי ככה זה. כיום, כשמרבית הזמרים טוענים שהפכו להיות עבדים לאמרגנים שלהם, החליט גבי לקום ולעשות מעשה — ולנסות להצליח לבד. אבל מירי, שהיא חברה נאמנה לכל הדיעות ושכבר היום היא בופטצייה של גברת שושן, החליטה

חברת אל-על הפסידה דיילת יפהפייה אבל שוק הבידור, לעומת זאת, הרוויחה אמרגנית שכבר זומן לא נראתה כמוה. כזאת חתיכה לא-גורמלית, בלונדית עם

מלכת-היופי מתחתנת

מלכת-היופי לשעבר, **אתי אורגד**, לא רק נעשית יפה מיום ליום, אלא היא עומדת אפילו להתחתן.

אחרי שפוטרה בזמנו מעבודתה כדיילת באל-על, בגלל שהביאה לחבר שלה דאו מחוץ-לארץ כנף אמיתית של מכוננית מוטסאנג ולא הצהירה עליה במכס, עומדת אתי להתחתן, בקרוב מאד, עם הטייס ר- איש-העסקים **אלי בכמן**, בן ה-31.

אלי עצמו התפרסם בזמנו, כשניהל מסכת-קשרים ענפה והדוקה עם **רונית אור**, המתמחה של השופט **מרדכי קנת**. אלא שהעניין ההוא היה לצורכי עסקים בלבד. אז, כזכור, בין חיזור לחיזור, הקליט אלי את שיחותיה של המתמחה, כדי להוכיח שמתכנלים לידידו, המיליונר **ראובן כפחוביץ'**.

ובכן, מאז זרמו המון מים בנהר, וגם אלי וגם אתי הספיקו כבר לשכוח את מעשיהם הלא-כליכך יפים. עובדה, הם מתכוננים לחגוג את זה מתחת לחופה, ומאותו רגע ואילך אני מבטיחה לספר עליהם רק טובות, בתנאי שיגיע להם.

מירי עינבר
לא בצחוק

שהיא לא תיתן לשאהבה נפשה לשחות בים לבדו, אלא תצטרף אליו.

וכך, בימים אלה, היא עומדת לקחת על עצמה את ניהול כל ענייניו של גבי.

חוץ מזה, מירי ביחד עם גבי מקשטת את כל המסיבות בתל-אביב.

תאמינו לי, בכל מסיבה שבה היא משתתפת, מירי היא הקישוט היפה ביותר.

שמועות שטף את חוגי אוהדי הספורט והמישחק בארץ, וכיוון שאין עשן בלי אש, הסיקו הכל את המסקנות המתבקשות. אבל לאחרונה, כך לחשה לי הציפור הקטנה שלי, הפסיק איש-הספורט את תש-לומיו החודשיים עבור דמי-השכירות של הדירה. פשוט, היחסים ביניהם נותקו. ציפורי הוסיפה גם, שיש לשער כי מסע הרפתקני שזכה לפירסום אשר ערכה השחקנית לא-מכבר, ולא לבדה, הוא ש-היה הטיבה הישירה לפירוד זה.

עמוס טל-שייר וירדנה ארזי
לא מתרגשים

מי יכיר

למי את מי?

איכפת לי להכיר לה אותו? ובכן, יגאל שוחט הוא בן 28, גרוש ואב לילדה בת ארבע. הוא נפצע במלחמת-התשה, היה בשבי המצרי והוחזר לישראל במצב גור פני קשה, ואת חייו הציל או, בעצם, פרופסור **שיבא** המנוח.

בעצם אני רוצה להגיד לכם שקצת קשה לי להבין איך אפשר לא להכיר בן-אדם שנפגשים איתו תחת קורת-גג אחת יום-יום, מזה תקופה ארוכה. אבל מה אני יודעת, אולי יש כאלה שמסוגלים להתראות עם בן-אדם יום-יום ובכל-זאת לא להכיר אותו? ככלות הכול, אנתנו חיים בתקופה מוזרה מאד.

אבל בעצם, מה שרציתי לספר לכם על אורית היה דבר אחר לגמרי. סתם סיפור קטן וגנחמד. השבוע יהיה לכולנו הכבוד והעונג לראות את פניה היפים מעל מסך קולנוע פריס בתל-אביב, שם מוקרן הסרט הצרפתי אהבה אחר-הצהריים.

ומעשה שהיה — כך היה, אורית, שהיא יפהפייה לא-קטנה, לכל הדיעות, יצאה לה, באחת הימים בהיותה בפריס, מתוך מספרה פריסאית, והנהגה היא רואה מולה צוות-קולנוע בעיצומם של צילומים. הסתבר שהיה זה צוות-ההסרטה של אהבה אחר-הצהריים, הדן בבחור שמקדיש את מיטב זמנו לחיפוש אחר בחורות. כך קלטה המצלמה את פניה של אורית, והם שולבו לבסוף בסרט.

זה מה שרציתי לספר לכם. אגב, איך בכלל הגיע יגאל לסיפור הזה? על השניים האלה יחד אוכל לספר לכם בהרחבה בקרוב. כך אני מקווה, לפחות.

אורית ירקוני ואמא
לא מכירה

זה שכל הארץ מדברת כבר חצי שנה על כך שאורית ירקוני, בתה העיתור-נאית של הנמרת יפה ירקוני, הולכת להתחתן עם הטייס יגאל שוחט — לא היה ידוע לאורית עצמה כלל, עד לי-אחרונה. כך, לפחות, היא טוענת. ולא רק זאת. היא טוענת, ובתוקף, שהיא ככלל לא מכירה את האיש. אז מה

הכל בגלל פסטיבל הזמר המזרחי, אומר צדוק, כבר שנים שהוא מנסה, לדבריו, להתקבל כזמר לפסטיבל הזה, אבל תמיד הוא נידחה בלך-רושבו על-ידי עורך ומפיק הפסטיבל, **יוסף כריש-אל**.

מה יש, שואל צדוק, בשביל צה"ל אני טוב בתור בדרן וזמר מזרחי, ובשביל הפסטיבל לא? והוא אפילו ניסה לחדר שהודו שלו, שריהמיסטרטה שלמנה הילל, יפגיש אותו עם שריהחינוך-התרבות אהרון ירדני, כדי לעורר את תשומת-ליבו של זה לשחיתות שהולכת מאחרי הקלעים של פסטיבל הזמר המזרחי.

מה שהכי מרגיז את צדוק סביר זה שלמרות שהוא-עצמו נולד ברשות-השידור, זאת אומרת שם גילו אותו, דווקא רשות השידור משתדלת להוריד אותו מהבמה באופן סופי. הוא מרגיש את זה טוב מאד, וזה מרגיז אותו.

למרות שגם השנה לא השתתף בי-פסטיבל הזמר המזרחי, שנערך בשבוע שעבר בירושלים, לא איש כצדוק סביר יותר. המחלקה המזרחית של הרדיו עוד תשמע ממנו — כך הוא מבטיח.

מילחמות דון-סביר

בתחנת-הרדיו

צדוק סביר
לא אוותר

אם למישהו מכם היו אי-אלו ספיקות והזיהורים שניים ביחס למה שקורה עם הזמר-שחקן-הקיי-בדרן **צדוק סביר** — אז הנה יש לי חדשות בשבילו.

צדוק חי וקיים ומתגורר בשיכון בבלי בתל-אביב עם אשתו ושני ילדיו. אבל חוץ מכל זה, הוא גם ממורמר, ויש לו גם כמה סיבות טובות לכך.

צמד-חמד

צמד-חמד אני יודעת. שניים יפים ונחמדים כאלה, עלי-היפאק, כשרואים אותם הולכים ברחוב יד-בידי, חושבים שהם זוג גימניסטים מאוהבים, בשום פנים ואופן לא בעל ואשה. אבל למרות המראה הצעיר שלהם ביחד ולחוד, הספיקו כבר ירדנה (ארזי) ועמוס טל-שייר להשתפסף במוסד הנישואין כבר איזה שנתיים ימים.

ירדנה, השוקולד של המנטה והמסטיק ועמוס, הבן הסודר של **ראובן כרינותם** בהצגה היידה יפו, הכירו זה את זה עוד כששניהם היו בלהקה הצבאית. אחרי השיחלור לא התממיהו אפילו רגע אחד מיותר, ומייד נכנסו בעול חופה וקידושין.

אז ככה. עמוס, חוץ מזה שהוא שחקן צעיר, מבטיח וכישי-רוני, הוא גם סטודנט בחוג לקולנוע באוניברסיטת תל-אביב ואילו ירדנה, נוסף לכך שהיא זמרת בלהקה מבוקשת, היא גם עקרת-בית, כפי שאתם יכולים לתאר לעצמכם.

כשהיא נסעה לברזיל עם הלהקה, לסיבוב-הופעות, היה הוא טרוד בחזרות על ההצגה. והוא כליכך התגעגע אליה, עד שכעת הוא מנצל כל רגע פנוי כדי להיות במחיצתה. כך קרה שהוא אפילו בא במיוחד לבני-האומה בירושלים בערב בו נערך הפסטיבל המזרחי, כדי להחזיק ביד היפה ברגע שהודיעו לה כי שוקולד-המנטה-מסטיק זכתה במקום השני בפסטיבל.

לזכותם של השניים ייאמר, שאף אחד מהם לא התרגש במיוחד מעצם הזכייה. מה יש, כל החיים עוד לפנייהם.

רחל מרחלת על כל העולם

גאוני או לא?

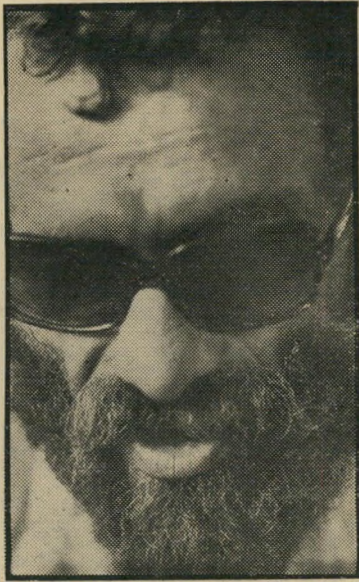
הפנתר השחור

לא בני-אדם? ואם הוא פנתר, אז אין לו כבר זכות לחיות במדינה הזאת? בחירות? נפש רצה הגברת מלכין בכיוון המערה, במטרה להציל את חיי הפנתר שבתוכה. לפתע, כמו מתוך האגדות, הגיח גבר מגודל שוקו־פרא עוטה את פניו כשהוא נושא בידיו פנתר ינוקא. החלף על-פניה לא היה זה אלא מיועצו נחמון פרקש שלחופש יולד, אשר גנב פנתר מגן-החיות התניכני הסמוך ואימץ לו אותו אל ליבו כידו.

גברת מלכין נרגעה. הפנתר היה פנתר שחור אמיתי, לא מאלה שרואים בהפגנות בכיכר המשביר בירושלים.

נחמון פרקש לעומת זאת, כך מספרים יודעי-דבר, ניראה לאחרונה במונית הייר דת לבאר-שבע, כשבדידו הפנתר, או אם תיתקלו בו במדבריות הנגב, או רצוי שר תבדקו טוביטוב איזה פנתר צועד לצידו, שלא יהיו איהבנות.

אשתולשעבר של פרקש, גאולה, נמ- צאת לכת באמריקה ביחד עם בנם בן הר שנתיים, פו. פרקש רצה, כוכור, לגדל את בנויחידו כילד-טבע, ואילו האם גאולה, המכונה גם סאפפו על שם האלה סאפפו מלסבוס התנגדה, כוכור, ונאלצה לברוח מאימת בעלה אל הציוויליזציה של המערב. הייתי מתה לדעת איך פרקש חושב לי גדל עכשיו את הפנתר.

נחמון פרקש פנתר מאומץ

שהוא יהודי או משהו, אלא פשוט בגלל שהוא אוהב את הארץ סתם. בלי ציונות, או אנו זה, שהוא בעליו של פיאנו-בר אחד בתל-אביב ושל מיסעדה סיגית ופיא-נוירבר נוספים בהרצליה-פיתוח, הלך ועשה תרגיל לא-נורמלי לחברה הגרמניה שלו אנג'ליקה, שהיא חתיכה וצעירה וכל מה שאתם רוצים ועוד יותר.

אוננו, כך נודע לי ממקור מוסמך ומהי מן, רצה כבר זמן לסיים את יחסיו עם אנג'ליקה. הוא ניסה כל מיני תכ-סיסים ורמזים כשרים למהדרין, היא לא הבינה. מה עשה ההולנדי החצוף והמיו-אש? הוא חמר בלהט אחרי גברת ידועה אחת שבאה להתארח אצלו בפיאנו-בר.

ולא רק זה, אלא אחרי שכבו האורות ואחרון אורחי המקום הלך כבר לישון, ליווה אוננו במלוא אוננו את הגברת הידועה לביתו שבהרצליה-פיתוח, כשברור לו כימי-עט לגמרי שאנג'ליקה עשויה להגיע הר-ביתה בכל רגע.

ואכן, אנג'ליקה הקטנה הגיעה. מה קרה שם בין השלושה אינני יודעת, אבל מה שאני כן יודעת הוא שהפעם תפשה אני ג'ליקה את הרמו השקוף, ארוה והסתלקה ויותר לא רואים אותה בסביבה.

מה שמפליא אותי בכל העסק הוא למה הבן-אדם בחר דווקא באותה גברת ידועה, ותסלחו לי על הביטוי קצת-קשישה, כשיש כליכך הרבה יפות וצעירות בשטח. מה-גם שהוא ממשיך להתראות איתה עד עצם היום הזה ועד בכלל.

רודוק אנוני יאנס מי שמבין רמזים

השעה היתה שעת-צהריים. גברת מלכין, שאחד מילדיה הוא תלמיד בית-הספר התיכון הפתוח שבשכונת ליפתא התחיתה בירושלים, עמדה על מישמרתה במיסגרת תורנות שהונגה בין הורי תלמידי בית-הספר. מתפקידה היה להקיף את הגדר ול-השגיח כי זר לא יבוא בשערי בית-הספר. לפתע, ללא אזהרה מוקדמת, שמעה צע-קות מכיוון הוואדי הקרוב וראתה את אחד המורים רץ, כשנישקו דרוך, לכיוון מע-רה קרובה כשהוא צועק: „הפנתר, להרוג את הפנתר!”

גברת מלכין, אשה נאורה לכל הדיעות, לא-כלכך הבינה איך בכלל מעלה משהו בדעתו להרוג פנתר. מה יש, פנתרים זה

נועלילות

אוננו הפלסטי

להיות גם צעיר, גם חתיך וגם מבוקש, זה קצת קשה בארצנו הקטנות. אני מכיר רה כמה בחורים שטוענים שזה אפילו קשה מאוד, כשיש כל-כך הרבה חתיכות. ואם אתה כמו שאמרתי כבר קודם גם חתיך, גם צעיר וגם יש לך אינו מכונית לעניין שמוכיחה שיש לך חשבון לארע בבנק, הרי על-אחתי-כמה-זכמה.

או אולי משהו מוכן להסביר לי למה הוא עשה את זה? וכשאני אומרת הוא, אני מתכוונת לרודוקף אנוני יאנס, ש-כולם מכירים אותו בשם אוננו ושהוא הו-לנדי. אחד כזה שחי בתוכנו לא בגלל

חינוך ואהבה

הוא — קצין בכיר בצה"ל, מפקד אחד החיילות אשר התגלו פתאום במילחמת יום-הכיפורים, זכו לפופולאריות רבה ובי-עיקבות זאת — עלתה גם הפופולאריות של המפקד.

היא — כותבת פיוזמונים, עיתונאית לעת-מצוא ובת למישפחה עיתונאים ידועה. הם נפגשו כאשר הוא הזמין אותה לכתוב חומר ללהקה שאותה רצה להקים בחיל שלו. נפגשו והתאהבו — שכה את אשתו וילדיה, היא — את החבר שלה, רי-שניהם יחד שכתו את הלהקה והחליטו, במקום, לזכור זה את זה וזו עשרים וארבע שעות ביממה.

יהיה כזה בכלל, בסופו של דבר. שיש סירב לבקשה, המחוצפת לדעתו, וכעת הוא תובע את העיתונאית לדין ב-אמצעות עורך-הדין שלו רודף אלדרו. מירית, מצידה, אינה מתרגשת ביותר מ-עצם התיבעה, בקול אדיש ומשועמם היא מספרת שאין לה כוח להתעסק בסטיות, וגם לא זמן, ובכלל כל העסק הזה משעמם אותה עד מוות.

היא בסך-הכל רצתה להרוויח 750 ל"י ביום, אבל אחר-כך הסתבר לה פיתאום שהיא חסרת-ניסיון בעניינים כאלה, ושמו-טב לה לחתום חוזה שבו יובטחו לה אחר-זים מרוויחו הסרט. כי איך אפשר לדעת מראש שהסרט לא יעשה מיליונים, למשל? איך שלא יהיה, את התמשך תוכלו ל-ש-מוע, אם תרצו, בבית-מישפט השלום תל-אביב-יפו, שם תישמע התיבעה בקרוב.

מדי-שנה כעשרה תלמידים בלבד. דורין, כמו כל אשה טובה ואוהבת — למרות ההצלחה הפנטסטית השאירה את הקאריירה מאחוריה, ולפני מיספר שבועות הצטרפה אל ידידה בניו-יורק.

מה שבטוח הוא שבעוד כמה חודשים נראה אותם פה שוב. כי לדורין, כידוע, בתוקף היותה בתו של מנהל חברת-תעופה אין בעיות של כרטיסי-טיסה וגם ג'פרוי, תודה לאל, מסודר מהבחינה הזו.

דורין פרנקפורט כרטיסי-טיסה בשפע

אם אתם חושבים שפרשת המזורים באה על פיתרונה בעזרתו האדיבה של הרב גרוך, אינכם אלא טועים. עובדה, הפרשה עדיין גורמת צרות ל-אנשים הנוגעים בה ומבילה אותם עד לבתי-המישפט בתהלוכה.

ומעשה שהיה, כך היה, איש-הקולנוע שיש קולר החליט, יום אחד, להפיק סרט על פרשת המזורים, והטיל את כתיבת ה-תקציר לתסריט על העיתונאית מירית שם-אור, שהיא גם אשתו של הזמר צבי-קה פיק ובתה של העיתונאית אורה שם-אור.

לפי ההסכם שנחתם בין השניים התחיי-בה מירית להשלים את כתיבת התקציר

מירית שם-אור רווחים קלים

תוך שבועיים, ובתמורה לקבל 750 ל"י. כשבא שיש, כתום השבועיים, לקבל את התקציר אמרה לו מירית, לדבריו, שכתבה תסריט „גאוני” ושהיא דורשת לשנות את ההסכם ולחתום על הסכם חדש, שבו יוב-טחו לה אחוזים מרווחיו של הסרט, אם

האנשים היפים

שאינו להם בעיות

אחד הנוגות היפים ביותר שהיו לעיר הזו נעלם לאחרונה מן הארץ. אני מדברת על התסריטאי האמריקאי ג'פרי גרוך ועל בעלת-הבוסק ומתכנתת-האופנה דר-רין פרנקפורט, שהיא בתו של מנהל טי.ו.איי. בישראל, אדוארד פרנק-פורט.

דורין וג'פרי, הנמצאים זה עם זה כבר חמש שנים, הספיקו לחיות יחד במשך שנות חברותם בחלקים שונים של העולם. בתחילה חיו ברובע צ'לסי שבלונדון ב-משך כשנה, כשג'פרי כותב תסריטים ודר-רין מציירת פלאקאטים. אחר-כך הם עברו לגור ברובע הלאטיני של פריס, כשג'פרי ממשיך לעסוק בתסריטיו ואילו דורין לוי-מדת אמנות באקול דה-בוואר.

אם בלונדון היו ידידיהם הקרובים יש-ראליים כמו שלום חנוך ואשתו ליהיא, הרי בבירת האורות היו חבריהם האמנים הבהוימים של הרובע הלאטיני.

אחרי שהייה בת שנה בפריס שבו הר-שניים ארצה, וג'פרי אף עמד סוף-סוף ל-הביא לידי מימוש את אחד מתסריטיו, אלא שהעסק הסתבך ויגיע כפי הנראה בקרוב לערכאות. דורין, לעומת זאת, אחרי ש-רכשה דירה נחמדה ברמת-גן פתחה בכל-י-בוסק בשם חיצומוס, שהוא גם

התחילה להפ-תעמלנים מטורפים ויפהפיים, למישפחה היהודית החליט שהוא יתעסק ב-נועם, שם,

ג'ודי ברנס, בת למישפחה מרובת- ילדים מטריפולי התיידדה עם נכדו של מלך לוב המודח ועם שחקן הקולנוע המצרי עומר שריף

הוא גר בשיכון טוניס שבבאר-יעקב, סמוך למעברת נצר-סירני. זה היה רומן אפל-טוני ויפהפה, שהופסק כשנשלחתי לקי-בוץ שובל כדי להשלים את חוק לימודיו.

גפן והאהבה

האמיתית

אני כנראה נראית לא רע, כי מחזר רים, ברוך השם, אף פעם לא חסרו לי.

קפה קליפורניה של אייבי נתן קלט אר-תי באהבה. הסתובבתי בחברת כל אנשי הבמה והקולנוע. כולם היו ידידי. כל הי-מפורסמים למיניהם. היו מסיבות נהדרות שנמשכו כל הלילה. קצת קשה להאמין, כשרואים את השיעמום הגדול של העיר הזאת היום, אבל אז היה מה לעשות בתל-אביב.

באותה תקופה פגשתי את יהונתן גפן. אז הוא רק הגיע העירה והתחיל להת-פרסם. לא ידעתי מיהו, ולא הכרתי את הייחוס המשפחתי שלו. הוא ניראה לי סתם ילד נחמד שהסתובב תמיד עם רשי-מת שירים ביד. לא לקח לי הרבה כדי לגלות שהדוד שלו הוא משה דיין. כמה פעמים גם נסענו לנהלל. היתה בינינו אהבה אמיתית. היינו רבים בשירים. הוא היה כותב לי שירים, ואני הייתי עונה לו בשירים — להבדיל.

בן המלך והענייה

הרומן עם יהונתן נגמר כשהוא נסע ללמוד בלונדון. הוא חשב שהוא נוסע לשנתיים, ואני לא הייתי מוכנה להתחמם ליד התנור במשך כל הזמן הזה. אחרי שהוא נסע, המשכתי להסתובב עם החב-רים שלו, רזי ברקאי כתב שידורי ישראל וקובי עופר, הבן של אברהם עופר שר-השיכון.

כל הזמן המשכתי לדגמן ולהצטלם. כל שנה היו מטרידים אותי בהצעות להש-תתף בתחרויות יופי, אבל לי זה נראה ריק מכדי שאתעסק בוה. אחרי-כך הכרתי בחור צרפתי בשם גור-ברט, יהודי, חתיך לא-נורמלי שהסתובב בארץ. ארבעה ימים אחרי שהכרתי או-תו, הציע לי נישואין. למרות שגורברט היה רופא צעיר ממישפחה יהודית אצילה, נראתה לי ההצעה פזיזה, או דחיתי אותה, בפריס נפגשתי עם הוריו, ואחרי שלר-שה שבועות התארסנו. אבל שבועיים לפי-ני החתונה ארזתי את המוזודות וחזרתי ארצה. הסתבר לי, שלמרות הייחוס, גור-ברט הוא מהמר מכור, שבילה יותר זמן ליד שולחן-הרולטה מאשר ליד.

אומץ וחוצפה

צברית

כשחזרתי ארצה, עבדתי כדוגמנית בית-בית בבתי-חרושת. ואז קיבלתי הצעה מחברה לדוגמנות במילאנו. מסתבר שאנשי החברה ראו צילומים שלי וצילם ידד. החברה שלחה לי צילום ואני מצאתי את עצמי זרה מאד, כי לא ערבו ראשי-הדעת בדעתי להי-בכר.

היא תמיד לבושה בגדים יקרים, על פי מיטב האופנה האחרונה. מניה היפות מאופרות בקפידה, וגם ארנקה ונעליה עשויים עור משובח.

בארץ מכירים אותה כנערת-זוהר, בת-לווייתם הקבועה של האנשים היפים. היא גם דוגמנית צילום מבוקשת ומנהלת בוטיק.

לאיש מבין הרואים אותה קשה להעי-לות על הדעת כי הנערה, הנראית כל כך מעוגנת בנוף הדיזנופמי, גדלה בעצם, ביחד עם שמונה ילדים נוספים בבית, במע-ברת נצר סירני.

עוד בילדותה החליטה ג'ודי שחייה יהיו קלים מאלה של הוריה, ומאז היא נמצאת במירוץ אל צמרת החברה ה-גבוהה.

אחרי שהצליחה בארץ והיתה ידידתו האישית של המשורר יהונתן גפן, נסעה לאיטליה והסתופפה בחברתם של כל המי-ומי האיטלקיים. בין השאר היתה, לדבריה, ידידתם האישית של כוכבי הקולנוע המצרי עומר שריף, ושל שריף סנוסי, נכדו של אידריס, מלכה המודח של לוב.

מספרת ג'ודי ברנס:

נודדתי שביעית מתוך תישעה יל-דים, למישפחה ממוצא לובי. שנות ילדותי עברו עלי במעברת נצר-סירני, שליד הקיבוץ. במשך שמונה שנים למדתי בבית-הספר הדתי המחמיר בית-יעקב, ר-הייתי אדוקה מאד. את מרבית זמני ביי-ליתי באמירת תפילות. מישפחתי, שהיא מסורתית אם כי לא מחמירה, כינתה אותי בבדיחות הדעת "הדתייה", כינוי שדבק בי עד היום.

את תקופת האדיקות שלי סיים הזמר דודו אלהרר, שהיה החבר הראשון שלי.

שריף. מייד אחר-כך הסתבר לי, לפי מיב טאו, שהוא ערבי. כעסתי עליה מאד, ואז היא סיפרה לי שהוא נכדו של המלך אדריס ובנו של עבדאללה סנוסי, מלך לוב המודח.

הוא ישב אצלי עם סילבאנה בערך שעה, ולפני שהלך, הזמין אותי לארוחת-ערב. הייתי נורא עסוקה ברומא ולא היה לי זמן, אז דחיתי את ההצעה. לא שמעתי ממנו שבועיים, עד שהשיג את הטלפון שלי מסילבנה והתחיל לצלצל אלי. ככה באו כמה הזמנות שלהן סירבת, עד שלב סוף הסכמתי לצאת איתו, אבל רק בחב רת אנשים נוספים.

הוא הזמין אותנו לסקאקו מאטו, שהוא מקום נורא ידוע ברומא, ומאז התחלתי לצאת איתו.

יום אחד הוא בא אף הביתה והחליט שהוא מאוהב בי, לא פחות ולא יותר, הבן-אדם רוצה להתחתן עם ישראלית. הוא התחיל לשלוח לי פרחים פעמיים ביום, ולהפגין אותי בטלפונים ובחיוורים. אני קיבלתי את זה כרעם ביום בהיר. התייחסתי אליו בעדינות כי פחדתי, וגי סיתי להסביר לו שלא רק שאני יהודייה, אני גם ישראלית, ושלא ישכח את זה. הוא אמר לי שזה בכלל לא מפריע לו, להיפך — זה מה שמושך אותו.

יום אחד הוא הזמין אותי לפגוש את הוריו, שגרים בעיירה לביניו, מרחק 60 ק"מ מרומא. הלכתי לשם בביטחון, כי הצטרף אלינו זוג ידידים.

לביניו היא עיירה שקטה, ומשפחת סנוסי חיה בה בשני בתים גדולים. לסנוסי סי היו ארבעה נשים, שתיים נשארו בלוב והשתיים הנמצאות איתו גרות בשתי דירות נפרדות, וגם לילדים דירות נפרדות. סנוסי האב מחלק זמנו בין זו לזו.

הלובי מעריץ

את שרון

מישפחת סנוסי לא עושה שום דבר, יש להם שלוש מכוניות עם מספר דיפלומאטי. בחצר הבית יש לול שבו הם מגדלים עופות, כי כמוסלמים הם לא אוכ

בשם קלאודיו קאפלי. אחר-כך הסתבר לי שאביו הוא נשיא הבורסה לניירות-ערך של מילאנו. מה הוא עשה בבית-הכנסת אני לא יודעת עד היום, אולי בא לחפש חתיכות.

הוא היה נורא נחמד, לקח אותי לקאט-טלו, המיסעדה היקרה ביותר במילאנו. אחר-כך הלכנו לדיסקוטק צ'ארלי מקס. יומיים אחר-כך מלאו לי 23, והוא ערך לי מסיבת יום-הולדת לא-נורמלית בדיסקוטק גוד מוד. אחר-כך הוא נסע לשווייץ, ושוב נשארת לבד.

טילפנתי לדיסקוטק צ'ארלי מקס ואמרתי שיש לי יום-הולדת, שיש לי יום-הולדת ואני לבד. שאלתי אם מותר לבחורה לבוא לשם ללא ליווי, כי זה מקום מאד מכובד. ביקשו שאמתין על הקו, והעבירו לי את הבוס, קארלו מאסימום אונאגי, שאחר-כך הסתבר לי שהוא צייר ידוע ומפורסם מאד בעולם.

שוב הסברתי לו שאני ישראלית, ולבד. הוא אמר לי לבוא מייד לבשתי שימלה לבנה עם טורבן על הראש, ואת מעיל הברייטשוואנץ שלי, כשהגעתי לצ'ארלי מקס חיכתה לי הפתעה גדולה. חיכיתי לאיזה זמן מגעיל מהמאפייה, ולהפתעתי התבר לי שקארלו מאסימום הוא גבר חתיך ממשפחה איטלקית אצילה. בדיסקוטק חיכתה לי חבורה של עשרה אנשים, שישבו מסביב לשולחן ערוך עם פרחים, נרות ומפה לבנה. קארלו סיפר לכולם שיש לי יום-הולדת ושהוא לא עושה את המסיבה רק לכבודי, כי אם גם לכבוד מדינת ישראל. אני מוכרחה לספר שלפני שהגעתי הוא שאל אותי איך אני נראית והסברתי לו בדיוק. כך שאני לא-כיליך בטוחה שאם הייתי נראית כמו גולדה מאיר, למשל, היה טורח בכלל.

מאז הפכו החיים שלי במילאנו להגיגה אחת גדולה של מסיבות אינסופיות, בהן פגשתי נסיכים ונסיכות ורוזנים ורוזנות. יום אחד יצאתי עם מיספר אנשים מהר חברה הו לבילוי ערב שיגרתי בין צ'ארלי מקס, גוד מוד ונפטונה, שהם שלושת המי קומות בה-א-הידיעה של מילאנו. כששיב נזכרתי, בגוד מוד, הצביעה חברתי לשולחן, דניאלה ווסמן, שהיא אשת יחסי-הציבור של הארי ווינסטון, מעצב התכשיטים הגדול בעולם על השולחן ממול ואמרה: "הראי מי יושב שם." זה היה עומר שריף, שחקן-הקולנוע המצרי.

השתמשתי שוב באומץ הפנטסטי שלי ובחוצפה הצברית, ובעידודם של ידידי ניגשתי לשולחן של עומר. הפי עלתי את כל קסמי הנשיים ואמרתי בעב-רית: "שלום." להפתעתי הוא ענה לי כי עברתי: "שלום, מה שלומך?" אחר כך המשיך באנגלית ושאל אם אני מישראל. עניתי שכן, אז הוא לחץ את ידי והזמין אותי להצטרף אליו. הוא היה מאד נחמד וחברותי, והמשכנו ביחד את הערב עד למחרת בבוקר. לארוחת-בוקר אכלנו קא-וויאר, ותפוחי-אדמה אפויים בחמאה שחורה.

עומר שהה במילאנו לרוגל טורניר הי ברידג' שנערך שם, מאז היינו נפגשים מדי ערב. זה היה קצת אחרי מילחמת יום-הכיפורים. דיברנו המון על ישראל, והוא אמר שהוא נורא אוהב את הארץ והיה רוצה לבקר בה, אלא שהוא פוחד שאם יבקר, יתנכלו לבנו בן ה-17 הלומד בלונדון. אז הסתבר לי גם שלא רק שעור מר אינו מצוי במוצאו, כי אם הוא יליד לבנון. הוא גם אינו מוסלמי אלא נוצרי, שהתאסלם עם נישואיו לשחקנית המצרייה פאטן חממה, אם בנו.

שכחתי לספר שעומר שריף היה כלי כך משוגע לברידג', עד שהיה יושב בי בבית-השימוש שעות לפעמים. יום אחד גיליתי שמתחת לכיור של בית-השימוש הוא החזיק שרפרף לקלפים. הוא פשוט לא ביזבז את זמנו במקום החשוב, וניצל אותו למישחק ברידג'.

כשמילאנו נגמרה לי, נסעתי לרומא ושכרתי דירה משגעת ברובע העתיק. בי רומא הכרתי בחורה בשם סילבאנה, שי היא יושפת-שיניים המעורה בחברה הי גבוהה הרומאית.

נכדו של

אדריס

ום אחד באה אלי סילבאנה. היא צילצלה בטלפון הפנימי, וכשעניתי שמעתי קול בערבית. נבהלתי נורא. סילבאנה עזקה ואמרה שזו רק היא. פתחתי את הדלת. היה איתה בחור צעיר, שחרי-חר, גבוה ומתולתל כבן 23. הוא היה די מנומס, וסילבאנה הציגה אותו בפני

ליס חזיר ויש להם אפילו רב יהודי ש"ממונה על שחיטת העופות. סנוסי האב מסתובב עדיין בבגדים ערביים, והוא הי סמכות העליונה בבית. הוא לא ידע שאני ישראלית. שריף החליט לגלות לו זאת רק אם אסכים להינשא לו, אבל אמו ידעה שאני ישראלית ומאד כיבדה אותי.

על הסבא אדריס, היושב בגלות במצ-רים לא סיפר לי שריף הרבה, הוא רק ידע להגיד שכולם נורא אוהבו אותו בלוב. על אביו אמר שהוא יעשה את כל המאמצים צימ לחזור לכס-המלוכה בלוב, ושהוא מאמין שתוך חמש שנים קדאפי יילך.

שריף עצמו הוא בוגר אוניברסיטה בי וינה, ולמדה איתו בת-דאחי של השאח הפרסי, שהייתה גם ארוסתו לזמן-מה. הוא הראה לי מכתבים ממנה, עם חותמת בית-המלוכה הפרסי.

כולם בבית סנוסי, חוץ מהאבא, ידעו שאני ישראלית. היו בינינו ויכוחים פוליטיים, אבל בסך-הכל הם מכבדים את ישראלי, ובעיקר את הצבא שלנו. שריף סיפר לי שהוא נורא מעריץ את אריק שרון ומחזיק תמונות גזורות מעיתון שלו ושל דודו וברלב במגירה שלו. חלומו של שריף הוא לעשות קאריירה צבאית, במידה שי אביו יחזור לשלטון בלוב.

אחרי שבילינו כמה ימים בלביניו, חזרנו לרומא. שריף התחיל להידבק אלי יותר מדי ולקחת את העסק באמת ברצינות. התחלתי להתחמק ממנו, אבל בכל פעם שהחלפתי דירה בגללו הוא מצא אותי.

אני יודעת שזה גיועני, אבל האמת היא שהכל בסדר גמור עם שריף, חוץ מה שהוא ערבי — וזהו גם הסיבה היחידה בגללה לא רציתי להיות איתו. לבסוף הצלחתי להתחמק מן החתונה שחתי לו שאני נוסעת להינשא לו בחורי. מובן שלא

לרגע לספר לו שאני נוסעת מאז עברו כמה חודשים. מחכה לתשובה ביום ראשון. נורא אוהבת את אריק שרון, אני אוהבת יותר להתקדם כחברתו להיות בחברתו יותר מעשיות חנות-ירקות בלוב חושב שהוא

סול
לול
לול
לול
לול
לול

לול לול

לול לול לול
לול לול לול
לול לול לול

לול לול לול לול לול לול